

Garja

**GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI**

LIEUT. FRANK E. KRIZMAN

U. S. Army Air Corps Bombardment Squadron

The first bomb he dropped on the enemy will be dedicated to the suffering and heroic people of Yugoslavia. Freedom for all! "Many more will follow! — Victory is ours!"

The Dawn OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

83

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 19. dec. 1926
v Chicagi Ill.

Inkorporirana 14. dec. 1927
v državi Illinois

Duhovni svetovalec—Spiritual Advisor
Rev. Milan Slaje,
1709 E. 81st St., Lorain, Ohio.

Glavni Odbor—Supreme Committee
Predsednica—President
Mrs. Marie Prislend,
1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

I. podpredsednica—First Vice President
Mrs. Frances Rupert,
19303 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio

II. podpredsednica—Second Vice President
Mrs. Mary Coghe,
4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. podpredsednica—Third Vice President
Mrs. Mary Shepel,
5 Lawrence St., Ely, Minn.

IV. podpredsednica Fourth Vice President
Mrs. Frances Raspet,
805 Spring St., Pueblo, Colo.

V. podpredsednica—Fifth Vice President
Mrs. Mary Kocjan,
6 Ash St., Calumet, Mich.

Tajnica—Secretary
Mrs. Josephine Erjavec,
527 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajničarka—Treasurer
Mrs. Josephine Muster,
714 Raub St., Joliet, Ill.

Nadzornice—Auditors
Mrs. Mary Tomažin,
1902 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Mrs. Mary Otoničar,
1110 E. 66th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Mary Smolts Lenich,
609 Jones St., Eveleth, Minn.

Zarja THE DAWN

URADNO GLASILO
SLOVENSKE ŽENSKES ZVEZE
V AMERIKI

OFFICIAL ORGAN OF THE
SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

Izhaja vsak mesec—Published monthly

Naročnina.....\$2.00 na leto

Za članice SŽZ\$1.20 na leto

Subscription price.....\$2.00 per year

Members of the SWUA.....\$1.20 per year

Office of Publication:
"ZARJA"
1135 East 71st St.

Editorial Office:
ALBINA NOVAK: Editor
1135 East 71st St.
Tel.: HENDERSON 1572

Entered as Second-Class Matter
June 28, 1929, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of
August 24, 1912.

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized Dec. 19th, 1926
in Chicago, Ill.

Incorporated Dec. 14th, 1927
in the State of Illinois

Member of:
National Council of Catholic Women

Glavni Odbor—Supreme Committee
Prosvetni odsek—Educational Committee

Mrs. Albina Novak,
Urednica in upravnica "Zarje,"
1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Ponikvar,
1030 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Sušelj,
15900 Holmes Ave., Cleveland, Ohio

Mrs. Anna Petrich,
2178 Burton St., Warren, Ohio.

Mrs. Emma Shimkus,
717 Fifth St., La Salle, Ill.

Svetovalni in porotni odsek—Advisory
Board

Mrs. Agatha Dezman, predsednica,
649 So. 29th St., Milwaukee, Wis.

Mrs. Anna Kameen,
P. O. Box 767, Forest City, Pa.

Mrs. Rose Jerome,
214 Grant Ave., Eveleth, Minn.

Mrs. Agnes Mahovlich,
9525 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

Mrs. Olga Mirkovich,
4333 N.E. Broadway St., Portland, Ore.

Namestnica nadzornicam:
Josephine Seelye,
1228 Addison Rd., Cleveland, Ohio.

1942 — November — 1942

Month of the Poor Souls

Birthstone: Topaz (Fidelity)

Flower: Chrysanthemum (Love, Truth)

1	Sunday	23 after Pent.—All Saints Day
2	Monday	All Souls Day
3	Tuesday	St. Hubert
4	Wednesday	St. Charles Borromeo
5	Thursday	St. Bertille
6	Friday	St. Leonard
7	Saturday	St. Florence
8	Sunday	24 after Pent.—4 Holy Cr. Mart.
9	Monday	St. John Lateran
10	Tuesday	St. Andrew Avellino
11	Wednesday	St. Martin of Tours
12	Thursday	St. Martin, Pope
13	Friday	St. Stanislaus
14	Saturday	St. Josaphat
15	Sunday	25 after Pent.—St. Albert
16	Monday	St. Gertrude
17	Tuesday	St. Gregory Wonder Worker
18	Wednesday	Dedication of Basilica
19	Thursday	St. Elizabeth of Hungary
20	Friday	St. Felix of Valois
21	Saturday	Presentation of B. V. M.
22	Sunday	26 after Pent.—St. Cecilia
23	Monday	St. Clement of Rome
24	Tuesday	St. John of the Cross
25	Wednesday	St. Catherine of Alexandria
26	Thursday	St. Sylvester
27	Friday	St. Maximus
28	Saturday	St. James della Marca
29	Sunday	1st Sunday of Advent
30	Monday	St. Andrew Apostle

Birthdays of Supreme Officers

Nov. 5—Ye editor's.

Nov. 8—Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott Ave.,
Chicago, Illinois.

Nov. 8—Molly Sumich, 222 — 57th St., Pitts-
burgh, Pa.

THANKSGIVING HARVEST OBSERVANCE

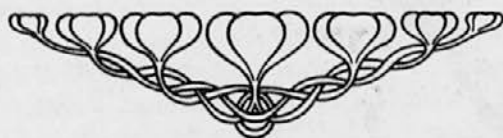
FOR THESE WE THANK THEE . . .

by VICKIE HOCEVAR

For the many gifts that are ours from Thee;
For parents, for friends, for liberty
For the summer sky and the breeze of spring,
For the birds that in the heavens sing,
For the autumn and its golden glow,
For the glittering of the winter snow,
For knowledge, trust, for faith, for love,
For Thy boundless blessings from above;
For all this, to the Kind Giver we sing:
Thanks to Thee for everything!

Taken from the English Section of Slovenski Koledar, 1943,
published by the Franciscan Fathers in Lemont, Ill.

Leto 1942 se nagiblje k zatonu!

Drugi mesec bo Zveza dovršila 16 let svojega poslovanja, enajst podružnic je pa to leto doseglo starost petnajstih let. Ker se torej letošnje leto nagiblje k zatonu, ne bo škodilo nekoliko zgodovinskega pregleda.

Podružnice št. 1, 2 in 3 so že lansko leto imele svoje 15-letnice, letos pa so, ali še bodo to dosegle sledeče podružnice: št. 4 v Oregon City, Ore.; št. 5 v Indianapolis, Ind.; št. 6 v Barberton, O.; št. 7 v Forest City, Pa.; vse ustanovljene januarja 1927. Podružnica št. 8 v Steelton, Pa., podružnica št. 9 v Detroit, Mich., in pa podružnica št. 10 v Clevelandu, O., so 15-letnico praznovala meseca marca letos. V oktobru so tri podružnice dosegle 15 let obstanka, namreč: Podružnica št. 12 v Milwaukee, Wis., podružnica št. 13 v San Francisco, Cal., in podružnica št. 14 v Clevelandu, O. Meseca novembra bo pa podružnica št. 15 praznovala 15 let svoje starosti. Vse te podružnice, od št. 1 do 15, štejejo velik del Zvezinega članstva. Več kot četrtno. Skupno imajo v obeh oddelkih 3,817 članic.

Tri podružnice so letos praznovala desetletnico obstanka. št. 52 v Kitzville, Minn., ustanovljena marca 1932; št. 53 v Brooklyn, O., ustanovljena junija 1932; podružnica št. 54 v Warren, O., je bila pa meseca avgusta letos stara deset let.

Vse te podružnice so imele večjo ali manjšo slavnost ob svojih obletnicah. Vsem skupaj želimo tudi v bodočnosti mnogo uspeha in vsestranskega razmaha na društvenem polju.

Prihajajo novi časi; kličejo nas nove dolžnosti. Vse Zvezine podružnice, od prve do zadnje, naj bodo pripravljene sprejeti in vršiti nove dolžnosti, ki jih od nas pričakuje naša organizacija v prilog naše nove domovine Amerike. V tem smislu vsem skupaj tople, sestrške pozdrave,

MARIE PRISLAND, predsednica.

VEST V ČLOVEKU

PRED nekaj tedni je časopisje poročalo, kako je nek mlad človek napadel dve ženski, jih onečastil in potem kratkomalo pobil. Da ni bil pri zdravi pameti? Morda; v tem slučaju bi bil pač neodgovoren. Toda v največjih slučajih spozna sodišče slične zločince za duševno popolnoma normalne, torej — odgovorne za svoja zločinska dejanja. Potem pa se moramo čisto naravno vprašati: Kako more človek z zdravo pametjo zagrešiti takšno dejanje? Natančno ve kaj dela in vendar ga to ne odvrne od zločina. In tako se nam zasveti, da zdrava pamet le ni dovolj, da človek postane in ostane dober. Niti ni dovolj pamet, ki je bila kultivirana v višjih in najvišjih šolah. Kajti tudi odtod prihajajo zločinci, le da so premetenejši in jih je težje zaslediti. Ako bi izobrazba sama zadostovala, potem bi ne smelo biti v tej deželi nobenega zločinca. In vendar se število teh množi od leta do leta. Nekateri menijo, da je treba več javnih knjižnic, več in boljših igrišč, da je treba prepovedati točenje opojnih pijač in prodajo tobaka, da je treba zapreti večino zabavišč in nevem kaj še vse. Vse smo poizkusili, oziroma še poizkušamo, zločina pa le nismo odpravili. Zdi se, da vsi ti poizkusi stremijo za tem, da naredijo iz človeka zdravo in zadovoljno žival, pri tem pa pozabljajo na drugo plat človekovega bitja, to je njegovo dušo. V duši pa je sedež vesti, kateri pravimo, da je — glas božji. Vest je mogoče gojiti, da postane prav tenka in natančna mogoče pa jo je tudi popolnoma zadušiti. In človek brez vesti bo pri vsej izobrazbi in popolnoma zdravem razumu, zmožen dejanja, kakršno sem omenil zgoraj. To so mnogi vzgojitelji današnjih dni pozabili in vsled tega tavajo kakor v temi. Pozabili so, da more vestne ljudi vzgojiti samo vera, ki nas uči razločevati dobro od hudega in da smo za svoja dejanja odgovorni Bogu. Vest mora tedaj voditi naš razum in našo voljo. In koliko smo storili v tem pogledu? Nič, ali zelo malo. Katoliške šole so edine, ki učijo odgovornost Bogu. V javnih šolah, v vseh onih krasnih palačah, namenjenih "vzgoji" mladine, se le redkokdaj sliši beseda Bog. Nekateri menijo: Naj cerkve skrbijo za versko vzgojo. Zelo dobro. Ali pa vedo, da prihaja šestdeset odstotkov otrok, ki hodijo v javne šole, iz brezverskih družin, ki ne pripadajo nobeni cerkvi? Tem otrokom bi bilo mogoče dati versko vzgojo le v šoli. Le tedaj, ako vpeljemo Boga v naše šole, bo mogoče zaježiti val zločina med mladino.

Žal, da se dogaja, da premnogi, ki je imel v mladosti dobro versko vzgojo, zaide na krivo pot.

V pretežni večini slučajev pa bomo našli, da ti mladi zločinci niso imeli prav nikake verske vzgoje, da večkrat prihajajo iz družin, ki so razporočene, kjer se vera nikdar ne omenja, ali se omenja le z zasmehom, prav kakor je dejal nek policijski uradnik: Človek bi skoro ne verjel; toda ti mladi falotje ne verujejo v Boga, zaradi tega pa jim ni nič sveto.

Ko bomo z verskim poukom začeli v mladini gojiti vest, ki nas uči odgovornosti do Boga, potem se bo vse to izpremenilo. Do tedaj pa bo vse prizadevanje zaman. Predstojnik zveznega preiskovalnega urada (F. B. I.) Mr. J. Edgar Hoover je pred kratkim povedal tole resnico: "Ako sploh kdaj upamo izkoreniniti zločin v tej deželi, potem bo treba začeti pri zibelci. V naši mladini moramo vzbuditi odgovornost do Boga potom verske vzgoje." Z drugimi besedami: Vzgajati ji moramo — vest.

MILAN PAVLOVČIČ:

JESEN

V gostem slapu pada dež med mlado ajdo,
na cesti že odpadlo listje krvavi,
glasno upira veter se ob zidu v brajdo,
boleče v vejah dreves ječi.
Votlo deževnica klokoče v žlebu,
turobno, kakor da k pogrebu
dekleta mladega zvone,
se v oknih stekla oglase,
ko nanje udari dežna kaplja.
V mrak se čumnata potaplja.
Le medel svit skoz' križe oken lije
in komaj se dotiplje do Marije,
ki sedem ji gorja prebodlo je srce.

Brezplodno iztegujem v mrak roke.
Nenadno mi srce je stisnila tesnoba.
Tako je kratka le še pot do groba
in koščka sreče nisem še ujel za se.
Tako sem prazen ves in prazne so kot jaz te
stene
in v oknih dež, kot solze Magdalene,
ki nad potjo se izgrešeno točijo,
je ves grenak.
Da pojdem, danes pojdem čez ta prag,
da skozi slap solza kesanja,
mi duša bolna od iskanja
zasanja morda daljnega miru sladkost.

LEO ZAKRAJSEK:

IZPOD OKRILJA GOZDNATEGA KRIMA (Nadaljevanje.)

Površina in prebivalstvo

OZEMLJE, ki neposredno spada pod Krimovo okrilje, kar je ozemlje med rečicama Borovniščico in Želimeljščico, je politično razdeljeno v šest občin: Želimlje, Ig, Tomišelj, Preserje, Borovnica in Rakitna. Med temi je Rakitna postala samostojna občina šele l. 1936.

Leo Zakrajsek

Prej je bila del preserske občine. Vse te občine spadajo v srez (okrajno glavarstvo) Ljubljane okolice.

Zemeljska površina vseh teh občin znaša 26,116 hektarov, od katerih njive in vrtovi zavzemajo 3,976 ha, travniki in pašniki 9,604 ha, gozdovi 12,313 ha, in pa neplodno zemljo, vode itd. odpade 537 ha.

(1 hektar je 100 arov, je 10,000 kvadratnih metrov, je nekoliko manj kot dva in pol ameriška akra, — natanko 2.471 akra.)

Po površinskem obsegu je največja izžanska občina (6,385 ha), druga je preserska (6,085 ha), dalje borovniška (5,181 ha), tomišelska (3,365 ha), želimeljska (2,993 ha), ter rakitniška (2,107 ha).

Gozda je torej največ, skoro toliko kot njiv in travnikov in pašnikov skupaj. Ako ne bi pripadal tem občinam precejšen del morosta ali barja, kjer ni gozdov, temveč samo njive in travniki, bi bilo razmerje med gozdovi in ostalo površino še dosti višje na strani gozdov.

Po številu prebivalstva v posameznih občinah je na podlagi ljudskega štetja iz l. 1931. bila zopet izžanska občina prva, druga pa borovniška. Imele so prebivalcev: izžanska 2,673, borovniška 2,542, tomišelska 1,334, preserska 1,249, želimeljska 1,094 in rakitniška 605. Skupno je prebivalstvo štel 9,497 ljudi, ki so stanovali v 1,871 hišah. Bilo je 1,216 posestnikov, 560 kočarjev ter 206 najemnikov.

Ako sedaj primerjamo skupno število hektarov s skupnim številom prebivalstva, najdemo, da pride na vsakega prebivalca nekoliko manj kot 3 ha zemlje, to je 2.8 ha in sicer 0.4 ha njiv in vrto, 1 ha travnikov in pašnikov, a gozda pa 1.3 ha.

Te ševilke pomenijo, da je velika večina zemlje neprimerna za poljedelstvo. Poleg tega je večina zemlje izven morosta težka ilovica in zato ni posebno rodovitna. To pa dalje pomeni, da se v teh krajih pridela malo hrane ter da je

prebivalstvo za svoj življenski obstanek navezano na živinorejo, zlasti pa na dohodke od lesa iz svojih gozdov, da s temi dohodki kupuje hrano, kolikor se je doma premalo pridela, ter druge potrebščine.

Vsi vemo, da je po kmetih zelo malo hiš, kjer bi stanovala več kot ena družina. Ako hočemo razdeliti to število hiš (1,871) med skupnih 9,500 prebivalcev, dobimo, da pride skoro pet ljudi na vsako hišo, oziroma na vsako družino. Razume se, da imajo ene družine več članov, druge pa manj. Ker sta za ohranitev vsakega doma (hiše) potrebna dva človeka, je jasno, da je v teh krajih precej visok odstotek ljudi, ki se morajo prej ali slej izseliti iz očetove hiše in si iskati lastni dom in zaslužek drugod. Posledica tega stanja je bila, da imajo te občine zelo veliko svojih ljudi sedaj v Ameriki in drugih deželah, kjer si je naš delovni človek iskal kruha. Nasprotno pa je treba poudariti, da so ti izseljenci s svojo izselitvijo omogočili večji kos kruha onim, ki so ostali doma ter da so poleg tega s svojimi denarnimi podporami v teku zadnjih pet desetletij neizmerno olajšali in izboljšali gmojni položaj tamkajšnjih svojih sorodnikov. Ti ameriški darovi pa niso koristili samo prejemnikom, temveč v znatni meri tudi celim njihovim vasem in občinam, kakor tudi deželi in državi.

Občina Želimlje

K tej občini pripada precejšnje število vasi in kmetskih naselbin, toda če greste po želimeljski dolini, vidite samo Želimlje in še par drugih. Vse druge vasi in naselbine so raztresene po bregovih in hribih na obeh straneh doline, skozi katero teče potok — Želimeljščica. Na desni strani leže v smeri proti jugu, proti Turjaku, večje vasi: Pijava gorica, Brezje, Šmrjene, Gradišče in Vrh, na levem pa: Sarsko, Klada, Želimlje, Selnik, Visoko in Zapotok. Poleg teh so pa še manjša poljedelska naselja: Hudi Rogatec, Brezovica, Pleše, Podreber, Poljana, Rogovila, Skopacnik in Trnje.

Ti kraji torej tvorijo občino Želimlje, v kateri je 236 hiš, 161 posestnikov, 63 kočarjev in 11 najemnikov. Največja vas je seveda Želimlje z 260 prebivalci, farno cerkvijo in šolo. Drugi največji vasi sta Pijava gorica s 190 prebivalci in Visoko s 110. Vse druge vasi in naselja pa imajo manj kot 100 prebivalcev.

Vsi ti kraji pa ne spadajo v župnijo Želimlje, temveč jih nekaj spada tudi v župnijo Ig -

Studenec in nekaj pa pod Golo. Po šolski pripadnosti pa otroci občine hodijo v štiri različne šole: v Želimlje, Zapotok, Golo in Ig - Studenec. To kaže, kako raztresene so vasi in naselja, od katerih nekatera dosegajo 600 m nadmorske višine (nad 1,900 čevljev).

V to občino spada tudi znana božja potna cerkev na Kureščku, visokem 833 m, ki je dobil svoje ime v turških časih, ko so na njem kurili kresove, kadar so Turki pridivjali v te kraje. Z vrha te gore se vidi daleč na okoli in zato je ta gora igrala tedaj važno vlogo v vsej okolici. Ime Kurešček prihaja od besede "kuriti."

Prebivalstvo se peča seveda v prvi vrsti s poljedelstvom, ki pa radi manjše rodovitnosti polj ne zadostuje za obstanek. Gozdovi so v veliko pomoč. Kake večje industrije v občini ni. Po zimi so se svoj čas doma po hišah izdelovali zobotrebci. Precej stvari se izvozi tudi na ljubljanski trg. Boj za obstanek v tej občini ni lahek, a ker so ljudje navajeni trdega dela in niso razvajeni, primerno izhajajo.

Moja pot skozi želimeljsko dolino

Videti Turjak in slavní grad slavnih Turjanov, ki so v zgodovini Slovencev igrali veliko vlogo, je bila med mojimi največjimi željami v tistem času. Zato mi je bilo l. 1906. zelo dobrodošlo povabilo mojega sostanovca in sovrstnika Franceta Močnika iz Kota pri Igu, da ga med šolskimi počitnicami obiščem v njegovem "kotu." In ko mi je po naključju prišlo par kronic v žep, sem se takoj spomnil na prijateljevo vabilo. Naslednje jutro sem potresel našo staro in zgodaj zorečo hruško na vrtu in mati so mi odrezali kos črnega kruha in brez vseh drugih priprav sem jo udaril preko Sv. Ane na Jezero ter od tam naprej na Ižansko.

Pot od Jezera naprej proti Tomišlju pelje tik ob robu Barja pod gozdnatim Krimom, ki se tukaj v visokih in strmih bregovih spušča navzdol. Ravno v tem kraju se glavni del Krimskega gorovja najbolj približa Barju, oziroma se je približal vodi, ko je bilo Barje še jezero. Voda si je izjedla pot do skalnatega vznožja v velikem pol-krogu, kakršne najdemo ob večjih jezerih in ob morju. Tu so bili tedaj mnogi deli zelo močvirni in zato o kakih bližnicah preko-barja ni bilo mogoče misliti, temveč se je bilo treba držati trde poti in izbočenega ovinka.

V razmišljanju, kako je moralo biti v teh krajih, ko so čolni in splavi pristajali ob vznožju Krima, kako je bilo, ko so rimski sužnji z verigami na nogah osuševali Barje in gradili ceste v teh krajih, sem hitro pušchal pot za seboj. A čeravno sem bil tedaj že precej fanta in tudi mladostne "korajže" mi ni manjkalo, sem ven-

dar občutil nekako tesnobo na tej samotni poti: na eni strani močvirje, na drugi temen gozd. Na misel so mi prihajale tudi razne pripovedke o roparskih zločinih iz teh krajev "v nekdanjih starih časih," o katerih se je v mojem domačem kraju še vedno precej pripovedovalo. Na licu mesta sem sprevidel, da bi bilo težko najti primernejši kraj za zavratne roparske napade kot je bil ravno ta. Naravno je, da sem podvizal korak, kolikor se je največ dalo, čeravno je to bilo sredi predpoldne. Zelo mi je odleglo, ko me je za ovinkom pozdravila visoko nad vasjo stoječa tomišelska cerkev in pozneje še Tomišelj sam.

Ker mi je bilo na tem, da čim prej pridem v Kot, sem hitro nadaljeval pot proti Brestu in Mateni, odkoder sem po nekkih bližnicah, na ktere so me prijazni Ižanci opozorili, okrog ene ure prišel v Močnikovo hišo. Prijatelja Franceta ni bilo doma. Nedaleč od doma je sušil mrvo. Njegova mati-vdova, katera je bila sama ljubeznjivost in dobrotá, je bila v silni zadregi in skrbeh, s čim naj mi postreže. In čim bolj sem jo zagotavljal, da mi bo s kosom črnega kruha in skodelico kislega mleka najbolj ustregla, bolj je tarnala, da mi nima s čim postreči, in da zakaj nisem Francetu sporočil, da pridem. Močno ji je bilo žal, da sem zamudil kosilo itd. Zelo ji je bilo neprijetno, da je bila sama doma in zato sama ni vedela, kaj bi. Pomiril sem jo, ko sem rekel, da naj mi pokaže, kje France mrvo obrača, da grem sam ponj, a ona pa naj pripravi, kar že.

Tudi France je bil v vidni zadregi, kajti bil je to blaga, boječa in skrajno skromna duša. Vseeno pa sem njega hitro pomiril in tudi svojih grabelj se ni več ženiral, zlasti ker sva skupno skončala obračanje mrve.

Ko sva se vrnila v hišo, je imela mati pripravljeno izvrstno kosilo — brez kislega mleka. A prej se je blaga žena bala, da mi nima s čim postreči. Kakor pravijo bratje Hrvati: "Bilo je svega i svašta."

Prijatelj se je med kosilom "opravił" in nato sva jo takoj mahnila proti Želimlju in Turjaku, da tako popolne izkoristiva.

Prijatelj France, ki je strašno veliko čital in tedaj menda ni bilo slovenske knjige, katere ne bi bil poznal, je bil tudi sam pesnik, pravi pesnik, ki pesmi ne kuje "v potu svojega obraza," kakor mnogi drugi izmed nas, temveč je bil pesnik po božji volji in je verze stresal iz rokava. Precej njegovih verzov je bilo priobčenih pod psevdonimom — Mokriški.

Ko sva šla proti Želimljam, me je prijatelj opozoril, da tu župnikuje znani odlični naš pisatelj Franc Finžgar, ki je baje ravno tedaj do-

končaval svoj veliki zgodovinski roman — "Pod svobodnim soncem," ki je tedaj izhajal v "Dom in Svetu." Potemtakem je bil ta veliki slovenski roman, ki je menda največje delo svoje vrste v slovenskem slovstvu, napisan ravno v Želimlju.

Precejšen del pelje pot nekako po sredi doline ob Želimeljščici, a na vrhu doline pa pot zavije na levo v gozd ter se nato v serpentinah vije navzgor na Turjak. Nedaleč od tega zavinka je tedaj stala gostilna, ki je vzbudila najino pozornost na prvi pogled. Imela je samo nemški napis — "Zur Quelle" (Pri studencu). Poslopje je bilo precej veliko in lično, bilo je deloma zgrajeno v švicarskem slogu. Izgledalo pa je vse skupaj že precej zastarano in zanemareno. Iz radovednosti, ne iz žeje, kajti žeje sva si lahko gasila v potoku, sva vstopila. Žive duše ni bilo nikjer in tudi glasu ne. Hotela sva oditi, ko pride od nekod ženska srednje starosti ter naju smehljajoče pozdravi. Njena izredna prijaznost, ki je bila za kmetski kraj nekaj nenavadnega, in njeno smehljanje, je naju spravilo v nemalo zadrego, ki ji je očividno ugajala. Nekaj trenutkov nisva vedela, ali bi kar pobegnili, ali pa ostala in naročila domenjeno "eno" steklenico piva.

"Prosim, izvolita sesti v sobo," je rekla prijazno in z gesto pokazala sobo; do tedaj smo namreč stali še v veži.

Ženska je odšla po naročeno steklenico. S prijateljem sva se resignirano spogledala, češ, bova videla, kaj bo.

Ko je prinesla naročeno steklenico in dva kozarca, je nama pivo natočila z neko posebno

spretnostjo in fineso, kakršne bi človek ne mogel pričakovati, zlasti v tem tihem in zapuščenem kraju ne.

"Vidim, da nista iz tega kraja in da sta nekoliko v zadregi," je sama pričela pogovor. Tu in tam kaka njena beseda ni zvenela popolnoma domače in rabila je tudi besedo "fajndlih." To je nama takoj dalo misliti, da je to žensko uso-da po kakem naključju vrgla v to zastarelo hišo, ki je po vseh znakih videla drugačne dni, morda lepše, morda slabše, a najbrže pa obojne.

Ko sva se s prijateljem uverila, da pri najini natakariji v glavi ni nič "narobe," sva izpraševala na desno in levo in ona je na vsako vprašanje odgovorila, kakor ji je pač kazalo najbolje, a vse to s fineso osebe, ki se ni vedno gibala v kmečki družbi.

Iz njenega pripovedovanja sva sklepala, da je svoj čas služila v gradu v Turjaku ter imela posla direktno z gospodo. Iz enega ali drugega vzroka, katerega nama ni povedala, je zapustila grad in v odškodnino za zvestno in vestno službovanje so ji Turjačani dali to gostilno, katero so svoje čase najbrže obiskovali tudi grajski oskrbniki, lovci itd., na razpolago, da izvršuje gostilniško obrt in si tako "dela življenje."

Povedala je tudi, da gostilno sedaj posečajo tudi kmetje iz soseščine ter za silo že izhaja, dokler jo "Herrschaft" na gradu pusti pri miru.

"Kako sijajna tvarina in kraj za najbolj zanimiv roman," sva ugotovila s prijateljem Francetom, ko sva korakala po mnogih in ostrih ovinkih navzgor proti Turjaku.

(Dalje sledi.)

ZA VELIK NARODNI KONGRES

Apel na jednote in zveze, društva in klube in vse slovenske ustanove v Ameriki

Kot že znano, smo ameriški Slovenci takoj po invaziji Jugoslavije po totalitarnih, nacističnih tolovajih sklicali predstavnike naših večjih podpornih organizacij na konferenco, da se posvetujemo, kaj bi bilo najbolj primerno in zaeno možno storiti za naše nesrečne brate in sestre v starem kraju v teh usodnih časih. Krut sovražnik je s peklenko silo ognja in jekla vdrl v naše rojstne kraje, razdejal neštete vasi in mesta in oropal slovensko ljudstvo vsega, dasi ni hotelo nikomur nič slabega, pač pa ohraniti le svoje in v miru živeti s svojimi sosedi.

Na tistem sestanku v Chicagu, 19. aprila 1941 smo prišli do zaključka, da ameriški Slovenci moramo nekaj storiti in smo izjavili, da mi ne bi bili vredni svobode in zaščite, ki jo uživamo v tej demokratični deželi, nevredni bi bili naziva civiliziranih ljudi in še manj vredni, da se

prištevamo slovenski narodnosti ali sploh, da nam je za kakšno načelo pravičnosti in človeško dostojanstvo—če ne bi, zgroženi nad velehudodelstvom, izvršenim z nepopisnim cinizmom nad Jugoslavijo, najgorčenejši obsodili tega barbarstva nacijske Nemčije in fašistične Italije in ako ne bi iz dna naših src privrele najgorkejše simpatije do naše poteptane in ponižane stare domovine.

To nas je dovedlo, da smo na tistem sestanku organizirali Jugoslovanski pomožni odbor slovenske sekcije, katerega tvorijo vse naše večje podporne organizacije. Kakor že ime samo pove, je namen te organizacije zbirati prispevke in sploh skrbeti za dohodke skupnega pomožnega sklada, iz katerega bomo mogli nuditi gmotno pomoč najpotrebnejšim v starem kraju, ko pride čas za to. V tem oziru smo bili aktivni

ves ta čas in tudi smo že zbrali prilično vsoto.

Toda to ne zadostuje. Nacifašistični tolovaji so slovenski narod ne samo oropali in zaslužili, temveč ga mučijo, morijo in izseljujejo ter grozijo slovenski živelj popolnoma iztrebiti in vso Slovenijo kar izbrisati z zemljevida. Vpričo teh strašnih dejstev in nezaslišanih krivic torej ne zadostuje samo materialna pomoč od naše strani, temveč je prišel čas, ko se moramo ameriški Slovenci potegniti za svoje brate in sestre tudi pri raznih političnih oblasteh ter pomagati stari domovini tudi na ta način. Kajti mi smo še edini Slovenci, ki lahko svobodno govorimo in protestiramo, in ki tudi — ako bomo nastopili strnjeni za našo veliko stvar — moremo nekaj doseči.

Potrebno je torej, da se za pravice in rešitev slovenskega naroda v starem kraju organiziramo tudi politično. Potrebno je, da imamo živo, energično politično akcijo ter za to sposoben odbor, ki bo imel mandat širših plasti slovenskega naroda v Ameriki. Zato je potrebno, da se skliče slovenski narodni kongres. In ko se je na zadnji seji JPO-SS razpravljalo o po Slovenski ženski zvezi predloženi resoluciji z zahtevo za tak kongres, je po potrebnih razpravi bilo odobreno, da se narodni kongres ameriških Slovencev vrši 6. decembra v Clevelandu, na katerem bodo imele pravico do delegatstva vse centralizirane organizacije po svojih odborih, vsako društvo in klub in sploh vse lokalne slovenske organizacije in ustanove vsake vrste ter vsi slovenski listi, in je bila v to svrhu sprejeta izjava, kot nekak preliminarji program, ki je bila že objavljena v vseh naših listih.

Apeliramo torej na glavne odbore vseh slovenskih jednot in zvez in sploh centraliziranih organizacij, kakor tudi na vsa krajevna društva in klube teh organizacij, na samostojna društva in klube, gospodarska, politična in prosvetna društva, kooperative ter slovenske ustanove vsake vrste, da velikodušno podpro to akcijo in pošljejo svoje zastopnike na slovenski narodni kongres; vsako posamezno društvo, podružnica, klub ali ustanova lahko pošlje enega delegata; dalje so povabljeni uredniki vseh slovenskih listov, da se udeležijo kongresa. Kjer posamezna društva ali ustanove ne morejo poslati svojega delegata, se lahko združijo vse slovenske organizacije in ustanove v naselbini in pošljejo enega delegata. Stroške delegata trpe organizacije same. Povabljeni so vsi in apeliramo na vse ne glede na pripadnost ali prepričanje. Naša stara domovina je v strašni nesreči in še v večji nevarnosti za bodočnost. Nesrečna Slovenija obupno kliče svoje sinove in hčere v daljni Ameriki

na pomoč in mi ji tega ne smemo odreči. Skupno moramo nastopiti in veliki moramo biti, kakor je to skupna in velika stvar vsega slovenskega naroda!

To je edini poziv na posamezna društva, podružnice in federacije, klube in druge slovenske ustanove v Ameriki. Posebnega pismenega poziva ali vabila ne bo, ker je to nemogoče v našem slučaju; prav tako ne bo nobenega posebnega vabila urednikom naših listov.

Jugoslovanski pomožni odbor slovenske sekcije:
VINCENT CAINKAR, MARIE PRISLAND,
JOSEPH ZALAR, LEO JURJOVEC, ANTON KRAPENC, JOHN GORNIK, JOHN ERMENC, JOHN WEDIC.

PRISPEVKI ZA ODPOMOČ UBOGIM V STARI DOMOVINI

Jugoslav Relief Contributions

V septembru sem prejela sledeče svote od naših velikodušnih podružnic:

Št. 7, Forest City, Pa.: Po en dolar so darovale sledeče: Anna Kameen, Anna Verbays, Tillie Verbays, Agnes Račula in Pauline Osolin.....	\$ 5.00
Št. 12, Milwaukee, Wis.: Neimenovana	3.00
Št. 16, So. Chicago, Ill.: Glavna odbornica Agnes Mahovlich	2.00
Št. 20, Joliet, Ill.: Theresa Erjavec.....	1.00

Skupaj v septembru	\$ 11.00
Prejšnje izkazilo	1,338.99

Skupaj nabranega do 10. okt. 1942.....\$1,349.99

Najlepša hvala vsem darovalkam. Vsak dolar je v veliko pomoč k svoti, katero želimo zbrati pri naši Slovenski ženski zvezi, da se bo pomagalo našim ubogim sirotam v domovini. Pomnite, da je revežev na tisoče in tisoče, ki trpe in čakajo naše pomoči. Ne pozabimo jih! Vsaka svota bo zelo dobrodošla!

JOSEPHINE ERJAVEC.

PESMARICA BO IZŠLA OKROG 15. NOVEMBRA, 1942

Vsem članicam in ljubiteljem slovenske pesmi naznajo, da bo izšla pesmarica, v kateri bo izbira najljubših slovenskih pesmic okrog sredi meseca novembra. V zapisniku zadnje glavne seje ste gotovo z veseljem sprejele novico, da bo Zveza izdala slovensko pesmarico in sicer v majhni obliki, da se jo bo kaj lahko dajalo v torbico in imelo zmeraj pri rokah in tako bo v veliko zabavo vsem, ki radi prepevajo, ko bodo besede vseh naših milo donečih pesmi kar pri rokah.

V tej knjižici bo več kot sto najbolj priljubljenih pesmic in za uvodnik bo pa posebna pesem posvečena naši Zvezi in članstvu. Cena tem knjižicam bo samo 25 centov in to bo za stroške tiska.

Priporočamo, da že na novembrski seji vzamejo tajnice naročila za te knjižice in naznanijo uredništvu, koliko naj jih pošljemo. Z naročilom se prosi tudi denar, da ne bo treba še posebej kolektat, ker bo itak dovolj opravka za naš urad s pošiljateljico.

ALBINA NOVAK

**ČESTITKE PODRUŽNICI ŠT. 17 V
WEST ALLIS, WIS.**

"Victory Cadets" se imenuje nov vežbalni krožek ustanovljen pri podružnici št. 17 na West Allisu. Tako ima tudi država Wisconsin zdaj vsaj eden uniformiran krožek.

V soboto 3. oktobra so bile kadetke prvič predstavljene slovenski javnosti. V lepih uniformah patriotične barve—rdeče-belo-modre—so se prav dobro postavile. Krožek šteje 20 kadetk, samih mladih, ljubkih deklet. Njih učitelj je odvetnik Alvin Gloyek, ki je v vežbanju izkušen, saj ima odlično vojaško pozicijo "Dept. Commander of the State of Wisconsin Army and Navy Union." Podružnica kot kadetke so pač lahko ponosne imeti tako vplivnega moža za svojega instruktora, ki je povrh še Slovenec. Prisrčna hvala Mr. Gloyeku tudi od moje strani, da si je od svojega obilega dela vzel čas nadzorovati naše kadetke.

Krožek je ob svojem prvem nastopu podal lepo spevo-igro "Čevljar in vrag," v slovenskem jeziku seveda, kar pa dekleta ni prav nič motilo. Lepo so izgovarjale slovenske besede in nič se jim ni "zatakalo." Čast jim!

Članice West-ališke podružnice so prav ponosne na svoj krožek. Pridno so pri zabavi pomagale in na vse kraje skrbele, da je šlo vse kot "po žnorci." Kakor mi je bilo povedano, gre priznanje za ustanovitev krožka agilni in dolgoletni predsednici in prejšnji glavni odbornici sestre Josephini Schlosar in pa pridni tajnici sestre Mary Floryan in Louise Wamberger, ki sta nabrali članice za krožek. Da je predstava tako dobro uspela je velika zasluga organistinje Josephine Imperl, ki je dekleta učila petja in dramatike.

Podružnica bo za svoj trud v bodočnosti nagradena z veliko reklamo, ki jo bo preskrbel krožek z vsakim javnim nastopom. Uniforma ima čudovito moč; pritegne nase splošno pozornost. Tako je vsak uniformiran krožek svoji podružnici v največjo reklamo, pa ne samo podružnici, pač pa tudi vsej naselbini, saj nas ameriška javnost ne sodi po društvih pač pa po narodnosti. In kdaj je slovenska narodnost bolj vidna kot takrat, ko jo predstavlja cvet naših deklet v lepih uniformah. — Upam torej, da novi krožek ni samo hipen pojav, pač pa, da bo krepko stal dolgo let v čast svoji podružnici in Slovenski ženski zvezi.

Čestitke krožku in podružnici ter vsem skupaj najlepše pozdrave!

MARIE PRISLAND, predsednica.

ŠKOF DR. ROŽMAN LEPO PROSI!

LJUBLJANSKI škof dr. G. Rožman je izdal pastirsko pismo svojim vernikom, kolikor jih ima še v svoji škofiji, in jim more pisati, kjer pravi:

"Morje bridkosti pa se je razlilo nad naš narod z nasilnim preseljevanjem. Ni zmožno človeško pero opisati obupne strahote, bridkosti solza in velikosti srčnih muk, ki jih vsebuje neznatna, doslej nam nepoznana beseda: preseljevanje. Nedolžna prelita kri vpije do neba, nič manj ne vpije k Bogu trpljenje nasilnega preseljevanja. Lažje bi bilo prelitati kri, kakor pa z otroki zapustiti rodni dom, s toliko ljubeznijo ljubljene, s tolikšnim trudom negovan od mnogih rodov. Tekom štirinajst stoletij naš narod ni pretrpel na tej zemlji kaj hujšega! Ne bomo ostali za prihodnost, če nam Bog ne bo pomagal. Zato pa: V Te, Gospod Bog, so vprte naše oči, da ne poginemo!"

Nato odreja posebne molitve in pobožnosti, ki se naj vršijo po vseh cerkvah za božjo pomoč in rešitev. Slednjič pa se obrne tudi na vse Slovence, ki živijo zunaj slovenske domovine, kjerkoli na svetu, in pravi:

"Tudi vi tam zunaj naše ljube pa tako po-teptane domovine se nam pridružite in molite z nami vred; molite in pokoro delajte, da se nas tako morebiti Bog usmili, če je tako Njegova sveta volja . . ."

In sklepa svoje pismo:

"Nam in vam pa ne preostane drugega, kakor da drug za drugega molimo in goreče prosimo ljubega Boga, da naj nam prizanesa in vsemu svetu povrne ljubi mir, ki ga šele sedaj znamo ceniti."

Na to prošnjo sem po kratki valovni oddaji nagovora domovine na Columbia Broadcasting System dne 17. septembra odgovoril g. škofu in narodu: "Da bi se združili, vsaj dobromisleči ameriški Slovenci, ustanovili smo sedaj med njimi "Molitveno fronto," da bomo tako vsi združeni z vami tudi v molitvi, da bomo skupno z vami molili in z molitvijo podpirali našega predsednika Roosevelta, ki te molitve prosi od vseh, našo vlado, našo državo, našo vojsko na vseh bojnih poljanah. Vsi se bomo združili z vašimi molitvami za čim skorajšnjo zmago Amerike, ker je zmaga Amerike tudi vaša zmaga. V tej "Molitveni fronti" bomo ameriški Slovenci združeni duhovno z vami, jokali z vami in z vami prosili rešitve, pa tudi božje pravice, pa tudi božjega maščevanja."

Razposlal sem vsem predsednicam in tajnicam podružnic Slovenske ženske zveze po vsej Ameriki nabiralne pole za člane, ki bi pristopili

v to "Molitveno fronto." Do sedaj sem dobil od nekaterih že odgovore. Nekateri so bile že pridne in so polo izpolnile in jo vrnil. Bog jim plačaj! Od drugih še čakam odgovore.

Obrnil sem se tudi na vašo pridno predsednico Mrs. Priland, in jo lepo prosil v imenu ubogega in trpečega naroda doma, da naj priporoča pristop, zlasti pa zbiranje članov vsem svojim podrejenim podružnicam, katera bi jo vprašala za nasvet. Mrs. Priland mi je ljubeznjivo odgovorila, da bo to z veseljem naredila. Seveda, saj sem to od nje tudi pričakoval, ker poznam njeno ljubezen do naroda doma.

Sedaj pa, ko imamo še to milo prošnjo škofa dr. Rožmana, ki je tako velik prijatelj Zveze, ali bo katera podružnica, ki bi ne šla na delo in ne pomagala, da uslišimo njegovo prošnjo? Kakšno srce bi morali imeti, ako bi tega ne storili?!

Na nabiralne pole, kjer so odbornice in članice zbirale člane, naj mesto imena župnije napišejo številko in kraj svoje podružnice.

Kakor sem obljubil, bom dal vse te pole vezati v "Zlato knjigo ameriških Slovencev" in jo nesel domov po vojni, da bodo doma čitali, kdo svojega naroda v strašnih časih tu v Ameriki ni pozabil, temveč se združil z njim in delal

za njegovo rešitev. Kako lepo bo, če bo Slovenska ženska zveza nosila venec zmage, da je največ članov ravno ona dobila. Leta 1917 je slovensko ženstvo zbralo v nekoliko mesecih nad 200.000 podpisov za svobodo naroda. Ta naša akcija ima isti namen: popisati vse ameriške Slovence, ki še čutijo z narodom, ki se zavedajo svojih velikih dolžnosti do njega sedaj v njegovem trpljenju. Saj so dolžnosti, ki jih vpis v "Molitveno fronto" zahteva, toliko kot skoraj nič. Samo izjava so, da se pridružujejo svojemu narodu doma v molitvi in da trdno zaupajo na božjo pomoč in rešitev, na rešitev od Marije Pomagaj!

Zato, drage slovenske matere in dekleta, ni drugega ne moremo narediti za narod doma kot to, da molimo. Bomo še to odrekle? Pa vendar ne! Kakšen odgovor nas po vojni čaka pred svojim narodom?

Bo res vaša podružnica manjkala v "Zlati knjigi"? V srcu naroda?

Po pole pošlje lahko tudi vsakdo drugi, naj bo kdorkoli, ki ima še toliko srca, da bo vsaj na ta mali in lahki način pokazal svojo ljubezen pa tudi svoje sočutje z narodom doma.

REV. KAZIMIR ZAKRAJSEK,
302 E. 72nd St., New York, N. Y.

Ženski svet

DVOJNA MERA V ZDRAVNIŠKEM POKLICU

ELIZABETH BLACKWELL, ki je živela pred sto leti in je postala prva zdravnica v Ameriki, je mnogo pretrpela radi dvojne mere v zdravniškem poklicu. Moški zdravniki so bili in so še danes bolj preferirani in ravno vojna nam je jasno pokazala, da tudi naša vlada ne ceni zdravnic, kakor bi jih morala. Eno mero rabi za zdravnike in drugo pa za zdravnice. Do sedaj se je še vsaka medicinka morala potegovati za priznanje in upoštevanje, čeprav je šla skozi enako težke študije in težke preskušnje po bolnišnicah kot internistinja.

V prvi svetovni vojni so ženske zdravnice veliko žrtvovale in če je bila katera pri izvrševanju tega poklica ranjena, se je morala poslužiti svojih fondov, ako jih je imela, da se je pozdravila. Vojaški zdravniki so uživali posebne privilegije in udobnosti, a zdravnice niso prejele drugega kakor plačilo po kontraktu.

Danes kliče druga svetovna vojna naj pridejo zdravniki in pomagajo lečiti in zdraviti ranjence, ki so žrtve najkru-tejše nasilnosti in klanja. Velikanska armada in mornarica potrebuje veliko več zdravnikov, kakor pa se jih je moglo odzvati in kaj je bolj dosledno kakor da se odzovejo tudi ženske zdravnice. To so tudi storile, čeprav še danes niso dosegle enakopravnosti, katero v polni meri zaslužijo. Ko je Anglija prosila zdravniško pomoč iz Amerike, je šlo tudi nekaj zdravnic tje in tamošnja vlada jih je uvrstila med moške kolege z enakimi vojaškimi naslovi in plačo ter prosto pot do avanzma. Če je v Angliji kaj takega mogoče ne da bi pri tem trpela zdravniška čast in veda, potem naj bi tudi v Ameriki dali priznanje vsaj tistim zdravnicam, ki so si že pridobile polno zaslug in priznanj. Odkar so se organizirale ženske skupine WAAC in WAVES je bilo sprejetih tudi

nekaj zdravnic in kakor sporočajo, se je mornariška oblast odločila sprejeti 60 zdravnic med svoj zdravniški štab. V Washingtonu se bitka za enakopravnost še nadaljuje in upamo, da bo druga svetovna vojna izravnala ta nepotrebna nasprotstva in dala zdravnicam enako plačo in enake prilike za činovne ređe.

Tudi med civilnim prebivalstvom rabimo zdravnikov in zdravnic in šele sedaj, ko čutimo pomanjkanje na tem polju, bodo prišle zdravnice do svoje zaslužene veljave. Katera je začela prakso, je morala biti posebno dobra in večja, če je hotela kompetirati z zdravniškimi kolegi in tudi sedaj ne bo nobena počivala na svojih lavorikah. Kar jih še ne pojde v armado, bodo morale prevzeti odgovorna mesta po raznih bolnišnicah, kjer se že čuti pomanjkanje zdravnikov, ki so odšli k vojakom. Zdravniški poklic je težaven in čas bi bil, da progresivna Amerika zavrne vse predsodke, ki jih je do sedaj kazala napram zdravnicam!

MATERE VEJO S ČIM SE VOJAKA LAHKO RAZVESELI

Tam v Kaliforniji se je neka gospa Laura Cannon spomnila vojakov ter je odprla nekako popravilnico za uniforme. Zbrala je svoje dobre prijateljice in znanke, ki so bile starejše ženske in matere, ter jim je razložila svoj namen. Vse so odebavale njeno idejo in so prišle krpat in šivat in likat, kar je kateri izmed vojakov prinesel tje. Zakrpati malo luknjico, prišiti gumb, zlikati hlače, vse take malenkosti delajo marsikateremu moškemu velike preglavice, med tem, ko ženska tako delo opravi mimogrede.

Po vzgledu teh mater so začele ženske tudi po drugih mestih skrbeti za popravilo vojaških uniform. V Atlantic City, N. J., je vojaška oblast iz hvaležnosti poslala vsaki materi posebej certifikat priznanja.

V New Yorku je taka popravljavnica na 70. cesti in Madison Ave. To so odprle članice od AWVS — American Women's Voluntary Service — in ker se v tem mestu vedno kak vojak ustavi, je gotovo vesel, če ve za tako dobrodošlo pomoč. Mislimo si lahko, kako se vojak oddahne, ko stopi v tako zavetišče, kjer mu dobre matere in ženske vse lepo zakrpajo in poskrbijo, da se lahko postavi v svoji uniformi. Vsi naši fantje in možje, ki so v službi naše domovine, zaslužijo vso našo pozornost in če moremo nekoliko olajšati njih položaj, bo gotovo materam v veliko zadoščenje.

ČUDEN IZRAZ ZANIČEVANJA NA KITAJSKEM

Vsak narod ima posebne šege in navade in na Kitajskem jih imajo mnogo; ki se zelo ločijo od naših. Klečanje je Kitajcem znak ponižanja in zaničevanja. Če bi sedaj obiskali razna mesta na Kitajskem, bi marsikje zapazili kip, ki predstavlja klečečega moža in ženo, to je tistega Kitajca, ki se je izneveril in prevzel vladno v Nankingu. Je nekaj takega kakor norveški Quisling ali hrvaški Pavelić. Kip Wang Ching-Wei in njegove žene Mme. Wang je vsakemu Kitajcu višek sramote in zaničevanja. To je prvi slučaj v tisočih letih, da se je med narodom našel tak filjat, ki se je dal zaslepiti od sovražnika njegove lastne domovine.

Že peto leto krvavi kitajsko ljudstvo in letos ima več upanja na zmago, kakor kdaj prej. Posebno so se tam razveselili Američana Mr. Willkie-ja, ki jim je s svojim odkritosrčnim govorom vlil nov pogum in upanje na skorajšnjo zmago nad agresivnimi Japonci. Zagotovilo Amerike in Anglije, da bo razveljavila vse prejšnje krivične pogodbe, je narod z veseljem pozdravil.

Demokratske države niso bile vselej velikodušne napram Kitajski in so jo izkoriščali s krivičnimi pogodbami, katere bodo sedaj spravile med staro šaro in dale Kitajski, kar je njenega. To je vesela zmaga v zgodovini kitajske republike, ki letos obhaja svojo 31. letnico obstoja.

ČIM DALJŠA VOJNA, TEM VEČJI DAVKI

Nihče se ne veseli davkov, a vsak jih mora pošteno odšteti, kadar zahteva Stric Sam ta svoje. V Washingtonu se že od marca pregovarjajo, kako bi napravili, da bi bil volk sit in koza cela. Zdaj so nam pa že razložili za koliko nas bodo pritisnili. Senat je sprejel predlog zvišanja davkov od štiri na šest odstotkov. Delavec, ki je zaslužil borih \$800 na leto, je že bil med tistimi, ki so se imenovali davkoplačevalci. Take, ki so zaslužili manj na leto, so pustili v miru, a sedaj pa bo treba plačati davek tudi od malenkostne plačice \$12.00 na teden.

Kdor spada v kategorijo poročenih, naj prešteje, če znaša njegov zaslužek \$1,200 na leto. Od teh bo že treba odšteti nekaj copakov. Odbitek za mladoletne otroke in za druge odvisne osebe so tudi zmanjšali od \$400 na \$300.

Ženske so se uprle, če bi njih zaslužek bil prištet k moževim, to je, katere so poročene in živijo s svojim možem. Vsaka poročena delavka hoče sama razpolagati s svojo plačo in tako želi tudi, da sama odšteje, kolikor letnega davka zahtevajo. Je namreč tako: če bi se sešteli obe plači od moža in žene, bi bilo treba plačati več davka. V tej točki je senat odločil ženskam v prid. Vsaka oseba bo plačala zase. V tem je torej enakopravnost že priznana.

Od \$800 zaslužka bo treba plačati \$44.68 v državno blagajno in kdor je med višje plačanimi delavci, da prejme na leto po \$2,500, ta bo segel globoko v žep ter odštél \$242. Marsikaj bi posameznik kupil za ta denar, a danes ga žre vojna. Zato smo lahko še vse bolj hudi na tiste roparje, ki so jo začeli, da se moramo sedaj še tukaj otepati te nevarnosti.

Velikanske vojne priprave stanejo ogromne svote denarja in to bomo prav vsi temeljito občutili. Računa se, da bo ta ogromni davek plačalo od 42 do 44 milijonov oseb.

Poleg navadnih davkov bodo pobirali še takozvani davek zmage (Victory Tax). Najbrže bo pet odstotkov odbitih pri vsakem čeku, predno ga bo delavec dobil v roke. Tisti,

ki kupijo bonde, imajo plačati dolgove ali kakšno zavarovalnino, bodo dobili malo olajšave v tem, da jim bodo nekaj odstotkov davka znižali. Predno kdo plača davek, naj se dobro pripravi, da ne bo ne premalo in ne preveč odštél.

RACIJONIRANJE MESA

Počasi pa gotovo prihajamo v položaj, ko bo treba varčevati z mesom. Za začetek so nas postavili na prostovoljno poskušnjo z tedenskim deležem mesa po dva funta in pol na osebo. V tem je všteta kost in hrstanec, odvisno je od kosa mesa, ki ga nam mesar odvaga. Recimo, da kupimo prešičja reberca. Pri teh je dosti več kosti, kakor pa je mesa, a tudi od teh si moramo računati določen delež dva funta in pol za ves teden. Goveje meso, teletina, jagnjetina, prešičevo in kostrunovo meso spada med racijonirano hrano. Notranji organi, kot srce, jetra, pljuča, možgani, priželjc in prešičevi parklji ne spadajo pod racijonirano meso. Od tega si lahko privoščimo polno mero, kakor kdo hoče in more.

Na razpolago je tudi vsa perutnina, kokoši, race, purani, piščeta in ribe iz morja in sladke vode.

Sedaj še nimamo kart, po katerih bi morali kupovati meso, je pa prepuščeno vsakemu, da se ravna po svoji vesti. V družinah naj gospodinja poskrbi, da bo vsak član dobil določeno vago mesa, kdor pa hodi v restavracije, naj sam gleda, da bo pomagal vladi v tem slučaju. Pri pojedinah in banketih naj vsak posameznik gleda, da se premaga in si ne privošči preveč mesa. Če se bo vsak malo premagal, bo še za druge dovolj.

V Ameriki je bilo vedno dovolj mesa, saj vemo, kako se je doma vsak hvalil, da je imel v Ameriki meso še za zajtrk. No, tudi danes v resnici ne manjka mesa, ampak vojna zahteva drugačno razdelitev živeža. Naša ogromna armada in mornarica mora biti prva preskrbljena in sicer z najboljšimi kosi mesa. Druga skrb so naši zavezniki, ki so opravičeni do naših zalog po Lend-Lease pogodbi. Je torej vsega dovolj, ampak doma moramo malo potrpeti, da dobijo predvsem naši vojaki. Ti res zaslužijo vse najboljše. Pomislimo na kaj se vse pripravljajo. Po vsem svetu so v različnih nevarnostih, zato pa naj bodo preskrbljeni vsaj z najboljšo hrano.

Pravijo, da mesojedci niso prav zdravi ljudje. Bolje storimo za naše telo, ako jemo več prikuh in zelenjave in manj mesa. Sedaj je ravno dobra prilika, da preizkusimo to teorijo.

REGISTRACIJA ŽENSK JE SKORO NEIZOGIBNA

Mobilizacija žensk za industrijo bo prav gotovo kmalu napovedana. Predvsem bo do tega prišlo v krajih, kjer ženske lahko nadomestijo moške delavce. Ženske, ki so že zaposlene, pa njih delo ni tako potrebno in važno, kakor bi bilo v vojni produkciji, se bodo morale odzvati taki zahtevi. Razume se, da ne bodo klicali mater, ki imajo še nedorasle otroke. Njihovo najvažnejše delo je ravno doma pri vzgoji otrok. Res so danes dobre plače in marsikatero mater bi zvalil tedenski ček v tovarno, a vsaka naj dobro premisli, kje je njena prva dolžnost. Ako bi otroci ostali brez do-brega nadzorstva in oskrbe, je veliko pametnejše, da si mati vsako tako misel izbije in ostane pri svoji družini. Po raznih mestih odpirajo nekake otroške vrtce, kjer je otrok lahko ves dan v dobri oskrbi. V takem slučaju je mati ves dan zaposlena in je brez skrbi.

V Angliji in Kanadi je ženstvo vse organizirano in tako zaposleno, da bi brez njih ne-mogli shajati. Če bo vojna še kaj časa trajala, bo tudi med nami tako, kakor poje pesem, "da je vse na vojsko šlo." Vojna se že začne v tovarni, kajti tam je treba natančnega dela, če ne, se vse pokvari predno gre v vojaška skladišča. Ženske so jako natančne pri raznih izdelkih in do sedaj so se še povsod izkazale, da so vredne enake plače, ker znajo izvršiti enako delo, kakor so ga prej izdelovali moški delavci.

V ladjedelnih niso nikdar nastavliali ženskih delavk, a danes je tam zaposlenih že več tisoč žensk. Todd

Shipyards korporacija je nastavila žensko kot ravnateljico. To je dobro znana uradnica, ravnateljica pri National Labor Relations Board. Tej službi se je ta ženska odpovedala ter je sprejela ponudbo pri ladjedelniški družbi. Ta sprememba se ji zdi vabljiva posebno še, ker se razume na položaj delavstva. Prvič v 141 letih so prišle ženske kot delavke v tej stroki industrije do enakopravnosti. Mrs. Herrick pravi, da so ženske delavke najboljše v skupinah. Nobene ne bo poslala na kakšen samotni konec in tudi ne bo nobene pustila pri kakšnem težjem delu. Je pa polno takega dela pri graditvi ladij, kjer so ženske posebno spretni in zanesljive.

Po kolegijah poučujejo ob večerih razne predmete, in šolsko vodstvo želi, da bi se priglasilo več žensk za te tečaje, ki so šolnine prosti. Potrebna je višje šolska izobrazba (High School), za nekatere predmete je treba pa še boljše podlage, vsaj par let na univerzi ali kolegiju. Ti prosti tečaji trajajo od osem do šestnajst tednov in kdor jih skoniča, moški ali ženska, ne bo dolgo čakal na službo, kajti vojna industrija jih mnogo potrebuje.

ZVEZIN DAN V LEMONTU

Tretji Zvezin dan na ameriških Brezjah v Lemontu se je vršil v nedeljo 26. julija 1942. (To poročilo bi moralo biti v predzadnji izdaji Zarje in da ni bilo priobčeno je krivda uredništva, za kar se naj nam oprsti.)

Udeležba je bila nepričakovano velika akoravno so bila vožnja sredstva precej prizadeta zaradi vojnih razmer.

Ob pol enajstih dopoldne so se pričele zbirat skupaj skupine iz raznih naselbin. Kmalu nato se je pričela pomikati procesija, in to izpred semenišča do grote, kjer je bila darovana sveta maša. Za križem, katerega so nosili semeniščniki so korakale kadetke od št. 16, So. Chicago, za temi glavne odbornice Mrs. Prislend, Mrs. Rupert, Mrs. Muster, Mrs. Tomažin, Mrs. Otoničar, Mrs. Lenich, Mrs. Mahovlich, Mrs. Kozek, Mrs. Dežman, Mrs. Novak in podpisana. Za njimi mladinski krožek št. 20 v narodnih nošah, katerim so sledili semeniščniki in Rev. Alexander Urankar, ki so peli naprej litanije Matere Božje in za njim so bile pevke od št. 2 in nato članice iz raznih krajev. Procesijo so pa zaključile kadetke od št. 20. Bilo je prav pestro videti dolgo procesijo, ki se je vila do grote.

Okrog grote je pa bila zbrana velika množica vernih romarjev in nato so se kadetke uvrstile okrog votline Lurške Gospe in številni verniki so pa stali med groto in umetnim blejskim jezerčkom.

Sveto mašo je daroval stari prijatelj Zveze, Rev. Kazimir Zakrajšek, ki je nedavno prišel iz domovine. (Pomenljiva pridiga pri tej maši je bila priobčena v septembrski izdaji Zarje.—Op. ured.)

Po sveti maši smo molili posebne litanije, katere so zložili slovenski duhovniki v domovini nalašč za romarje k Mariji.

Nato se je množica razpršila na razne kraje, kjer se je dobilo prigrizek in večinoma so ostali za popoldanski program in piknik, katerega so pripravile članice podružnic št. 2 in 20.

Popoldne je bil pa lep program. Najprvo so zapele članice mladinskega oddelka št. 20 in nato sta nastopila vežbalna krožka št. 16 in 20. Med kadetkami št. 16 so tudi dobre pevke, ki so nastopile s par pesmicami. V solospetu je nastopila Miss Bohar, članica št. 20, ki je zapela nekaj lepih pesmic.

Kot prejšnja leta tako je bila tudi letos glavna točka programa izročitev nagrad vsem, ki so se v kampanji tega leta odlikovale v marljivosti. Velika čast je za zmagovalke prejeti nagrade osebno od naše glavne predsednice gospe Marie Prislend. Gospa Prislend ima zelo ljubek način izročitve teh nagrad in mnogokrat nam delj časa ostane v spominu način obdarovanja kot pa darilo samo kot tako.

Kot že omenjeno je podružnica št. 20 dobila tretjič zaporedoma prvo nagrado v kampanjah za pridobivanje novih članic. Torej je predsednica št. 20, gospa Emma Planinšek že tretjič imela lepo priliko sprejeti v imenu podružnice stenski obesek, kot prva nagrada podružnici.

Ampak št. 20 nosi še drugo značilnost, namreč, da ima v svoji sredi odbornico, oziroma blagajničarko, ki je tudi že tretjič zaporedoma bila prva zmagovalka v kampanji in to je naša spoštovana gospa Mary Terlep. Poleg nagrade je dobila še posebno darilo od glavne predsednice in to je bil lep patriotičen pušljec (corsage) iz vojnih znamk.

Drugo nagrado je pa prejela marljiva tajnica od št. 24, La Salle, Illinois, gospa Angela Štrukel, ki se je tudi že večkrat odlikovala v kampanjah. Tretja nagrada je pa bila izročena glavni odbornici gospej Agnes Mahovlich od št. 16, South Chicago. Na četrtem mestu je bila glavna odbornica in tajnica največje podružnice pri Zvezah, št. 25, to je gospa Mary Otoničar, ki se je še v vsaki kampanji lepo postavila. Omenjene podružnice so tudi ta dan prejele nagrade.

Predstavljena je bila voditeljica kampanje gospa Agatha Dežman, ki je izročila nekaj posebnih nagrad in se članicam v iskrenih besedah zahvalila za vse sodelovanje.

Potem je bil pa pozvan za govor Rev. Kazimir Zakrajšek, ki nam je povedal mnogo resničnih doživljajev in kako se je rad z nami znašel na ameriških Brezjah, katerih je bil on ustanovitelj ter prvi, ki se je trudil, da se je stvar tako uspešno razvila.

Takoj za njegovim govorom je bil razglašen apel na vse navzoče, da poklonijo mal dar v spomin revežem v stari domovini in nekaj deklet je šlo med navzoče ter v kratkem času se je nabrala lepa svota okrog \$42, za kar vsem srčna hvala.

Predstavljene so bile vse navzoče glavne odbornice, ki so podale kratke in zanimive govore.

Prečitana je bila resolucija, ki je bila poslana državnemu tajniku v Washington, D. C.

Program je bil zaključen s petjem po zboru od št. 2, Chicago, Illinois.

V veselje mi je bilo videti poleg bližnjih podružnic, ki so bile dobro zastopane tudi lepo število članic iz Clevelanda, Pennsylvania, Wisconsin in še iz daljne Minnesote. Osebno sem govorila s predsednico št. 19, Eveleth, Minnesota, gospo Antonijo Nemgar in sestro Peterlin tudi iz Minnesote. Koliko več zadovoljstva je med romarji, ko vidijo, da so prišli skupaj prijatelji iz daljnih krajev in imajo s tem lepo priložnost srečati stare prijatelje in znance.

Kot članica v publicitetnem odboru za št. 2 in 20 za ta Zvezin dan, si usojam pravico v imenu podružnice se zahvaliti v prvi vrsti vsem, ki ste prišli ta dan med nas od blizu in daleč; dalje gospej Emmi Planinšek, predsednici št. 20, katera je imela največ dela za ta dan, kot predsednica pripravljalnega odbora; dalje vsem odbornicam št. 2 in 20, ki so se trudile in skrbale, da je bilo vse delo izvršeno in gosti postreženi; dalje vsem delavcem in delavkam za ta dan; potem vsem kadetkam, ki so nastopile in to od št. 16 in 20, kakor tudi mladinskemu oddelku pod vodstvom Mrs. Anne Štukel; in še posebno iskrena hvala izbornim pevkam, ki so s svojim petjem povzdignile slavnost in dale najlepši duševni užitek navzočim.

Hvala Rev. Alexander Urankar-ju in Rev. Kazimir Zakrajšku za vso naklonjenost in prijaznost; hvala vsem glavnim odbornicam, ki so bile navzoče in vsem mnogoštevilnim odbornicam, članicam, prijateljem in prijateljicam, ki ste na en ali drugi način pripomogli, da se je vse lepo izteklo.

Tretji Zvezin dan v Lemontu je bil zaključen v najlepšem redu, kakor tudi v zadovoljnost vseh, ki so se trudili in bili navzoči. To je bil prvi Zvezin dan odkar je Amerika v vojni in Bog daj, da bo do prihodnjega leta konec vojske in do takrat nam Marija izprosi mir in zmago ter prostost za vse uboge zaslužnjene narode v domovini.

JOSEPHINE ERJAVEC.

KAMPANJA JE V POLNEM TEKU!

Po sklepu glavnega izvrševalnega odbora, ki se je sestel meseca julija na glavnem uradu, je bila določena doba od 1. oktobra 1942 do 3. marca 1943 za "konvenčno" kampanjo. K temu sklepu je pomagalo dejstvo, da želijo agitatorice nekaj časa tudi v dobrem vremenu in ne samo v zimskem času, ko je težko hoditi okrog do svojih oddaljenih znank in prijateljic in meseca oktobra in novembra, kakor tudi del decembra so po navadi še lepi dnevi. Kako so se članice odzvale tej določbi, bomo pa kmalu videle v poročilu, ki bo prišlo iz glavnega urada, ker novembrska izdaja je šla z tisk že okrog sredi meseca oktobra in do takrat ni bilo še poročil od naših krajevnih podružnic. Toda upamo, da so se članice vsaj nekoliko ogrele za kampanjo takoj v začetku termina.

Vodstvo kampanje je bilo poverjeno prosvetnemu odboru in predsednica odbora je vaša urednica. Torej, mislimo, da nam ni treba posebno poudarjati, da je odboru kot njej veliko na tem, da bo sedanja kampanja uspešna. Daj, ker je urednica tudi predsednica odbora za Mladino in razvedrilo se enostavno razume, da se apelira na našo mladino, da še posebno agitira za nove članice in takorekoč izkaže svojo lojalnost napram organizaciji in vodstvu.

Umestno se nam vidi, da na tem mestu ponovimo nekatere pogoje, pod katerimi se sprejemajo nove članice.

V mladinski oddelek se sprejema deklice od štiri do osemnajst let starosti, ki plačajo samo deset centov mesečnine. Ne zahteva se zdravniška preiskava pač pa se vzame za merodajno potrdilo izjava prosilke, da je zdrava. V slučaju smrti se plača do sto dolarjev k pogrebnim stroškom.

V odrasli oddelek se sprejemajo žene in dekleta, katoliškega prepričanja, in slovanskega pokoljenja ali poročene s Slovanom, v starosti od 14 do 55 let. Da se v odrasli oddelek začnejo sprejemati mladenke od 14 let starosti naprej, je zato, ker naš mesečnik Zarja se pošilja samo članicam odraslega oddelka in mnogo je deklet, ki želijo dobivati list in hočejo tudi spadati med odrasle članice, ker se čutijo že za "velike." Potem tudi, kakor vam je znano, se dovoli le članicam, ki so v odraslem oddelku, da so kadetke pri odraslem krožku. Torej z drugo besedo rečeno, kadetke morajo biti članice odraslega oddelka.

Mesečnina za odrasle članice je 25 centov na mesec. Zdravniška preiskava se ne zahteva, pač pa zadostuje izjava prosilke, da je zdrava.

Vsaka članica odraslega oddelka je opravičena do prejema mesečnika "Zarja" brezplačno. V slučaju smrti se izplača do sto dolarjev k pogrebnim stroškom. Nekatere podružnice imajo še druge sklade, iz katerih dajejo članicam gotove podpore in seveda se plačuje tudi po predpisih dotičnih podružnic. To povemo zato, ker v nekaterih krajih plačujejo članice nekoliko več na mesec, da boste razumele, da isto plačujejo za posebne podpore.

Nagrade za agitatorice v tej kampanji

Za tri nove članice agitatorica dobi krasno pozlačeno Zvezino broško, ki je zelo lepa in bi jo morala vsaka zavedna članica imeti pripeto na prsih in še posebno kadar se vršijo Zvezine prireditve ali seje. Torej samo tri nove članice vpišete in broška bo vaše lepo darilo. Vprašajte odbornice pri vaši podružnici, da vam iste pokažejo in zagotavljamo vam, da jo boste želeli, ker je tako lepa. In v zalogi jih je le še nekaj, torej, katere se bodo prve potrudile, tiste bodo imele "prioriteto," o kateri se sliši toliko povprašanja danes.

Potem za pet novih članic je nagrada dva dolarja v gotovini. Potem za vsakih nadaljnjih pet članic se plača dva dolarja. Na primer, ako pridobite deset novih članic, je nagrada štiri dolarjev in tako naprej. Več članic, toliko več nagrade.

Dve članici mladinskega oddelka štejeti za eno odraslo članico pri delitvi nagrad.

Nagrade podružnicam

Prva nagrada za podružnico, ki bo dobila največ novih članic, bo krasen trofej in potem deset dolarjev v gotovini. Kadar se izroča trofej je navadno velika prireditev, ki dela čast podružnici in ako le mogoče odda isto naša glavna predsednica osebno. Že to je nekaj za kar se naj bi več podružnic zavzelo.

Druga nagrada podružnicam je svota sedem dolarjev in pol; tretja nagrada je pet dolarjev v gotovini ali pa čarter.

Katera bo "Kraljica SZZ"!

Visoka čast bo poklonjena tisti agitatorici, ki bo pridobila v tej kampanji največ novih članic in sicer bo povabljen na prihodnjo konvencijo, ki se vrši v Pittsburghu, Pa., in Zveza bo plačala potovalne stroške. Potem bo na konvenciji posebni program, na katerem bo najpomembnejša točka posvečena "Kraljici SZZ"! Vršili se bodo posebni svečani obredi in ti bodo prav gotovo najlepši, kar smo jih še imeli. "Kraljica" bo prejela tudi druge nagrade, katere so

obljubljene po naših glavnih odbornicah. To bo res čast, ki bo v veliko veselje srečni agitatorici.

Da bo pa še več zanimanja med našimi delavkami in ker je težko naprej vedeti, kje se bodo najbolj potrudile, zato je bilo določeno, da se visoka čast izkaže tudi drugim šestim agitatoricam, ki bodo sledile številu, ki bo zmagovalna. In teh šest članic bo prejelo častni naslov "Princezinja SZZ," ki bodo tudi prejele razne nagrade in ako bo katera izmed njih slučajno navzoča na konvenciji, bo takrat spremljevalka "Kraljici" in deležna istih poklonov, kot zmagovalka. Torej, ako ne boste prva, bo tudi lepo in razveseljivo biti druga, tretja, četrta in tako naprej po vrsti, ker boste tudi prejele lepo priznanje.

Torej, prosimo prav lepo, da se takoj potrudite in pokažete, da se zavedate velikega pomena posebno v teh resnih časih, ki ga imajo močne organizacije. Med našim narodom v Ameriki je ni organizacije, ki bi imela tako odprto pot deliti dobrodelnost in pa se udeleževati v vseh potrebnih akcijah in ustanovih, kakor ima ravno naša Slovenska ženska zveza. Po vseh naselbinah se članice pridno združujejo za vsakovrstna dela, ki koristijo narodni obrambi v sedanjih vojnih časih, ker sedaj se potrebuje skupnosti in požrtvovalnosti in to ne samo od nekaterih ampak od nas vseh in potom naših skupin imamo med seboj vse zmožnosti, bodisi pri vodstvu obrambnega dela ali pa pri posameznih načrtih.

Torej, drage članice! Vsake dolžnost je gledati na to, da napravimo svojo organizacijo močno in zdravo v duhu in dejanju in to je mogoče, ako bomo delale roka v roki in pazile na to, da so naše sile močne in pa plodonosne. Vse to nam je mogoče storiti pod okriljem Slovenske ženske zveze, zato pazimo na njo in negujmo njene gredice, podružnice, da bodo razcvitale in rodile obilen dober sad. Naši dnevi so napolnjeni s skrbmi in mnogokrat v strahu premišljujemo, kaj bo jutri, ker nihče ne ve, kako se bodo razmere razpršile. Zato stopimo skupaj na delo in na plan in naš trud prav gotovo ne bo zaman! Amerika mora živeti in me bomo pomagale in izčrpale vse sile, da se svetu vrne pravica, poštenost in človekoljubnost.

VZDRAMITE SE VENDAR!

V zadnji Zarji sem lepo prosila naše cenjene podružnice, da bi na seji nabrale vsaj nekaj prispevkov za ameriški Rdeči križ, da bi naša Zveza vsaj za Božič nabrala tisočak, katerega bi takrat izročili v imenu vseh članic SZZ. Toda

sodeč po odzivu bi rekla, da apela sploh niste brale ali pa odločno prezrle, ker drugače bi bile prav gotovo nekaj storile v ta plemeniti namen. Torej, drage sestre, meseca novembra praznujemo zahvalni dan, ali ne boste toliko bolj zadovoljnega srca za praznike, ako boste vedele, da ste v vseh ozirih patriotične? Gotovo, da bi lahko vsaj nekaj nabrale med seboj in poslale na naš urad ali na glavni urad! Prosim, lepo prosim, da bi upoštevale apel, ki prihaja do vas iz vse iskrenosti in ljubezni do naših dobrodelnih ustanov in vsi vemo da Rdeči križ bo storil marsikaj za naše vojake kot za tiste, ki so v strašnem pomanjkanju zaradi vojske. Prosim vas lepo v imenu Rdečega križa!

ALBINA NOVAK.

Osnovna načela državljanstva

19. — KRIMINALNA SODIŠČA

Kaj so kriminalna sodišča?

Mestna ali okrajna sodišča, ki so postavljena, da sodijo v slučajih oseb, ki so obdolžene večjih zločinov, se imenujejo kriminalna sodišča.

Ali je človek obdolžen večjega zločina pozvan, da se javi gotovi dan sodišču?

Tako osebo se takoj zapre ali pripelje pred sodišče, vendar je lahko izpuščen pod varščino do dneva obravnave.

Kako sodijo človeka obdolženega zločina?

Sodi ga navadno porota. Sodnik pazi, da se pojasni dejstva obeh strani, da ni nikakega dvoma med porotniki v tej zadevi. Ako porota obdolženca prizna krivim, mu sodnik določi kazen.

Zakaj ima vsaka oseba sojena v imenovanih sodiščih pravico priziva?

Narod je vedno pazil, da se nikomur ne dela krivica in ker je v nižjih sodiščih napačno tolmačenje zakona mogoče, zato so poskrbeli, da ima vsakdo pravico priziva na višje sodišče.

Katera sodišča upravljajo Združene države?

Uprava Združenih držav ima tri različna sodišča in sicer okrajna sodišča (district courts), okrožna sodišča (circuit courts of appeal), in najvišje sodišče Združenih držav (Supreme Court).

Katere tožbe razsojajo imenovana sodišča?

Vse zadeve tikajoče se kršenja federalnih zakonov (Združenih držav) se rešujejo v teh treh sodiščih.

Katere druge zadeve rešujejo ta sodišča?

Važne tožbe med državljani različnih držav, zadeve, ki izvirajo iz meddržavnega prometa, prepiri med državami in nekatere druge zadeve se sodijo v teh sodiščih.

Kako se obravnavajo zadeve v sodiščih Združenih držav?

Obravnavajo se enako kakor zadeve v mestnih ali državnih sodiščih in se razsojajo po sodnikih ali pa potom porote.

Kdo nastavlja sodnike najvišjega sodišča Združenih držav?

Predsednik jih imenuje in senatna zbornica mora njih imenovanje odobriti. Služba je dosmrtna. V slučaju

neporeklega službovanja, zaprosijo pa lahko za upoko-
jenje, ko dosežejo 72. leto.

Katere dolžnosti opravlja to sodišče?

Posli tega sodišča so pregledovanje in razsojanje skle-
pov nižjih sodišč in vzdrževanje (konstitucionalnega)
prava.

Katere tožbe se rešujejo v tem sodišču?

Najvišje sodišče rešuje prizive obsodb zveznih so-
dišč in nekatere tožbe iz državnih sodišč.

Zakaj so bila v Ameriki vedno porotna sodišča?

Ljudstvo je bilo vedno mnenja, da se pravica bolje
varuje potom porotniške razsodbe, kakor pa potom so-
dne posameznega človeka.

Ali je porotna obsodba končno veljavna?

Obsodba je končna, ako se ne vložijo priziva, vendar v
slučaju, da porota oprosti človeka, obtoženega resnega
zločina, oproščenec se ne more nikdar več obtožiti radi
istega zločina.

Kakšno važnost je polagalo ljudstvo v porotna sodišča?

Smatralo je porotna sodišča tako važna, da je zago-
tovalo v ustavi Združenih držav pravico do porotnega
sodišča vsakemu obtožencu zločina in v vseh tožbah,
kjer premoženjska vrednost znaša nad \$2,000.

A. Galetova:

NOCOJ BO JOK!

VERNIH DUŠ DAN. Vseh spominov je god. Kakor iz
grobov vstajajo ti spomini, palijo duše in po smrti vo-
njajo. Vsa razdejana lepota je znova razdejana; vse zlom-
ljene peroti vnovič zlomljene. In če se izpozabi in človeka
obišče kak svetel spomin, mu more posoditi komaj grenak
nasmeh.

Siv dan je. Skozi okna preži v bajto. Tam sedi žena.
Nesrečna mamica ji je ime. Široko ji strme oči v sivost dne-
va, odkoder se vozijo spomini. Eni so drobni — v orehovitih
lupinicah bi se lahko pripeljali. Druge bi bilo težko nato-
voriti na nerodne galeje. Drug drugega porivajo v ospredje
brez prizanašanja. Nekoč je to okno ljubilo sonce. Na-
gelnji so ukali v njem. Marinka je šivala pri stroju in po-
gledovala čez nageljne na fante, ki so prepevali mimo.

Pekov pomočnik se je vozil s kolesom. V košu je pro-
daljal zemlje. Vsakokar je pri oknu zavriskal. Marinka mu
je rekla norček. A ko je nekoč ta človek pogledal skozi
špranjico med tegelji, je videla veliko sinje oko in zapeljiv
koder na čelu. Vsak dan je potem pogledal med cvetličnimi
lončki, a enkrat ji je prišel kar v sobo na uho povedat: "Ma-
rinka, svečko bova prižgala."

Od takrat je Marinka pogosto strmelala. Stroj je zasta-
jal. Ljudje so ugibali. No, na Svečnico je prijovala punč-
ka na svet, drobna in rdeča kot rožni popek. Svečka so ji
rekli. Tisti s sinjim česom je izginil.

Ko se je vrnila pomlad, niso več cveteli nagelji na Ma-
rinkinem oknu. Fantje so hodili mimo in se smejali. S so-
sedovega vrta je dišalo po resedi in se sladko spajalo s pes-
mijo, ki jo je tiho pela Marinka. "Aja tutaja!"

Mlada mamica je malo šivala. Svečko je učkala na ko-
lenih in strmelala na ono stran ceste, kjer so se pozibavale
velike ivanišči in neprestano besedičile s svojimi belimi
jezički: "Ne bo se vrnil, ne, ne, in ne!" Podnevi so se ji
smejali murni v travi: "Hi, hi!" Ponoči so jo dražile žabe
v mlaki: "Ha, ha!"

Joj Marinka!

Ampak kadar je bilo najhuje, je dvignila svojo ljubljeno
punčko: "Poglejte jo, moja je in za ves svet je ne dam!"

Pa je prišel dan, ko je Svečka ugasnila. Umrta je. Ka-
ko, kaj — kdo ve. Zaprte oči je imela in suha usta. Drob-
čkano je jokal zvoneček, ko so je nesli k pogrebu.

Ta pogreb!

Sosedov hlapec je nesel belo krstico pod pazduho kot
zaboj, za katerega je vseeno, ali ga nese tako ali tako.
Otroci so se topli za bele dalije. Vsak bi rad najlepše. Za
njimi je prav sama stopala črna mamica z ogromno bolestjo
v duši.

Izza vogala sta pogledali dve ženski in se skrili. Tisti
brezverski čevljar se je grdo nakremžil in se zasukal na
pragu tako, da je sprevedu kazal hrbet. V oknih otrokovih
botrov so se močno zamajale rože. Nekdo se je bil potuh-
nil. Vse to je videla Marinka skozi solze. Vse to in še
mnogo. In je bila vendar mati, toda ne kot so druge ma-
tere. Ne — ne taka. Ob rojstvu njenega otroka ni bil ni-
hče srečen.

Svečko so pokopali. Kupček belih dalij je ostal.

Siv dan preži skozi okna v bajto. Tam sedi žena. Ma-
mica ji je ime. Trpi in se spominja. Nenadno potrka na
okno: "Marinka, pojdi, svečko bova prižgala!" Vsa se
strese. Eh, veter! Vernih duš dan je.

"Pojdem," se odloči in gre.

Na koncu pokopališča joka bel marmornat angelček.
Krog njega sadi mamica rože in tiho kliče Svečko. Oko ji
obstane na angelčkovem obrazku. Zdi se ji, da veter maje
kamenite koderčke in da se ji skrivnostno bliža beli obra-
zek. Bliža se in se bolestno dotakne njenih lic:

"Mamica!"

"Ti, ki si blagoslovljena s tem svetim imenom in za-
radi njega nesrečna, obriši solzo! Za ljubezen so te opeha-
rili. Nič zato. Odpusti jim. Tudi tebi je odpušeno. Tvoj
angelček ti je izprosil odpusčenja. Lepa je tvoja Svečka.
Še ničesar umazanega ni srečala, ker še ni sama tekla v
svet. Dobro je tvoji Svečki."

Mati se zgane. Na licih jo zebe od angelčkovega ko-
dra. Pobožno začne prižigati svečke na grobu svojega ot-
roka.

Krizanteme vseprek žalostno zmajujejo: "Ljudje, lju-
dje!"

Vrba žaluje do tal, ko oznanja veter skozi veje: "Slišite,
ampak nocoj bo jok!"

IZ OBISKA V COLORADI

Piše Mary Stušek,
predsednica št. 49, Noble, Ohio
(Nadaljevanje.)

Bilo je v petek jutraj, 10. julija 1942. Za tisti dan je
bilo namenjeno, da si ogledamo mesto Pueblo in bližje oko-
lico. Najprej smo obiskali brata od Mrs. Tratar, ki ima
lepo kmetijo, približno sedem milj iz mesta in skoraj novo,
moderno zidano hišo. Povedano mi je bilo, da ima še eno
večjo kmetijo v bližini. Ker pa je prejšnji večer nenadoma
zbolel eden mlajših članov v družini in so ga odpeljali v
bolnišnico v svrhu operacije, ni bilo nikogar doma. Zato
smo se obrnili nazaj proti mestu. Spotoma smo se ustavili
na pokopališču ter si istega ogledali. Morda bo kdo mislil,
da pokopališče pač ni zanimivo. Nama pa ni bilo žal, da sva
si ga ogledala. Prostor je bolj podoben lepo urejenemu
parku kot pokopališču. Široka so pota, lepo s peskom po-
suta, ob njih pa sem in tam klop, da se vsedeš in odpočiješ
v senci košatega drevja, s katerim je ves prostor poraščen.

Najbolj zanimivo pa je, kako je razdeljeno. Meni se
je zdel prostor kot velika omara v čitalnici (library), ker
vsak prostor zavzema svojo zanimivost. Pokopališče je
razdeljeno v dva dela, katoliški in javni. Vojaki in vete-
rani imajo svoj oddelek, klub Moose svoj prostor; boga-
taši se odlikujejo s svojimi zidanimi mavzoleji in siromaki
pa z lesenimi križi. Otroci imajo tudi svoj prostor in Slo-
venci tudi svojega. Da Slovenci v Puebli imajo svoj skupni
prostor, ne samo v cerkvi in društvenem domu, pač pa tudi
na pokopališču. In kot so nama povedali, je vse to bilo mo-
goče največ po zaslugi častitega staroste slovenske duhov-
ščine v Ameriki, Cirila Zupana. On se je največ trudil,
da bi Slovenci imeli najlepši ugled v tej okolici. Jaz bi
priporočala vsakemu, ki ga pot nanese v Pueblo, da si vza-

me eno uro časa in si ogleda ta zanimivi mirodvor; tukaj ne bo treba iskati grobove Slovencev, ker so vsi skupaj. Kakor se je Mrs. Tratar izrazila: "Prihodnjič, če nas ne bosta našla na Cateret, ko prideta zopet na obisk, pa pridita sem." Tudi onadva imata odločen prostor med svojimi rojaki, kjer že počiva njuni sin. Toliko o tem.

Ko smo se peljali iz pokopališča, ki je na hribčku, smo preko mesta, ki leži v ravnini gledali na nasprotno stran, v breg, kjer smo videli dolge vrste novih zidanih poslopij, vse iz rdeče opeke. Povedano nama je bilo, da je mesto postavilo ta poslopja poleg prejšnjih, ki so bila premajhna, ker kot povsod, tudi tam mesto narašča in je nešteto novih domov. Država je v okolici mesta zgradila velike tovarne za vojne potrebščine, kjer je na tisoče ljudi zaposlenih.

Navadno gredo ljudje najprej v bolnišnico in potem na pokopališče, mi smo pa šli ravno obratno. Iz pokopališča smo se peljali skozi mesto na nasprotni breg in ogledali skupini rdečih poslopij, kjer se nahaja bolnišnica, sirotišnica in narišnica, in nedaleč proč od tukaj je mestni park in zverinjak.

Ko smo se peljali mimo umobolnice, ki še ni popolnoma dodelana, vendar so že bolniki notri, smo videli v senci zunaj sedeti več mlajših kot starejših žen. Ene so pletle, druge so šivale, tretje razgrinjale perilo. Pa ne ta prave vrste blago, ampak so imele cunjje in papir. Bog ve, kaj so si sirote domišljavale. Posebno ena se mi je v srce smilila, ko sem videla, da nosi v rokah veliko daliko in jo je tako skrbno stiskala k sebi, kot ljubeča mati svojega otroka. Kakšna kruta usoda jo je zadela, da ji je vzet razum!

Na eni strani poslopja je odmerjeno za ženske in na drugi za moške. Peljali smo se še na drugo stran in si jo ogledali. Tukaj je bilo bolj živahno. Moški so delali na vrtovih, drugi čistili pota in ceste, seveda pod nadzorstvom paznikov. Vse nas je spravil v smeh mlajši moški, okrog 30 do 35 let starosti. Bil je lepe postave in videti pri najboljšem zdravju. Bil je sam in iz troka metal z lopatjo kamenje. Vrgel je par lopat, pa izstopil in prav strokovnjaško ogledoval, kar je padlo kamenje, al leži prav ali ne? Ker je to bilo ravno pred nami na poti, smo se ustavili in opazovali. Videl nas je, ampak se ni premaknil s pota, dokler se ni temeljito prepričal, da je vse prav. Potem pa stopi pred nas in prav po vojaško pozdravi. Smejali smo se, pa tudi pomiljevali siromaka, ki se mu je videlo, da izhaja iz boljših krogov.

Ogledali smo si še bolnišnico in ker je ura tekla že preko poldne, smo kar pohiteli mimo in si naihitrma ogledali. Ker je bilo vreme precej vroče tisto popoldne, smo si vzeli nekaj časa za odpočitek. Rezi je pa pridno pripravljala razne dobrote za drugi dan, ko smo bili namenjeni za izlet v Colorado Springs, Mt. Manitou Springs in Cave of the Winds.

Po večerji, ko se je vreme nekoliko ohladilo, smo se peljali obiskat Mrs. Lafler, nečakinjo od Mrs. Tratar, ki je ravno par dni poprej povila čvrstega sinčka, prvorojenčka. Poznali sva se po slikah in pismih in sva bili obe veseli svidenja. Od tam smo šli pa obiskat našo glavno podpredsednico Mrs. Frances Raspet.

Akoravno sva se prvič videli, pa sva bili v par momentih v živahnem pogovoru, kot da se pozna že desetletja. Predmet pogovora je bil: Slovenska ženska zveza in obisk naše glavne predsednice Mrs. Marie Prislund. Le prehitro je šel čas naprej in že je bilo treba misliti na odhod. Pa nisva rekli: z Bogom!, ampak "na svidenje!" Kar na hitro sva se zmenili, da se vidimo v nedeljo na farnem bazarju.

Tisti dan smo imeli še eno postajo. Ko smo se peljali skozi slovensko naselbino vidim na trgovini napis "John Germ," in hitro vprašam, ako je to predsednik KSKJ., in takoj smo se odločili ustaviti in tudi njega pozdraviti. In res smo si z veseljem segli v roke in da je beseda bolj gladko tekla, nas je Mr. Germ povabil s svoj dom in nas pogostil z najboljšo kapljico, katere ima na izbiro, ker prodaja tudi opojno pijačo v trgovini, skupno z modnim blagom. Ker ni bilo mnogo časa na razpolago, smo se morali kar naihito posloviti ter si izbrali potrebna zdravila in segli roke

in zaklicali "z Bogom in na svidenje!" Prav lepa hvala, Mr. in Mrs. Germ, za prijaznost in postrežbo in kadar se boste mudili v Clevelandu nas obiščite, kar nas bo zelo veselilo.

V soboto zjutraj smo zgodaj vstali, da bomo imeli več časa za namenjene izlete. Gospodinja je imela polne zakladnice raznovrstnih jestvin, pripravljenih za vzeti s seboj. Jaz sem se že bala, da mogoče nameravata nas vzeti za en teden na izlet. Toda John je rekel: "Le malo počakaj, boš vid'la kako boš lačna, predno pridemo nazaj, bo še vsega premalo."

Odpeljali smo se okrog sedmih zjutraj proti Colorado Springs. Meni se je kar samo od sebe smejalo od radosti gledati na krasne razglede in še posebno, ko nas je John opozoril na visok snežnik, goro "Pikes Peak," in pravi: "Tja gori bomo šli, ako nam ne bo vreme nagajalo!" Prejšnji dan je bil vihar in upali smo, da ne bo dež ali nevihta.

V Colorado Springs smo si ogledali letovišče in kopališče, kjer so zdravilne gorske kopeli. Nismo se mudili dolgo, vleklo nas je naprej, da si ogledamo čim več zanimivosti.

Videli smo krasen spomenik, ki ga je postavilo prebivalstvo mesta Colorado Springs svojemu rojaku Bill Rogers-u. Spomenik je stavba iz belega kamnja z visokim stolpom, ki se dviga na hribu nad mestom in se vidi na veliko daljavo.

Od tam smo se odpeljali do vznožja gore Manitou, ki je visoka 9,000 čevljev. Od prostora, kjer smo bili mi je še 5,000 čevljev do vrha "Pike's Peak," kamor se lahko pelješ z avtomobilom ali pa z Eisesel električno železnico. Mi smo vzeli takozvano "Cable Car," ki je menda najdaljša in najmcenejša te vrste na svetu, in se peljali na vrh gore Manitou. Ko prideš na vrh te gore se počutiš, kot da bi bil nekoliko v omotici, ker je oster zrak v tej visočini. Toda krasen razgled, ki se vam nudi, tisočero poplača ves trud. Kar žal nam je bilo, ko je sprevodnik klical za odhod. Še ko smo prišli nazaj v dolino, smo se ozirali proti vrhu in se s težkim srcem poslavljali.

Nato smo se odpeljali v letovičarsko naselbino Cascade, ki je približno 25 milj oddaljeno. Ni nikaka vas ali trg, pač pa so hišice skrite v gozdu in je ne vidiš dokler že skoro na prag ne stopiš. Tukaj ni ulic, ne tlakovanih cest, ampak samo ozke steze med gostim grmovjem in visokim drevjem. Vodo pa si dobivajo pri studencu, ki izvira nekje v hribu. Ko se pelješ iz glavne ceste, je prvo, kar zagledaš, majhna, iz rdečega kamnja krasno izdelana cerkva in nosi napis: Cerkev svetega rožnega venca. Skoro ne bi verjela svojim očem. Škoda, da je bila zaprta in si je nismo ogledali od znotraj. Cerkev je imela tudi zvonik, iz katerega se je videl zvon, kar smo tudi slikali. Nato se je John spomnil na tisto, kar je Rezi zjutraj zložila za okrepčat in zato je zapeljal v bližnjo senco, kjer je bilo par klopi in smo se hitro utaborili. Nato so začeli vsi vprek nositi iz avtomobila, nakaar se je začelo jesti kot bi mlatili v štiri. Ko smo se nekoliko odpočili, smo se obrnili nazaj proti Colorado Springs.

(Dalje prihodnjič.)

NOVE ODRASLE ČLANICE V SEPTEMBRU, 1942 NEW ADULT MEMBERS IN SEPTEMBER

Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice
12	Pezdir Julia	Mary Richter
23	Polyner Pauline	Mary Pucel
23	Tratnik Josephine	Ursula Tratnik
49	Langa Florence	Mary Ann Intihar
83	Padjen Lucy	Margaret Maurich
84	Pogačnik Gertrude	Angela Wavyotich
97	Delasko Verna	Mary Michelcic
97	Stefancic Mary	Angela Satkovich

NOVE MLADINSKE ČLANICE V SEPTEMBRU NEW JUNIORS IN SEPTEMBER

17	Valencich Dorothy	Mary Murn
28	Buschell Peggy	Cecilia Radeka
28	Grahak Dorothy	"
28	Spehar Helen	Rose Strariha
28	Strucel Marie	"

Josephine Erjavec, glavna tajnica.

†TILKA LAMPRECHTOVA - DUŠICA:

BELE VRTNICE

(Nadaljevanje)

Pokimal je v znak, da je povedal vse in sestra je odšla nazaj v čakalnico, kjer jo je čakala Vanda.

"Prosim, gospodična, kar z menoj pojdite."

Peljala jo je po dolgem hodniku in končno odprla vrata v malo, a zelo prijazno sobico. Oprava je bila enostavna, a čedna. Dve postelji, dva stola, nočna omarica, umivalnik, mizica, omara za obleko in perilo, stojalo s cvetjem. Sestra je pokazala na posteljo ob oknu:

"To je vaša postelja in tu spravite svoje stvari, perilo in druge potrebščine."

To je torej njena, vsaj napol njena sobica. Kakšna neki je njena sestanovka? Stara ali mlada, ljubezniva ali zlobna?

Vanda se je razgledala po sobi in v hipu je uganila, da je njena bodoča tovarišica mlada in brčkone tudi srečna. Na nočni omarici je stala krasna vaza in v njej so se namakale krasne, živorodeče vrtnice. Vrtnice — rože ljubezni!

Slekla se je, šla v kopalnico in se po kopelji vrnila v sobo nazaj. Sestra je med tem pripravila posteljo in uredila vse potrebno. Ko se je vlegla, se ji je vzbudilo vprašanje: "Ali je morda kdo v tej postelji — umrl?" Rahlo se je stresla ob tej misli. Sestra je uganila njene misli in začela je pripovedovati, kako ljubezniva je bila prejšnja bolnica.

"Ali je umrla?"

"Kaj še! Domov je šla, a bila je tu dve leti."

"In je popolnoma ozdravela?"

"Popolnoma? Hm. To je težko reči. Jetika je hribovska bolezen. Nikdar nismo varni, da se ne povrne znova. Vendar, po človeško sodeč, je gospa res ozdravela, vsa čast našemu asistentu."

"Asistentu?"

"Da, da. Veste, to gospo je zdravil samo asistent. Imela je več zaupanja vanj kot v primarija, akoravno je tudi primarij zelo vreden in dober zdravnik. Ampak asistent! Temu se vse posreči. Še primarij ga včasih vpraša za svet. Le zaupajte mu, ne bo vam žal. Včasih je sicer bolj osoren, a to je samo na videz. Strog je tudi, saj mora biti, drugače je preveč nereda."

Tako je govorila sestra Irma, nevede, da s tem neti iskro v mladem dekleškem srcu. Vanda je kar srkala vase slavo svojega junaka in hrepenela je po njem. Bilo je to čisto podzavestno hrepenenje po sreči, poljubnosti.

Medtem si je Vanda izmerila vročino. Vrgla je kratek pogled na toplomer in ga podala sestri.

"39 stopinj? Ali imate vsak dan vročino?"

"Nekaj mesecev sem že."

"No, to še ni najhuje. Ostanite samo lepo mirno v postelji, pa bo vse dobro."

Prijazno je pokimala in odšla nazaj v laboratorij. Ni vedela, ali naj to javi asistentu ali ne; očitno je danes slabe volje. Predno se je prav odločila, jo je klical:

"Sestra Irma!"

"Izvolite, gospod asistent?"

"Ste odkazali gospodični sobo?"

"Sem."

"No, in?"

"Kakor ste ukazali; vse je v redu."

"Vročina?"

"39 stopinj."

"Kaj! 39 stopinj? Pa pravite, da je vse v redu!"

"Mislila sem..."

"Ah, kaj mislila, mislila, hotela..."

Zaloputnil je vrata in odšel po hodniku. Sestra je gledala za njim in majala z glavo. Kaj ga je pičilo, da je tak? Pa menda ni nova pacientinja vzrok njegove slabe volje, saj je vendar tako ljubezniva. Da je ravno ljubeznivost Vandina bila vzrok njegove slabe volje — tega sestra Irma ni mogla slutiti.

Nevoljen pa ni bil na Vando, nego sam nase. Hudoval se je nad svojo mehkobo, imenoval sam sebe neznačajneža, slabiča. Zdelo se mu je, da je postal nezvest sam sebi in svojim načelom. Najprej je sklenil, kolikor mogoče izogibati se je, a je takoj uvidel, da to ne pojde. Ako jo hoče zdraviti — in to bo zdaj pač moral — jo mora opazovati, mora biti v dnevnem stiku z njo. Tudi je čutil, da bi tisto izogibanje samo povečalo hrepenenje po njej. Ne, — nalašč bo šel še velikokrat k njej; nevarnost in skušnjava izgubita svojo moč, ako ju spoznamo in se jima postavimo drzno nasproti.

Odločno je odprl vrata v sobo št. 10. V sobi je bilo tako tiho, kot da ni v njej živega bitja. Pa ga je vendar pozdravil s postelje prijeten glas:

"Dobro jutro, gospod asistent!"

"Dobro jutro — mala? Kako je?"

"Hvala, dobro."

"Ali je strah že minil?"

"Je."

"Prav. — Potem lahko nadaljujemo. Poskusil vas bom zdraviti s takozvanim "Pneumothorax." Takoj danes pričnemo, če vam je prav?"

"Kakor uvidite, gospod asistent."

"Potrebno je; zato se ne vznemirjajte, ni tako hudo."

"Ne bojim se. Ženska se ne sme bati trpljenja, najmanj telesnega trpljenja."

"Da, v trpljenju ste ženske včasih junaške, vselej pa ne."

Pokimal je z glavo v pozdrav in odšel. Kmalu so prišli strežniki z nosilnico in jo odnesli v laboratorij. Ob operacijski mizi je že čakal asistent in sestra. Položili so jo na operacijsko mizo. Asistent je nataknil rokavice iz kavčuka in se pripravil.

"Ali se kaj bojite?" je vprašal.

"Ne!" je odvrnila Vanda tiho, a odločno.

"Imate prav."

Resno se je lotil dela. Globoko se je zadržal igla v mlado telo, med rebra. Vanda je stisnila ustnice, ker ni hotela izdati bolečine, ki je kmalu minila. Pritrdil je na dolgo iglo gumijasto cev in jo spojil z aparatom. Nato je sedel na visok stol ob mizi, položil roko na rebra in pazil na njeno dihanje. Od časa do časa je polglasno izrekel kako številko 20 - 30 - 50 - 80 - 100 - 150 - 200... Izprva ni ničesar čutila. Polagoma pa je jela množina vdihanega zraka pritiskati na pljuča in imela je občutek, da ji bo zdaj, zdaj zmanjkalo sape.

"Ali že kaj čutite?" jo je vprašal čez nekaj časa.

"Da, — nekaj me tišči, zelo tišči v prsih."

Izvelkel je iglo in položil prst na komaj vidno ranico. Sestra je položila na rano sterilno tenčico in povrhu prilepila obliž. Nato je pozvonila. Prišli so spet strežniki z nosilnico in jo odnesli v sobo nazaj. Bila je tako utrujena, da je takoj zaprla oči in zaspala. Nič ni slišala, ko je čez pol ure vstopil asistent, ugotovil bitje žile in zasipal zdravila. Stal je nekaj časa ob njej, opazoval menjačo se barvo lic, nato je tiho, kot je prišel, spet odšel.

Tudi čez dan je večkrat pogledal k njej. Ko se je naspala, se je počutila bolje. Rada bi mu bila to povedala. Pa ji je položil roko na usta:

"Tiho, gospodična Vanda, govorjenje škoduje." Sedel je dolgo ob njej in jo s skrbjo opazoval. Vajen je bil gledati tuje bolečine, a vendar mu je bilo hudo, če je v Vandinem obrazu zasledil bolečino. Veliko vprašanj je prinesel molk bolniške sobe. Ali mu bo uspelo — rešiti to dekle, — ali pa bo podleglo? Nekaj nejasnega v njem je prosilo: Ne sme umreti; — a iz polteme se je rogala drug glas: "Zakaj ne sme? Kaj je ona tebi? Kaj tebe briga, če umrje?"

"Briga me, ker sem zdravnik," je ugovarjal. Iz teme se je pa rogalo dalje: "Zdravnik? Tudi drugim si bil zdravnik;

zakaj bi ravno njo rad rešil?" In nevede, kaj govori, je šepetal: "Ker jo ljubim!" Zdrznil se je in rekel odločno: "Ne, ne ljubim je, nočem je ljubiti." Pa se je še rogalo iz teme: "Nočem? Kdo vpraša, — če hočeš? Saj moraš, moraš, moraš..." Nič več ni poslušal tega glasu. Njegove misli so se bavile s smrtjo, z njeno strašno veličino, z njeno skrivnostno močjo. Kaj je človek, kaj njegovo nepopolno znanje proti tem silam? Nič — in manj kot nič.

Temno je bilo v sobici, temno v njegovi duši. Pa je prisijal svetel, sončni žarek v to temo! Spomin otroške vere in zaupanje v neskončno dobrega, vseмогоčnega Boga. Oprijel se je te misli, kakor se potapljač oprime sleherne bilke. Iz dna duše je privrela molitev, se združila z vero in zaupanjem in posvečena z boljo hitela v nebo — pred prestol božjega usmiljenja.

Drugo jutro je Vanda pozdravila asistenta z veselimi smehom. Tedaj je čutil, da ni molil zaman.

"Kako je, — mala?"

"Hvala, — dobro se počutim."

"Ste kaj spali noč?"

"Sem in — sanjala sem tudi."

"Sanjali?! No, dekleta tako vedno sanjate, ali pa sanjate."

"Zakaj bi ne? Sanje nam nudijo v izobilju vsega, kar nam jemlje življenje. Sanje nas dvigajo v lep, skrivnostni svet, v nebo idealov..."

"In kako lepo je s teh nebes pasti spet nazaj na zemljo?"

"No, včasih se sanje tudi potem še nadaljujejo. Na primer moje."

"Torej ste o bolnišnici sanjali?"

"Da in o..."

"O kom? — Ali ste morda sanjali o meni?"

"Prav o Vas..."

"Kaj lepega, — dobrega?"

"Če vas zanimajo "ženske sanje," sedite semkaj in poslušajte."

"Ženske sanje me nič ne zanimajo, — a kaj ste vi sanjali, — bi vseeno rad slišal."

Čisto proti volji mu je to ušlo. Vgriznil bi se bil najraje za te besedice v jezik. Ali niso bile potrdilo, da mu je Vanda več ko druge? A sedaj ni kazalo drugega kakor

vsesti se in — poslušati. Sedel je na stol in Vanda je začela:

"Moje sanje imajo gotovo globlji pomen. Le poslušajte! Stopala sem po ozki brvi čez široko in globoko vodo. Brv pa se je majala in to vedno bolj. Pod menoj se je zibalo globoko valovje; vrtelo se mi je v glavi, ko sem gledala pošastne vrtince pod seboj. Slabele so mi moči, zavest in hladnokrvnost me je zapuščala. Naenkrat mi je zmanjkalo tal, noge so se pogrezle v mrzlo vodo, — omahnila sem."

Vanda je pripovedovala tako živo, kakor da zre, ali bolje rečeno, kakor da doživlja ponovno grozopolno pot in ob zadnjih besedah je zaprla oči kakor utopljenec, ki ve, da zanj ni več rešitve. In čudo! Resni, trezno misleči zdravnik, ki ni verjel v sanje, je čutil z njo vred. Rahlo se je dotaknil njene roke, ki je ležala na odeji in jo pobožal, kakor bi jo hotel tolažiti in pomiriti. Ta dotik je pregnal z nje nega obraza izraz groze, pogledala ga je s svojimi modrimi očmi in se nasmehnila.

"Kakor sedaj, tako je bilo tudi v sanjah. Močna, a vendar mehka roka me je prišla, me dvignila iz valovja in me varno peljala po ozki, majajoči se brvi. Šele na obali sem se toliko zavedla, da sem si mogla ogledati rešitelja. Ali naj ga vam opišem?"

Vprašujoče in nagajivo je uprla vanj svoj pogled. Slutil je, da bo sedaj slišal opis lastne osebe. To je zapeljivo. Kajti, — kateri moški ne sliši rad opis lastne osebnosti iz deklinskih ust? Tudi Drago je bil v tem hipu radoveden. Pritrdil je, Vanda pa je nadaljevala:

"Bil je srednje velik, kostanjevih las. — Imel je visoko čelo, raven grški nos, temne oči, — skratka, čeden in prikupljiv mladeč."

Drago je bil v očitni zadregi, a Vanda je, ne meneč se za to, nadaljevala:

"Najbolj čudno je, da je moj rešitelj na las podoben junaku mojih sanj."

"A tako! No, potem je umljivo, da vas je rešil, če ga že dolgo obožujete."

"Da," je potrdila zamišljeno, "moj junak je res nekaj več, ko navadna v domišljiji naslikana oseba."

"Ker vas je rešil iz valovja?" se je smejal asistent.

(Dalje prihodnjič.)

NARODNA NOŠA S PEČO

Od leve na desno: Sestra Anna Gliha, Frances Jakolin, Anna Grozdanič, Theresa Jerič-Rangus, Apolonija Kic in Jennle Gnidica.

Lepa je slovenska narodna noša in mnogo jih je, katerim se dopade noša s pečo kot jo vidite tu na sliki nad vse druge, ker napravi na vsakega častljiv vtis.

Pri fari sv. Lovrenca v Clevelandu (Newburghu) so se članice št. 15 zavezale za to nošo, ko je bilo "žegnanje" cerkve in se je po naselbini vršila velika povorka, v kateri so te članice vzbudile mnogo pozornosti. Od takrat so nastopile tudi na različnih javnih manifestacijah in vselej je vse gledalo na nje, ker so res tako lepe in da jih vidite s kakšnim ponosom korakajo. Vsa čast jim!

Ob tem času čestitamo zavednim Slovenkam, ki so si nabavile te prekrasne noše. Želimo, da bi bile navzoče pri vsaki narodni prireditvi, ker smo uverjeni, da nas bodo vselej zastopale častno!

Št. 1. Sheboygan, Wis.—Spoštovane sestre! Dovolite, da vas prijazno opomnim na kampanjo za nove članice, ki se je pričela s prvim oktobrom. Prosim vas, da bi se vsaka potrudila pridobiti vsaj eno novo članico in če mogoče več, bo pa toliko boljše. Prosim, upoštevajte moje priporočilo in pripeljite svoje prijateljice za pristop že na prihodnjo sejo.

Sedaj vas pa moram opozoriti že za mesec december, ker bo seja na prvega decembra in to bo naša glavna seja in Zarja prav gotovo ne bo med nami prvič. Prosim, da si zapomnite dan prvega decembra in prav gotovo pridete na glavno sejo. Katera članica ne pride, in nima za odsotnost tehtnega vzroka, zapade kazni svoto 25 centov. Vsaka naj na to sejo prinese tudi darilo 10 centov vrednost, katera se bodo izmenjavala, da bo vsaka nekaj dobila.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da se vrši lepa prireditev dne 26. decembra v Standard dvorani. O tej prireditvi bom poročala prihodnji mesec. Da bo prav lepa zabava, vam zagotavljam, zato, ker Kristina nekaj preša, za kar ji izrekam najlepšo zahvalo, ker se trudi za nas. Tudi to naj bo vzrok za vašo prisotnost na seji v decembru, da bomo pokušale, kar je Kristina napredovala. Na zabavi bomo tudi imele okusna okrepčila.

Na svidenje in srčni pozdrav vsem članicam Slovenske ženske zveze!

Anna Zavri, predsednica.

Št. 2. Chicago, Ill.—Najprvo bi rada opomnila vse tiste članice, ki dolgujete na asessmentu, da bi poravnale svoj dolg ob prvi priliki ali na novembrski seji. Leto bo kmalu v kraju in jaz bi rada imela knjige v redu za letno sejo.

Najlepša hvala vsem članicam in prijateljcem, ki so darovali v blagu ali denarju za našo stojnico, katero smo imele ob času farnega bazarja, ki se vršil od 7. do 11. oktobra. Naš župnik, Rev. Edward Gabrenja, se iskreno zahvaljuje vsem, ki so darovale ali na drugi način pomagale k lepemu napredku.

Mogoče ni znano vsem našim sestram, da imamo pri fari svoj krožek, ki šiva za Rdeči križ in to vsako sredo in petek večer v cerkveni dvorani. Pridružite se tudi druge, da bomo čim več dobrega dela žrtvovali sedaj, ko se bližajo mrzli dnevi in bodo vojaki toliko bolj potrebovali gorkih stvari za obleči. Dobrodošle boste prav vse!

Naznanjam, da smo kupile že dva vojna bonda po sto dolarjev.

Naše čestitke sestri Anna Kosmach in sestri Elizabeth Radich, ki ste imeli obisk od tete štorckje. Čestitamo tudi sestri Rose Retel, ki se je v septembru poročila!

Sestre, zdaj pa na delo, da dobimo še novih članic. Znano vam je, da je kampanja v polnem teku in zdaj je čas, da se zopet lepo zavzamemo za napredek in bomo prav vse veselo lepega izida. Nikar ne odlašajte, ampak že v novembru pripeljite svojo hčerko,

sestro ali prijateljico na našo sejo, da bo sprejeta v našo podružnico.

Torej ne pozabite na sejo 5. novembra in upam, da bo lepa udeležba!

Pozdravljene!

Lillian Kozek, tajnica.

PRVA OBLETNICA PEVSKEGA ZBORA ŠT. 2, CHICAGO, ILL.

Meseca oktobra bo pevski zbor št. 2, SZZ, Chicago, Ill., slavil svojo prvo obletnico obstoja. Naša podružnica je ponosna na izboren zbor v katerem je danes včlanjenih 28 članic SZZ.

Za vsako tako stvar je veliko dela in truda ter požrtvovalnosti do uspešnega obstoja. Naj bo izrečena vsa čast in hvala vsem našim sosestram, ki so na en ali drugi način pomagale do sedanjih uspehov. (Slika na strani 420.)

V teku enega leta obstoja je zbor št. 2 SZZ že večkrat nastopil na raznih prireditvah. Na Zvezin dan v Lemonu smo pele pri sveti maši, ki je bila darovana na prostem pri grobi Lurške Gospe in tudi na popoldanskem programu.

Prvi koncert je zbor imel v nedeljo 26. aprila 1942 s sijajnim uspehom. Dvorana je bila polna poslušalcev in med nami sta bili naši priljubljeni gl. odbornici Mrs. Marie Prislund in Mrs. Josephine Erjavec, kakor tudi več zunanjih gostov iz Joliet in od drugod.

Sedaj se pa prav pridno pripravljamo za naš drugi koncert in to bo prvi jesenski koncert, ki bo podan 22. novembra 1942 v šolski dvorani sv. Štefana na Wolcott in Cermak Rd.

Dragi prijatelji slovenske pesmi! Ne pozabite ta dan! Posetite naš koncert, da bo še večja udeležba kot na prvem koncertu. Zagotovimo vam, da boste imeli mnogo lepega užitka in ne bo vam žal, ker ste v posetu, ker bo zopet nekaj novega in sodelovali bodo tudi drugi odlični zbori in pevci, ki bodo nastopili v izbornem petju.

V imenu pevskega zbora št. 2, SZZ, vam kličem: Na svidenje v nedeljo 22. novembra 1942 v dvorani sv. Štefana točno ob treh popoldne.

S sestrskim pozdravom,

Josephine Železnikar, preds.

Št. 6. Barberton, O.—Prav lepo prosim vse članice, da se v večjem številu udeležujete mesečnih sej. Zadnji dve seji sta bili prav slabo obiskani. Prosim tudi vse, katere dolgujete, da poravnate svojo obveznost, če ne preje, vsaj do decembrske seje.

Dne 22. avgusta se je poročila sestra Albina Trenta in je bila prva nevesta v naši lepi novi cerkvi, za katero je bila vedno pridna delavka kot članica deklške Marijine družbe in večletna cerkvena pevka. Naše iskrene čestitke, Albina! Bog Ti povrni vse in dajti Ti srečo, ki si jo žela v zakonskem stanu.

Srečne mamici sta postali Mary Kumše in Justina Webb (Tancek). Obe sta dobili hčerki, prvorojenki. Čestitamo!

Ravno ob zaključku tega dopisa sem dobila poročilo, da je preminula naša zvesta sestra Angela Begg, ki je bila večletna glavna odbornica Slovenske

ženske zveze. Podrobnosti poročamo prihodnjič. Naj ji sveti večna luč!

Pozdravljene vse sestre in ne pozabite priti na prihodnjo sejo!

Frances Osaben, tajnica.

Št. 7. Forest City, Pa.—Čas je že, da se zopet oglašim in sporočam, kako se imamo pri naši podružnici. Naše seje so povoljno obiskane in sedaj, ko bo vreme hladnejše, pričakujemo še večjo udeležbo. Kar hitro poteče en par ur razvedrila. Hvala sestri Puc, ki me je zadnjo sejo podpirala s pennies, že veste kaj to pomeni.

Naša mlada članica, Mrs. May Gerchok je povila zalo hčerko, prvorojenko. Čestitke družini in stari mamici ter obilo zdravja vsem skupaj!

Kampanja se je pričela s prvim oktobrom. Sedaj je izvrstna prilika, da pristopijo naše znanke, prijateljice in hčerke naših mater stare od štiri let naprej. Vpišite jih v našo podružnico, tako da se bomo tudi pri nas častno odlikovale v kampanji.

Kot blisk se je raznesla po naselbini vest, da je dobila podpredsednica sestra Mary Pristavec brzojav, da je bil njen sin Anthony ponesrečen pri vojaških in drugi dan je prišel zopet brzojav, da je na posledicah umrl. V srce se nam je smilila, in smo jo tolažile, ko je stala ob rakvi svojega ljubega sina, star komaj 23 let. En sin je pa v Angliji pri vojakih.

Oh, vojna grozna, čim nam jemlje naše sine?

Zato, ker v nevarnosti je naša domovina!

Tebe, mati, naj te zavest tolaži, da tvoj sin je umrl častne smrti in preseli se je v boljše življenje, kjer je konec vsega vojnega trpljenja. Tam bo tebe pričakoval, kjer ločitve ne bo nikdar!

Cvetlice in mnogoštevilni darovi za svete maše so bili dokaz, da je bil priljubljen med nami Corporal Anthony Pristavec. Njegov spreved je bil veličasten. Spremili so ga tudi vojaki od Fort Bragg, North Carolina, taborišča. Navzoči so bili tudi veterani od American Legion. Obredi so bili zelo pomembni in ginja. Pokopan je bil na St. Joseph pokopališču. Nobeno oko ni bilo suho, ko so župnik Father Jevnik izročili njegovo trplo mater zemlji. Naj počiva njegova duša v miru božjem!

Anna Kameen, predsednica.

Št. 9. Detroit, Mich.—Na seji 11. oktobra smo bile prav dobre volje in smo lahko rešile več stvari, ki so čakale na nas. Naša tajnica je pohvalila članice, ki pridno plačujejo mesečnino, kar ji prihrani mnogo skrbi in sitnosti in je veliko lažje delo za njo.

Članice prosim, da vzamete v naznanje opomin za navzočnost na seji 8. novembra ob treh popoldne v cerkvenih prostorih. Pridite mnogoštevilno, saj naše seje so kratke in družabne. Torej bomo pričakovale lepo udeležbo!

Pozdrav vsem članicam Slovenske ženske zveze!

Angela Hochevar, podpredsednica.
P. S. Nežika bo priobčila pismence v prihodnji Zarji. Op. uredništva.

Št. 10, Cleveland (Collinwood), O.—
Da se je pričela kampanja za nove članice, nam je vsem znano. Vprašanje je, ali smo že šle na delo? Naša navada je, zadnji mesec v kampanji prav letati okrog za novimi članicami.

Tekoča kampanja bo zaključena koncem meseca marca in takrat bo še mrzlo vreme, zato je priporočljivo, da začnemo sedaj, ko je vreme še ugodno. Gotovo imate prijateljico, ki ni še članica Zveze, sedaj je čas, da jo vpišete. Apelliramo tudi na matere, da vpišete svoje hčerke! Mesečina je zelo malenkostna, da nima pomena ugovarjat. Nagrade, ki ste jih deležne, so zelo mične. Za tri nove članice dobite krasno Zvezino broško, katero bi morala imeti vsaka zavedna članica. Za pet novih članic pa že dobite dva dolarja nagrade v gotovini.

Torej prav nič ne odlašati, ampak takoj začeti, da obdržimo še naprej drugo mesto pri naši Zvezi.

Kaj pa naše kegljačice, ali ne bo nič letos? Kaj niste bile lansko leto vsele, ko ste prejeli prvo nagrado? Pridite gotovo na prihodnjo sejo, da se pomenimo o tem.

Vile rojenice so se ustavile pri družini S. Valenčič in pustile krepkega sinčka. Enak zavoj so pustile tudi pri družini Viktor Ferrolli, samo da tej družini je bila podarjena deklica. Naša podružnica izreka najlepše čestitke obema družinama.

Zadnji mesec smo izgubile mlado članico, Louise Spudich, staro komaj 28 let. Prizadeti družini izrekamo globoko sožalje. Pokojni pa usmiljenje božje.

Bolne so sestre Mary Nahtigal, Mary Spilar in Josephine Sustarsich. Vsem bolnim želimo ljubega zdravlja.

Ob tem času izrekam najlepše čestitke kadetkam št. 20 v Jolietu, Ill., nad zmago v kontestu v Euclid Beach parku, ko se je vršil šesti letni Mladinski tabor. Pozdravljene!

Frances Sušel, tajnica.

Št. 12, Milwaukee, Wis.—Naša seja je bila dobro obiskana. Navzočih je bilo več kot 60 članic in to je že nekaj. Sprejele smo zopet nove članice, kar je lep začetek za novo kampanjo. Prosim vse članice, da se odslej vedno udeležujete mesečnih sej. Naša sestra blaginčarka Agatha Dežman je vpišala štiri nove članice in sestra Prescennik pa tri in sestra Rihter tudi dve. To je res lep zgled.

Sestra Anna Grahek je dobila en dolar, pa ga je poklonila v našo ročno blaginjo. Lepa hvala, Anna. Mae Shimenz bi pa dobila dva dolarja, ako bi bila na seji, tako bo pa prihodnji mesec dobila ena navzočih svoto tri dolarje nagrade.

Več naših članic je praznovalo svoj rojstni dan in so tudi prinesle lepe stvari, kar se je dalo za dobitke. Za našo 15-letnico obstoja smo tudi imele prav okusna okrepčila, namreč potice, krofe, šunke in tudi pivo je bilo na razpolago. Hvala tistim članicam, ki ste prinesle te dobrrote.

V imenu podružnice vabim vse članice na prihodnjo sejo, ki se bo vršila dne 2. novembra. Prosim vas, da po možnosti prispevate za sklad za sirote v stari domovini in tudi za Rdeči križ. Vsak mali dar bo dobrodošel.

Prosim vas, da obiskujete bolne članice in jim olajšate težke ure v boleznih. Vsem bolnim želimo skorajšno okrevanje.

Vsem, ki boste praznovali svoj rojstni ali imendan v novembru želimo vse najboljše in še mnogo let zdravja in zadovoljstva.

Ne pozabite, da je v teku kampanja za nove članice.

Najlepše pozdrave vsem članicam Slovenske ženske zveze.

Mary Schimenz, tajnica.

SLOVENSKI KOLEDAR ZA L. 1943

Izšel je Koledar Ave Maria, ki nosi letos naslov: Slovenski Koledar.

V dneh, ko tako preganjajo slovensko knjigo in slovenski narod, nam mora biti vsaka slovenska knjiga, tudi če je samo koledar, dragocen zaklad, ki naj jo z veseljem prebiramo.

Letošnji "Slovenski Koledar" je že jako prikupljive oblike, vsebina je pa tako pestra, da koledarja bralec ne bo preje izpustil iz roke, dokler ga ne prebere. Vsebina je vsa posvečena slovenskemu življenju. Knjiga naj bi bila nekaka kronika slovenskih bojev in slovenskega življenja v letih najstrašnejše krize v zgodovini našega naroda. Temu so posvečene pesmi, povestice, novice in dopisi iz naselbin.

Knjigo zlasti dičijo premnoge slike o domovini in njenem nehanju v pretečnih letih in današnjih dneh preganjanja.

Koledar toplo priporočamo vsem našim rojakom po vseh naselbinah. Posežite po njem, dokler je v zalogi. Zaloge ni velika, zato bo menda kmalu pošla.

Cena Koledarju je letos malo povišana, ker so stroški za tisk ogromni, draginja je tudi pri papirju uščipnila. Cena je 75 centov, ki jih bo pa vsak rojak rade volje odrajal, ko bo knjigo videl. Koledar obsega skoro 300 strani.

Požuri se, rojak, in si knjigo nabavi! Vesel jo boš! — Naslov:

AVE MARIA
P. O. Box 608
Lemont, Illinois

Drage sestre št. 12

Dovolite, da vas že v tej izdaji Zarje opominjam na glavno sejo, ki se vrši meseca decembra, da boste navzoče, ker na vaši udeležbi je odvisno, kakšen odbor boste izvolile za prihodnje leto. Pridite vse na sejo in si izberite odbornice, katere boste spoštovali in ljubile ter zaupale, ker v zaupanju je mnogo zadoščenja za tiste, ki se neumorno trudijo za napredek podružnice. Pa še to, ako bo odbor vam v veselje, potem boste tudi rajši hodile na sejo in to je važno za prospeh podružnice.

Vljudno ste vabljeni vse članice, da se pridružite našim kegljačicam, ki se vadijo v tem razvedrilu vsak teden pri sestri Remic na So. 5. cesti. Ali pa nas pridite pogledat, boste videle, kako krogle letijo v graben. Smo že prosile Mr. Remic-a, da naj na vsakem kraju naredi ograjo, da ne bodo krogle tako hitro izpodrsnile na stran.

Prisrčna hvala našim zvestim članicam, ki so se tako sijajno odzvale za kegljanje, da imamo že štiri skupine. Najlepša hvala sestri Remic in sestri Wolovšek, ki sta mi lepo pomagali jih skupaj spraviti.

Iskrene pozdrave vsem glavnim odbornicam in celokupnemu članstvu naše Zveze!

Agatha Dežman.

Št. 15, Cleveland (Newburgh), O.—
Dolga doba je 15 let, če človek misli naprej, kdaj bo poteklo toliko časa. Ako pa pomislimo nazaj, si pa v srcu mislimo, da je ta čas minil, kakor bi ga veter odnesel v zrak. Far trenutkov pa pridejo leta za letom in tako mine čas.

Od julija meseca lanskega leta pa do tega meseca nas je zapustilo devet naših zvestih članic, katere je Bog poklical v večnost. In tako nihče ne ve, kdaj pride njegova zadnja ura in zato je prav, da smo pri organizacijah, kjer članice ohranijo svoje sestre v blagem spominu.

Ko je naša podružnica praznovala prvo obletnico obstoja, je bila majhna po številu in ob 15-letnici, katero bomo slavnostno praznovali v nedeljo 8. novembra, je pa sedemkrat toliko velika.

Pri naši podružnici imamo dva lepa krožka za mladino, namreč naše kadetke, ki stopajo pod zastavo St. Lawrence Cadets in pa naš mladinski krožek, ki ima tudi svoje uniforme. Naša krožka zastopata našo podružnico ponosno ob vsaki javni priliki in kamor gredo, vselej dobijo lepo pohvalo, da so se lepo postavile. Vsa čast naši vrli mladini, ki se pridno udeležuje v društvenem življenju in dela čast sebi in narodu.

Torej našo 15-letnico obstoja bomo praznovali z lepo prireditvijo v nedeljo 8. novembra. Vse članice ste vljudno vabljeni, da se udeležite in se spoznamo, saj nismo bile skupaj že dolgo časa in je vendar prav, da se snidemo vsaj ob velikih praznovah. Podana bo lepa igra iz kmetijskega življenja in po igri bo pa plesna veselica, da se bo malo poskočilo, saj veste, da mladina se najbolj veseli pri plesu.

Spoštovane sestre, prosim vas nikar se ne jezite, ko se vas obišče v vstopnicami, kakor veste, je s takimi predpripravami mnogo dela in truda in ako človek vidi, da se članice ne zanimajo še toliko, da bi prišle na prireditev, potem je ob vse veselje. Tudi kot dobre gospodinje veste, da je treba vedno skrbeti, da je nekaj v blaginji in drugega načina sploh ni sedaj, kot napraviti veselico in upati na lep poset. Pokažite se tisti dan, da nas bodo drugi občudovali, kako smo zavedne in tudi ponosne članice Slovenske ženske zveze.

Kakor že gotovo veste, imamo zopet letos štiri kegljaške skupine, ki bodo imele nove uniforme temno zelene barve. One se pridno trudijo, da lepo napredujejo.

Še enkrat vas prav vljudno prosim, vse članice brez izjeme, na poset veselice v nedeljo 8. novembra v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

Bolni sta dve naši članici, Helen Mister in Mrs. Valenčič. Vsem bol-

nim članicam želimo ljubega zdravja. V oktobru smo izgubile zopet eno dobro članico. Preminila je sestra Antonija Česnik. Spominjajmo se jo v molitvi. Naj v miru počiva in v nebesih vživa večno veselje. Žalujemo naše sožalje.

S pozdravom!

Mary Hrovat, tajnica.

Št. 17, West Allis, Wis.—V soboto večer 3. oktobra, začetek ob pol devatih je naša podružnica predstavila glasbeni festival in plesno veselico. Ob tej priliki je prvič nastopil novoustalovljeni uniformiran krožek. Imenuje se Victory Cadet drill team in pri prvem uradnem nastopu je bila navzoča naša glavna predsednica Marie Prislund, ki nosi časten naslov "Commander-in-Chief." Lep vtis je bil za vse njo videti v lepi uniformi, katera ji je bila poklonjena na Mladinskem taboru, ki se je vršil v Clevelandu v avgustu.

Srčna hvala Mrs. Prislund za nago-vor in obisk.

Program je otvorila z lepim pozdravom predsednica Josephine Schlossar in ona je predstavila našo priljubljeno glavno predsednico Mrs. Prislund, ki je v lepih besedah pozdravila kadetke ter jim želela veliko uspeha in potem predstavila nov vežbalni krožek.

Poleg vežbanja v korakanju se kadetke vadijo tudi v petju in so nas veselo presenetile z izbornimi petjem slovenskih in angleških pesmi. Vsa čast, kadetke!

Nato je bila vprizorjena slovenska opereta "Čevljar in vrag," katera je bila podana v splošno zadovoljstvo vseh navzočih. Naj bo na tem mestu izrečena iskrena hvala vsem, ki so nastopili na programu. Vsi so izvrstno izvršili svoj nastop za kar so dobili laskavo pohvalo od posetnikov.

Iskrena hvala aglini Miss Josephine Imperl za spretno vodstvo in lepo igranje za predstavo. Ona se je mnogo trudila, da jih je naučila. Lepa hvala cerkvenemu zboru, ki je pel med opereto in posebna hvala Miss Mary Ottowitz za solospjev med igro in upamo, da bo še prišla, kadar bomo imele kakšno predstavo. Ravno tako hvala Mr. in Mrs. Sezon, ki sta tako izvrstno igrala na harmonike in kitaro ves večer.

Hvala vsem, ki so pomagali z oglasi, darili in članicam, katere ste svoje delo točno opravile, da je bil velik uspeh. Srčna hvala Mr. Alvin Glo-yek-u, ki je učitelj (drillmaster) od kadetk in si vzame čas za to delo od svojega urada.

Pozdrav vsem članicam Slovenske ženske zveze!

Marie Floryan, tajnica.

Št. 18, Cleveland (Collinwood), O.—Tem potom se želim prisrčno zahvaliti za prijazno udeležbo na minulem Card Party-u dne 6. oktobra, tako našim marljivim članicam kot vsem prisotnim prijateljem naše podružnice. Gospej Nettie Strukel, ki je prodala največ vstopnic ter aglini gospej Malovašič za lep kejk kot tudi vsem ostalim dobrosrčnim članicam, ki so omogočile prijeten večer v prid društvene blagajne, izrekam: Topla hvala!

Cenjene sestre, prosim, da se gotovo udeležite prihodnje novembrske seje, kjer bodo podani vsi računi, da bo vsem točno in jasno v pogled društveni obstoj. Obenem že danes apeliram, da se glavne letne seje vse članice udeležite, ker imamo že dolgo name-ravani zabavni večer v srcih.

Gospej Jennie Lukanc, ki je pred kratkim prestala operacijo, pošiljamo prijateljske pozdrave z željo, da se ji zdravje stanovito povrne. Prosila bi tudi, da bi članice pazile, da dobim poročilo, ako le mogoče pravočasno, kadar je katera primorana biti v bolnišnico. Isto tudi, ako slučajno spre-menite naslov in to radi pošiljate me-sečnika Zarja. Da bi bilo v vseh ozirih stoprocentno zadovoljstvo, je prav gotovo moja želja in brezdvomno tudi od naše urednice. (To je pa istina, ker nam ni mogoče spremeniti naslova, ako ne dobimo tozadevno točno poročilo. Opomba urednice).

Tole pa za nameček. Ena cenjenih gospa me je pred kratkim na cesti pozdravila, češ: "Ti, Praust, pa rada okroglo misliš, pa še kakšno pesemco namaleji!" Seveda, kar se enim dopa-de, se mogoče drugim ne, ampak vse-eno bom ustregla nekaterim s to pes-nico, ki je že precej "jesenska."

Marija z Ogrskega gre in ž njo gre žalostno srce; Madžari brez Boga ljudje, prevzetno skopi se ji zde.

Marija pride do morja, prav lepo prosi brodarja: "Prepelji me za božji lon, prepelji me v nebeški tron!"

"Ne vozim jaz za božji lon, še manj pa za nebeški tron, jaz vozim le za krajcarje, in tiste bele seksarje . . ."

Marija dvigne krilice naravnost gre čez jezerce, pred Njo se je odgrebalo za Njo se vse pogrezalo.

Začne se ladja potopljati, mornar na grlo vse kričati: "Pomagaj mi, Marija Ti, Marija sedem žalosti!"

"Ne morem jaz ti pomagati in ladje ne nazaj držat, pomagajo naj ti krajcarji in tisti beli seksarji . . ."

Pa še prihodnjič eno in pozdrav! Josephine Praust, tajnica.

Št. 20, Joliet, Ill.—Leto se bliža h koncu, torej katere članice še niste bile letos na seji, imate lepo priliko posetiti zadnje dve seji tega leta, ko se ukrepa važne stvari za bodoče leto.

Kampanja za nove članice je v polnem teku. Ali bomo letos kar počivale in pustile zmago, katero smo častno zavzemale zadnja tri leta drugim podružnicam? Zelo je na mestu, da bi se skupno zavzele zopet letos in poka-zale, da se ne damo kar tako hitro premagati. Le korajžo, sestre in poj-dimo do svojih znanj in prijateljic, ki niso še pri naši podružnici ter jih na-govorimo za pristop. Vse delo je od-visno od našega zanimanja!

Pri sledečih družinah so dobili pri-jazen obisk od tete štokljke: Mr. in Mrs. Edward Juričič, Mr. in Mrs. John Starisinc, Mr. in Mrs. Vincent Mar-vic. Naše čestitke srečnim staršem!

Zaročila se je Miss Dolores Wedic, hčerka Mr. in Mrs. Frank Wedic, z Mr. Vernon Murphy. Mr. Wedic je glavni tajnik D. S. D. Dan poroke še ni bil določen. V avgustu se je v cerkvi sv. Jožefa poročila Miss Lillian Lustick, hčerka Mr. in Mrs. Frank Lustick z Mr. Raymond Soliman. Čestitke in obilo sreče v novem stanu!

Hvala Mrs. Josephine Kolenc za le-pe pozdrave iz počitnic v Mellen, Wis. Nsrečno je padla sestra Frances Kernc in si zlomila roko. V bolnišnici se nahaja sestra Mary Mrozek. Vsem bolnim želimo skorajšno okrevanje.

Važno vabilo! Vljudno ste vabljenje vse članice na veliko prireditev v ne-deljo 8. novembra, ki se vrši pod po-kroviteljstvom naših kadetk. Ob 11. uri dopoldne bo sveta maša in blago-slovitev ameriške zastave in palic, ka-tere bodo kadetke nosile ob javnih na-stopih v paradah. Po sveti maši se vrši banket. Vstopnice so v prodaji pri vseh odborih in kadetkah. Tu-di v dvorani se bodo lahko dobile vstopnice, ampak bo za vse bolj udob-no, ako si preskrbite vstopnico pred tem dnevom, da vedo kuharice, za ko-liko oseb pripraviti banket.

Med banketom bo izvrsten program, kakor tudi nekaj, kar še niste imele doslej. Kdor se ne bo udeležil, mu bo gotovo žal, ker enake prireditve se vrše prav poredkoma. Torej ne zamu-dite lepe prilike, temveč posetite slav-nost in pokažite kadetkam, da se zani-mate za njihove uspehe in ste vesele njihovih zmag in želite izkazati hva-ležnost za njih trud s svojo navzoč-nostjo.

Na svidenje na slavnosti 8. novem-bra, 1942!

Josephine Muster, tajnica.

NAVODILA BOTRAM IN BOTRICAM

Vsi imate biti v Ferdinand dvorani v nedeljo jutro 8. novembra ob pol desetih, da se vas uvrsti. Ravno tako so naprošeni tisti, ki pridite izven mesta, bo-tri, zastopniki podružnic in čla-nice, da ste na prostorih ob pol desetih.

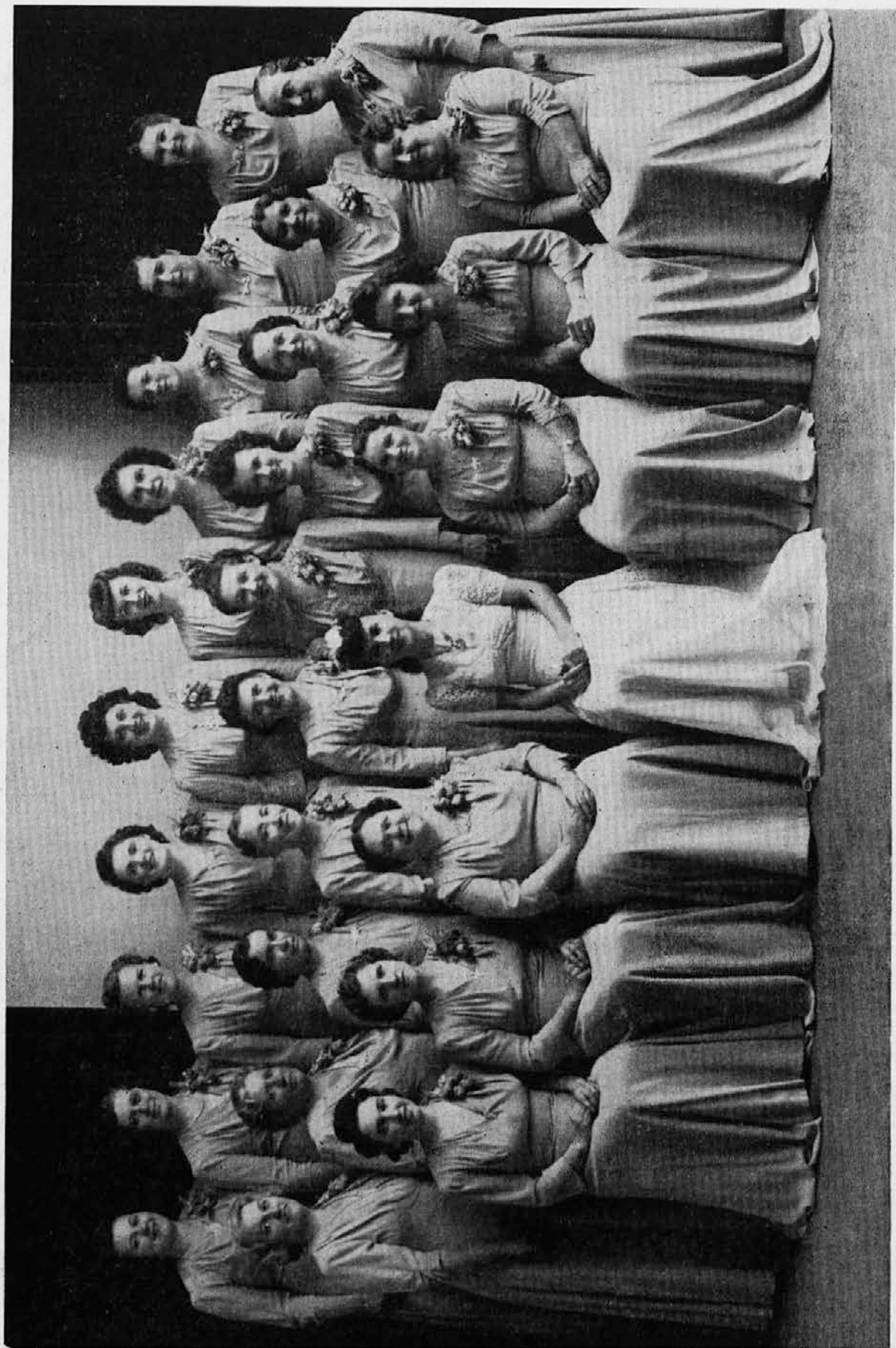
Še enkrat prosimo: vsi bodite na mestu ob pravem času. Pro-simo, vpoštevajte!

Kadetke podružnice št. 20.

MLADINSKI TABOR

vršeč se v Clevelandu, 29. avgusta 1942

Mladina Slovenske ženske zveze je imela 29. avgusta, 1942 svoj šesti letni Mladinski tabor, katerega je posetilo veliko število članic in pri katerem je sodelovalo tudi lepo število kadetk, oziroma krožkov. O uspehu tega ta-bora je bilo že obširno poročano v zad-nji izdaji, toda največ le v angleškem delu Zarje. Ker je bila prireditev zelo

PEVSKI ZBOR ŠT. 2, CHICAGO, ILL.
Prva vrsta, od leve na desno sedijo:
Gizella Haklin, Lillian Kozek, Justina
Ceiblski, Ann Hawrylew (dirigent-

ka), Josephine Zeleznikar, Sophie Ze-
leznikar, Alva Jerin.
Druga vrsta: Barbara Wencel, Mary
Kovacic, Mary Koren, Anna Strupeck,

Mary Pretnar, Mary Garbais, Agnes
Rojewski, Frances Zeibert, Pauline Oz-
bolt, Mary Polden.

Tretja vrsta: Elizabeth Zefran, An-

na Zorko, Julia Zeibert, Mildred Pai-
soli, Lillian Pavlin, Ann Jagar, Mary
Sinkovec, Jennie Rojz, Mary Sutulovich
in Julia Pavlin. Čestitamo!

važna, je dobro, da se na kratko poročajo tudi v tem delu.

Kakor prejšnja leta, tako se je tudi letos dobilo prostorni Euclid Beach park v Clevelandu, O., kjer nam dajo na razpolago veliko dvorano in park je tudi zelo popularen, kar se tiče vsestranske zabave. Toda letos se ni začelo s piknikom že popoldne kot bivša leta, in to je zaradi zaposlenosti podnevu, ampak so članice in občinstvo začeli prihajati okrog šestih zvečer. Med časom, ko so se zbirali krožki in ljudstvo v dvorano, je pa bila slavnostna večerja v hotelu pri jezeru pod pokroviteljstvom clevelandskih odborov, katerih je prišlo skupaj 40, ki so povabile v goste glavne odbornice in obiskovalke, ki so prišle iz drugih mest. Bil je prav prijeten sestanek. Med nami so bile glavna predsednica Marie Prislund, glavna tajnica Josephine Erjavec in glavne odbornice Anna Petrič, Frances Sušel, Frances Ponikvar, Frances Rupert, Josephine Seelye, Mary Otoničar in Molly Sumich.

Okrog sedme ure so se pa že začele kadetke zbirati po svojih kroških in kmalu na to bile vse v vrstah za slovesni pohod, s katerim se je otvoril večerni program. V tem pohodu so bili mladinski krožki od podružnic št. 10, 14, 15, 25 in 32 in odrasli vežbalni krožki od podružnic št. 10, 15, 20, 25, 32, 41, 47, 49 in 50. Največje število kadetk v enem krošku je bilo od št. 20 iz Joliet, Ill., katerih je bilo 38 po številu. Naj bo tukaj omenjeno, da je obisk krožka iz Joliet vzbudil mnogo živahnosti in zadovoljstva med krožki kot med občinstvom. V veliko veselje nam je bil tudi obisk predsednice št. 20, gospe Emme Planinšek, odbornice Mary Kunstek in drugih članic, ki so prišle iz Joliet.

Dalje nam je bilo v čast imeti v svo-

ji sredi predsednico št. 16, sestro Katie Triller in kadetke od št. 16, kakor tudi kapetanko od št. 23, sestro Anno Saari. Uverjena sem, da so veselo občudovale naše pestre krožke in njih nastop.

Ob zaključku pohoda, kateri je bil kot omenjeno v začetku programa tisti večer, so se kadetke uvrstile v sredini dvorane in napravile veliko črko V za "Victory" in v sredo te črke je stopila na oder sestra Louise Mlakar, oblečena kot boginja svobode in v rokavih je držala blesteč napis "God Bless America." Nato je "major" Frances Kurre spremila našo glavno predsednico do te črke ter jo ogrnila z lepim plaščem v modri in zlati barvi ter jo pokrila s čepico, na kateri je lepo našit znak Slovenske ženske zveze in to v znak čina, katerega zavzema gospa Prislund pri kroških, namreč "Commander-in-Chief," ki je najvišji čin v armadi. Takoj za tem je mala mascot izročila gospe Prislund velik šopek rdečih vrtnic, s pentljo v patriotičnih barvah. To je bil očarljiv prizor na slikovito skupino kadetk in na čelu naša glavna predsednica tudi v prekrasni uniformi. (Gospa Prislund vse vemo, da se zelo lepo postavi vselej, ampak to pot je pa bila čez vsakokrat še lepša)!

Nato so se združili glasovi vseh navzočih v pesmi "The Star Spangled Banner" in "God Bless America," pod vodstvom Miss Irene Jazbec in spremljevanjem na glasovirju po Mr. Jerry Koprivšek iz New Yorka, ki se je tiste dni slučajno nahajal v Clevelandu na obisku.

Glavna točka tabora je pa tekma med krožki za prvenstvo v korakanju. Med časom, ko so se krožki zbirali za tekmo so pa nastopile deklice od krožka št. 10, namreč iz mladinskega od-

delka, ki so pokazale, da znajo tudi one proizvajati težke vaje v korakanju. Svojo nalogo so izvršile izvrstno.

Takoj za tem se je pa pričel kontest med krožki. Sodniki so bili častniki z visokimi čini od armade in mornarice. Nihče jih ni poznal prej, ker so bili poslani k nam na prošnjo, ki je bila poslana na vojaški urad. Torej kar se tiče sodnikov, so bili med nami prvič in niso poznali, ne enega ne drugega, ampak so prišli samo soditi kadetke in odločiti, katere znajo najboljše proizvajati vaje. V kontestu so nastopili krožki od št. 10, 15, 20, 41, 47, 49 in 50. Vsak krožek je korakal sedem minut. Izid je bil sledeč: Prva nagrada krožek št. 20, Joliet, Ill.; na drugem mestu Little Flowers Cadets, št. 47; tretjem St. Lawrence Cadets, št. 15; četrtem St. Mary Cadets, št. 41; potem Marie Prislund Cadets, št. 50, šesto in sedmo mesto je bilo z enakim izidom in to sta bila krožek Frances Sušel Cadets, št. 10 in Noble Cadets, št. 49. Sodniki so rekli, da so bili očarani nad preciznim korakanjem in da jim je bilo v čast soditi tako izvrstno izvežbane krožke od deklet, ki v gotovih ozirih prekašajo še fante-vojake.

Program tisti večer je bil zaključen s plesom, ki je trajal do polnoči.

Tako so naše kadetke častno izpeljale svoj program in zopet povzdignile ponos naši organizaciji, kateri so doprinesli že mnogo laskave pohvale in lepih komplimentov nad pestrimi nastopi pred javnostjo. Bog živi naše kadetke in vse voditeljice, kakor tudi naše vrle glavne odbornice in krajevne odbornice, ki se trudijo za obstoj in napredek krožkov. Bog vam plačaj za mnoge žrtve in delo, katerega posvečate v zelo obilni meri za mladino.

Čestitke zmagovalkam št. 20 in vsem kontestnim krožkom! Albina Novak.

VELIKA PRIPRAVA ZA SLAVNOST KADETK PODRUŽNICE ŠT. 20

Vsaka zmaga je vredna, da se proslavi. Radi tega bodo kadetke št. 20 proslavile svojo zmago v tekmi pridobljeni v Clevelandu dne 29. avgusta, 1942, ob priliki letne tekme krožkov naše organizacije. Ker vlada veliko zanimanje za kadetke podružnice št. 20 v Jolietu odkar so postale takozvane "champions," so si omislile prirediti nekaj posebnega, da pokažejo narodu svoje veselje odkar so si pridobile časten naslov "1942 Honor Cadets."

Slavnost se bo vršila 8. novembra. Blagoslovljena bo krasna ameriška zastava, katera bo zares pravi kras nositi na čelu parad. Blagoslovljenje se bo vršilo pri 11. sveti maši, ob katerem času bodo blagoslovljene tudi palce ali (staves). Popoldne ob 1. uri se prične slavnostni banket.

Vsaka kadetka se trudi po svojih močeh in na svoj način za uspeh te velike in pomembne prireditve. Izbrane so bile sledeče načelnice ožjim odborom: Predsednica pripravljalnega odbora je Isabelle Musich; načelnica za botre izbirati je kapitanka Jo Mahkovec; za publiciteto Olga Erjavec in Anne Kunich; za reklamo ali "posters," Lucille Brule; za vstopnice za banket, Marie Terlep; za pokrovitelje ali "patrons," Mildred Erjavec; za banket, Mildred Mikolich; za darove jedil, Bernice Kuzma in Jean Gombach; za okrasitev dvorane, Irene Korevec.

Poleg deklet se tudi pridno pripravljajo botri in boterce ter kuharce in natakarice. Z eno besedo, priprave so v polnem teku od vseh, kateri se zanimajo za krožek.

Ko pride tisti slavnostni dan in ko bodo botri in boterce prihiteli od vseh strani, tudi izven mesta, bodo uvrsteni v štiri skupine. Prva skupina bodo "Military Sponsors" in

potem oče in mati naše nove zastave. V drugi skupini bodo pravi botri in boterce, to bodo vse prejšnje odbornice podružnice in njih soprog, ustanovne članice ter nekaj ožjih prijateljev. V tretji skupini bodo botri, ki bodo zastopali tete in strici zastavi, to bodo starši naših kadetk. V četrthi skupini pa bodo boterce kot častno spremstvo, "maids and matrons of honor." Za temi bodo korakale slavljence, kadetke, med tem pa bodo vodile parado naše gostinje, kadetke iz So. Chicago, ki bodo prvič nastopile v novih uniformah. Vsa parada bo slikovita ter v pravem pomenu besede "vojaškega" pomena. V prvi skupini, kot omenjeno, bodo korakale glavne odbornice, med njimi glavna predsednica Mrs. Marie Prislund in Mrs. Albina Novak, urednica "Zarje" in po činu krožkov "colonel." Maršal parade bo Mr. John Jevitz, ml., naš aktivni delavec na društvenem polju.

Kot je program sestavljen je razvidno, da bo nekaj posebnega ta dan, ko bodo dekleta slavile svojo "Victory" proslavo. Na programu popoldne bodo nastopili domači in izven mesta umetniki.

Pričakuje se odziva iz bližine in oddaljenih podružnic, kajti kdor bo pričujoč ta dan v sredi kadetk, temu ne bo nikdar žal. Znano je, da kadar se naše kadetke potrudijo za kako stvar, da vedno zmagovito uspejo. Priredile so mnogo veselice tekom let, bile so vse dobro obiskane in uspešne, torej upamo, da bo tudi ta prireditev zelo uspešna.

Še enkrat, pridite vsi na to slavnost dopoldne in zvečer, ter pokažite kadetkam, da ste vsi ponosni na njih zmago ter da vas veseli, da so prinesle časten naslov v Joliet, ki je poleg drugih zmag zapisal v svoj rekord tudi zmago kadetk podružnice št. 20.

PRIPRAVLJALNI ODBOR.

LETOS NA VERNIH DUŠ DAN V spomin pokojni nepozabljeni mami,

Mary Šelina ob petletnici . . .

Letos na Vernih duš dan bo minilo že pet let, ko polagam, leto za letom, sveče in cvetice na grob pokojne mame na Vernih duš dan. Bilo je samo par dni pred tem praznikom, ko so pred petimi leti položili mamo k večnemu počitku.

Pet let je minilo dne 26. oktobra, ko se je draga mama po enodnevni bolezni za vedno poslovila od nas ter se preselila v večnost. Ako bi mama živela, bi bila danes stara komaj 69 let. Radi starosti bi lahko živela še vsaj 25 let, saj je bila vedno tako mladostnega mišljenja; strinjala se je z mladino in njih idejami; znala je biti družabnica mladim in starim.

Kar na hitro in nepričakovano se je umaknila iz tega sveta, da ne vidi gorja današnjega dne. Da ne vidi, kaj se godi v stari domovini, v njeni rojstni domovini, kako je vas za vasjo uničena. Kaj vse se godi na Gorenjskem z njenimi sorodniki, prijatelji in znanci. Vse te skrbi so ji danes prihranjene.

Toda, kako je pogrešana, to vem povedati le jaz, kajti dan za dnem se vprašujem: le zakaj jo ni več med nami? Bila bi mi tako velika podpora in pomoč. Toda bila je božja volja, ko jo je Bog hotel imeti pri Sebi.

Pet let že v tihi jami,
preddraga mama tam počivaš,
a v duhu vedno še med nami—
kot nekdanj—v srcih naših bivaš!

JOSEPHINE ERJAVEC.

Št. 21, Cleveland (West Park), O.—Na zadnji seji smo razmotrivali, kako in kaj če bi spet letos imele lep običaj "Miklaužev večer." Ene so bile zato, da bi in nekatere so bile mnenja, da ne zaradi vojnih razmer. Res je, da se te čase težko kaj drugega misli, kakor kako in kaj bi več naredile za zmago dežele. Pa vseeno, našim mamil bi bilo dobro narediti malo veselja. Prosim vse članice, da pridete na prihodnjo sejo, da sklenemo, kar bo večina navzočih odobraval. Čas res hitro beži, da kar ni zaverjeti, da

se je približala že skoraj zima.

Pri naši sestri Agnes Eiben, dekliško ime Galič, so veseli, ker je teta štorcklja prinesla krepkega sinčka, škoda, da ni deklica, ker bi bila lahko naša članica. Čestitke ponosnim staršem, kakor tudi sestri Mary Galič, ki je s tem dogodkom postala enkrat več stara mama. Postavi se tudi mlada mamica Frida Bruemamer, dekliško ime Zalar, ki je povila zalega dečka, prvorojenca. Čestitke vsej družini in še posebno sestri Johani Zalar, ker je v kratkem postala trikrat stara mama.

Te dni se prav izvrstno postavi naša predsednica, sestra Mary Hosta, s svojim sinom Lojzetom, ki je prišel od vojakov na kratek dopust. Lojze, upam, da boste kaj kmalu vgnali tiste grde Japonce!

Zaročila se je sestra Anni Hosta. Naše čestitke in želje za najboljšega močja, ti želimo vse članice, Ani!

Pri sestri Mary Jurca so imeli poročno slavnost, ko se je poročila edina hčerka Josephine. Mlademu paru želimo vso srečo in dolgo življenje. Bog vaju blagoslovi!

V novembru bodo praznovali svoj rojstni dan sestre Mary Hosta, Anna Sustaršič in Karolina Hiti. Vse najboljše in še na mnogo let, v nadi, da boste v bodoče isto pridne za Slovensko žensko zvezo, kakor ste bile v preteklosti.

Najlepša hvala požrtvovalnim sestram Mary Hosta, Rose Jozelj, Rose Kovac in Karolini Hiti za tako lepa darila in še posebno hvala sestri Rose Jozelj. Bog vam povrni za dobra dela, katera opravljate v tolki meri za našo Zvezo.

Ančka Pelčič, tajnica.

Št. 23, Ely, Minn.—Zadnje sejo smo obhajale 14-letnice, odkar je bila podružnica ustanovljena. Imele smo zelo lepo udeležbo. Povabile smo tudi mlade članice, ker odslej imajo svojo voditeljico in bodo lahko same se učile, kar jih bo zanimalo in veselilo. Torej korajžo in vpišite svoje hčerke, da se bodo kaj lepega naučile, ko si bodo ustanovile svoj klub.

Imele smo velik kejk, na katerem je bilo 14 sveč in ko so gorele, so bile okrog tega kejka naše navzoče ustanoviteljice. Dve izmed njih pa že krije zemlja in smo molile za nje. Seveda smo bile vse postrežene z kavo in prigrizkom. Povabile smo tudi našo organistko Mary Hutar in smo se veselo zabavale v lepem petju slovenskih pesmic.

Naš gospod kaplan so nam pa kazali slike od kongresa, od srebrne maše in še več drugih. Najlepša hvala vsem skupaj!

Mary Skalar.

Vesel rojstni dan!

V novembru bodo praznovali svoj rojstni dan sledeče sestre, ki so v odobru za Mladino in razvedrilo: dne 5. novembra, vaša urednica; dne 8. novembra Lillian Kozek, ki je obenem tajnica št. 2, Chicago, Ill.; dne 20. novembra Molly Sumich, ki je sedanja predsednica št. 26, Pittsburgh, Pa. (Na drugi strani platnic je pomota v datumu od Molly Sumich. Pravilen dan je 20. novembra).

Naše čestitke in želje za mnogo nadaljnjih zdravih in zadovoljnih let!

KAKO SMO SE IMELI

NA POČITNICAH

Piše Mary Shepel,

glavna podpredsednica in predsednica št. 23, Ely, Minn.

Dne 13. julija 1942 smo se precej zgodaj odpeljali z avtomobilom proti Duluth-u, sopro, hčerka, sin, sinaha in jaz. Vreme je bilo prijetno, sonce je sijalo gorko in sapica je pihala, da je bila lepa vožnja. Tu in tam smo videli kako ptičico med košatimi smrekami, katerih je vse polno po naši državi, Minnesoti.

Ko smo prišli čez mejo v državo Wisconsin, smo občudovali lepe farme in vrtove s sadjem obložene. Seveda, približala se je noč in poiskali smo prenočišča. Kot turisti smo se ustavili v kraju, kjer smo dobili prav udobne kabine in to je bilo v Oshkosh, Wisconsin. Prav dobro smo se odpočili pod svežim podnebjem in smo spali kot bogatini, a vstali smo kot reveži.

V torek 14. julija smo se odpeljali proti Milwaukee in sem bila kar gotova, da bomo srečali kakšno članico SZZ, ker sem vedela, da imamo kar tri podružnice v tisti okolici. In res, ustavili smo se pri John Koprivcu, ki me ni poznal, ampak takoj, ki je zagledal mojega soproga sta si prijateljsko segla v roke. Mrs. Koprivec je nam postregla z okrepčili in tudi preskrbela prenočišče, da od njene hiše nismo šli lačni naprej. Lepa hvala za vso postrežljivost v imenu moje družine Mr. in Mrs. John Koprivec, Mr. in Mrs. Jack Florjančič in Mr. in Mrs. Vinc Banko, vsi v Milwaukee.

Od tukaj smo se podali v mesto Sheboygan in se ustavili najprvo pri naši glavni predsednici gospe Marie Prislund, ki je bila iznenadena nad našim nepričakovanim obiskom. Ona nas je peljala k John Podražaju, katerega nismo videli že 25 let. Nato smo si ogledali slovensko cerkev in šolo ter obiskali tudi gospoda župnika. Prav lepa hvala vsem skupaj za prijaznost. Se posebna hvala gospe Prislund.

Od Sheboygana smo se pa peljali proti Clevelandu. Seveda je to do 600 milj razdalja in smo morali prevoziti državo Illinois in Indiana predno smo prišli v Ohio. V Indiani smo se ustavili in šli nabirat črne jagode, katerih je bilo toliko, da bi nabrali en bušel pri enem samem grmčku. Približevala se je noč in treba je bilo dobiti zopet prenočišča in smo se spet ustavili v kabinih z vsemi udobnostmi, namreč tako nam je povedal najemnik, ampak smo bili razočarani nad vodo, ki ni bila čista in kot ženska sem najprvo vprašala, kako perejo s tako vodo in povedano nam je bilo, da so prav zadovoljni. Spali smo tudi na tako trdih posteljah, kakor pravijo, da so v vojaških taboriščih. Namreč meni se je zdelo vse pretrdo, ampak nam je bilo povedano, da se na takih človek najboljše odpočije.

V četrtek 16. julija smo se pripeljali v Cleveland in smo se ustavili pri naši Albini, in to je bilo okrog pol devetih dopoldne. Ko se srečavi z Albino pri vratih, me en čas gleda in vzklikne: "Mrs. Shepel iz Ely?" Jaz potrdim, da je pravilno. Potem nas je povabila v njen dom in nato nas peljala na uredništvo Ameriške Domovine, kjer smo srečali prijaznega urednika Mr. Jack Debeveca in vse osobe in potem nam

je bila razkazana tudi tiskarna, kjer so ravno tiskali našo Zarjo. Hvala lepa za vso prijaznost. Odtod smo šli pa na uredništvo "Nove Dobe" pogledat urednika Mr. Terbovca in srečali smo tudi Frances Prosen. Od tukaj nam je Albina povedala, kako in kje naj se peljemo, da pridemo do družine John-a Grebenc, ki stanuje v Collinwoodu. Samo ena stvar je kazila naš obisk tisto jutro v Clevelandu in to je bil dež, ki je padal, kakor za stavo. Hvala strokrat, Albina, za vso prijaznost. (Še danes mi je žal, da niste ostali delj časa, da bi vam bila razkazala malo več zanimivih krajev v naši okolici. Pa prihodnjič. Hvala za lep obisk.—A. N.)

Treba se je bilo precej dolgo voziti predno smo prišli do družine Grebenc. Avtomobilov je v Clevelandu, kakor mravljištev na mravljišču. Ko smo prišli h Grebencem, pozvonim in me Mrs. Grebenc pozdravi iz drugega nadstropja in vpraša, kdo smo. Ko povem, da smo iz Minnesote, smo se takoj spoznali in je bila zelo vesela obiska in še posebno, ko sta se videla s svojim soprogram, ki je njen stric. Mrs. Grebenc nas je peljala do naših znancev, kolikor je bilo pač mogoče v tako kratkem času. Prišli smo v Cleveland v četrtek in v petek smo se že odpeljali nazaj, ker so morali moški v pondeljek na delo. Prav lepa hvala Mr. in Mrs. Grebenc za vso postrežljivost in prijaznost in tudi hčerki Rose, ki nam je kazala pot.

Naj omenim še to, da smo bili v Mervarjevi muzikalni prodajalni ravno takrat, ko sta bila Mr. in Mrs. Mervar od doma na počitnicah, kjer ju je zadel smrtna nesreča. Bog jima daj večni mir in pokoj.

Pri Grebencovih se je zelo dopadlo moji hčerki Josephine in je ostala pri njih, kjer se nahaja še vedno in je tudi v Clevelandu zaposlena.

Nato smo se odpeljali proti Jolietu, kjer smo obiskali našo glavno tajnico. Tudi ona je bila iznenadena nad našim obiskom in mi reče tudi ob pozdravu, da me ne pozna, ker smo prišli tako nepričakovano. Bili smo tam ravno na soboto, ko je pri vsaki hiši največ dela ampak prijazna Josephine si je vzela čas in nas peljala na pokopališče, kjer smo obiskali grob njene mame.

V Jolietu smo obiskali svoje znance in se ustavili tudi pri Mr. in Mrs. Todorovich. Obiskali smo tudi KSKJ urad. Prav lepa hvala vsem skupaj in še posebno Josephine Erjavec in njenim hčerkam, soprogu in atetu.

Iz Jolietu smo se peljali v Lemont in iz Lemonta proti domu. Tako so bile naše kratke počitnice prav prijetne. Imeli smo vse skozi dobre čase, videli smo mnogo novih in zanimivih krajev in stvari ter uživali vse povsod najlepšo gostoljubnost. Bog daj, da bi bilo mogoče zopet iti na tak obisk, samo za več časa, ko bi bilo mogoče si vzeti vsaj en mesec. Vse moje prijateljice, katere sem obiskala, so članice Slovenske ženske zveze in to me je zelo veselilo.

Torej, prisrčna hvala vsem skupaj v imenu moje družine in zelo bomo veseli, ako nas obiščete na Ely in bomo skušali vsaj deloma povrniti vašo dobrotnost.

K zaključku bi rada dodala še prošnjo do naših članic, da bi se v kampa-

nji, ki je sedaj v teku potrudile vse povsod za nove članice. Obljubljene so lepe nagrade za marljive delavke in novo-pristopim se pa nudijo najlepše ugodnosti za pristop. Torej, sestre, le na noge in korajžo in pripeljite svoje hčerke, sorodnice, matere in vse poznane Slovenke po vsej Ameriki v našo lepo žensko organizacijo. Posebno apeliram na naše članice v Minnesoti, stopimo na delo in naj bo naše geslo: "Kraljica" bo to pot ena iz Minnesote, ker tudi pri nas se to čast lahko doseže, ako gremo s polno paro na delo.

Apeliram tudi na vse druge, ki berejo Zarjo in slučajno niso še članice, da pristopite in bodite z nami vred ponesne, da imamo Slovenke v Ameriki svojo organizacijo, kjer se lahko medsebojno spoznamo, govorimo svoj jezik in povzdiguemo našo narodno zavest. Vse podatke za pristop lahko dobite vsak čas pri meni ali pri tajnici podružnice. Pristopite še ta mesec, da ne bo prepozno.

Sestre, pridite novembra meseca na sejo in pripeljite novo članico. Naj bo naš cilj, pridobiti vse katoliške Slovenke pod okrilje naše Slovenske ženske zveze v Ameriki!

Pozdrav vsem odbornicam in članicam SZZ!

—0—

Št. 25, Cleveland, O.—Naše seje so precej dobro obiskane, zato vabimo še vse ostale članice, da zahajate na seje, ker v zimskem času bomo imele po vsaki seji tombulo, kar bo za korist naše Zveze, podružnice in za narod. Le pridite v velikem številu!

Naznanjam vam, da bo prihodnja seja, ki se vrši 9. novembra, zelo važna in po seji bo proslava v spomin 14. obletnice obstoja naše podružnice. Vršila se bo domača zabava in na razpolago bo okusen prigrizek tako bomo imele lep družabni sestanek in se malo razvedrile. Naše igralkice bodo pa tudi pripravile nekaj smešnega za našo zabavo kot so še vselej. Vršilo se bo v dvorani nove šole sv. Vida.

Sestre, sedaj je v teku kampanja za nove članice. Dajte se malo potruditi in agitirajte pri svojih sosedah in prijateljicah ter jih nagovorite, da se vpišejo v našo dično organizacijo. Matere, ki še nimate svojih hčerk pri Zvezi, nikar ne odlašajte, temveč priporočajte jim pristop v edino žensko organizacijo v naši veliki deželi, Ameriki. Ako vašo hčerko veseli biti kadetka, potem je sedaj čas, da pristopi, ker je ravno tudi pri krožku lepa prilika za nje. Tudi za mlajše deklice, v starosti od 4 do 14 let je sedaj ugoden čas, da pristopijo in se tudi lahko pridružijo našemu mladinskemu vežbalnemu krožku, kjer imajo tudi slikovite uniforme.

V čast mi je poročati, da imamo pri naši podružnici št. 25, zveste slovenske matere, ki imajo vse svoje hčerke pri Zvezi in med temi se posebno odlikujejo sestre Jennie Luzar in Frances Petrovčič, ki imati vsaka po pet hčerk pri naši Zvezi. (Prihodnjič prinesemo slike teh blagih mater).

Mnogo je mater, ki imajo po dve, tri in štiri hčere pri Zvezi in med temi so Julia Adamič, sestra Debelak, sestra Frances Brancelj, sestra F. Campa in še več drugih.

Zakaj bi pa bile brezbržne in ne vpisale svojih hčerk k lepi organizaciji? Ni vzroka, ki bi bil utemeljen, ker assessment je zelo majhen, saj za 25 centov na mesec se ne morete pri nobeni drugi organizaciji zavarovati za \$100 posmrtnine in potem prejemati tako lepo glasilo, kot je naš mesečnik Zarja. Naš cilj za mesec november je pridobiti vsaj 25 novih članic v počast 14-letnice naše podružnice. Prosi se vse članice za pomoč!

Za jugoslovanski relief so darovale sledeče velikodušne sestre:

Sestra Mary Javornik \$2. Po \$1: Dorothy Sternisha, Frances Kasunič, Jennie Tekavec, Mary Skodlar in Mary Zgajnar. Prosi se vse članice za nadaljne prispevke v ta blagi namen. Katera želi kaj darovati, naj izroči na prihodnji seji, za kar najlepša hvala.

Zadnji mesec smo izgubile dve sestri. Preminula sta Agnes Baraga in Gertrude Sivec. Naše globoko sožalje vsem žalujočim. Gospod, daj jima večni mir in pokoj in plačilo v nebesih!

Mary Ottoničar, tajnica.

Št. 27, North Braddock, Pa.—Jesen je tudi, kakor tudi bolj hladni dnevi in dolgi večer, namesto košatih dreves so sedaj že gola stebila in gledajo kakor, da tudi žalujejo nad svoj usodo, kakor današnji svet. Sedaj so res žalostni časi med nami, kamor pogledaš, vidiš žalost in velike skrbi ali se bodo sinovi vrnili zdravi ali ne.

Obžalujemo sestro Subašič, ki je prešla žalostno vest, oziroma brzojav od vojnega oddelka, da je ljubi sin zgubil življenje na morju. Bog daj, da bi se našel in se povrnil k ljubi mami, ki je tako žalostna.

Naša sestra Anna Zimmerman je prestala težko operacijo, zdaj se zdravi doma in je na potu okrevanja. Resno je bolan soproj sestre Palovčec, ki se nahaja v bolnišnici. Da bi se vsem bolnim kmalu vrnilo ljubo zdravje.

Prav lepa hvala sestri Brancelj za pozdrave iz Chicaga in Lemonta, Ill. Gotovo ste se dobro imele.

Dve naši sestri sta postali novi mami in sicer Katarina Tomašič in Rose Lekli in obe sta dobili sinčke. Slišala sem, da je postala stara mamiica trem zalim deklicam sestra Augustin. Obilo zdravja vsem skupaj in naše iskrene čestitke!

Priporočam vsem sestram, da se zavedajo, da je v teku kampanja za nove članice in sedaj je čas, da pridobimo nekaj novih članic. Dalje priporočam, da redno pridete k sejam in boste kaj dobrega ukrenile, ki bo vsem v korist.

Še nekaj! Dne 5. novembra je rojstni dan naše urednice Albine Novak, kateri tem potom čestitamo in želimo vse najboljše. Da bi še naprej delala tako skrbno v dobrobit Zveze in tako lepo urejevala Zarjo, v kateri najdemo toliko lepega branja, ki nam je v zabavo v dolgih večerih. (Srčna hvala za iskreno voščilo, gospa Tomašič. Op. uredništva).

Kupujmo bonde in vojne znamke, ker to je sedaj največja potreba za zmago naše Amerike!

Pozdravljene vse skupaj!

Anna Tomašič, predsednica.

Iskrena hvala!

Sama ne vem besede, s katerimi bi se zadostno zahvalila sestrama Josephine Rednak in Anžlovar, ker sta me presenetili z lepim darilom za sina na 21. avgusta. Jaz nisem pričakovala, da se boste toliko potrudili, ker sedaj so bolj resni časi. Obiskali sta mnogo naših članic v North Braddocku in Braddocku in povsod so jim šle članice na roke.

Drage sestre! Jaz se vam iz srca zahvaljujem v imenu mojega sina in **mlade neveste**. Daj nam Bog priliko povrniti vašo velikodušnost. Sledeče dobrobrčne članice nam bodo ostale v najlepšem spominu:

Mrs. Rednak, Anžlovar, Udovič, Čeligoj, A. Rednak, Stefančič, Palovček, Baraga, Mramor, Šefran, Petelin, Remos, Hrašćak, Zigarovic, Artman, Copić, Zimmerman, Kučič, Brancel, Mulc, Dolinar, R. Tomašič, Čvetan, Modrovič, Palaković in Polak. Vsem skupaj in vsaki posebej najlepša hvala za krassen poročni dar mojemu sinu.

Najlepša hvala vsem, ki so poslali voščilne karte, brzojave in pozdrave na dan poroke, kakor tudi vsem sosedom in prijateljem za krasna darila.

Prav lepa hvala Rev. Bekavcu, ki je vse tako lepo uredil kot sem jaz želela in prav srčna hvala častitlim sestram za prav lepo petje v cerkvi.

Ne vem, kako bi se zahvalila kumi in kumu Planinac in sinovoma Johnnie in Frankie, ki ste tako bogato obdarili mojega edinega sina.

Vsi naši dobri prijatelji in sorodniki nam bodo zapisani v srcu za vedno.

Torej še enkrat lepa hvala Mrs. Rednak in Mrs. Anžlovar in vsem dragim prijateljem in prijateljicam za vso naklonjenost in plemenitost. Da bi vseh imena napisala, bi bilo preveč, toda bodite vsi skupaj uverjeni, da ste zapisani v naših srcih. Naj vam ljubi Bog povrne z dobrim zdravjem in zadovoljstvom. (Slika na strani 430).

S hvaležnimi pozdravi,

Anna Tomašič.

Št. 30. Aurora, Ill.—Ne mislim, da smo v Aurori najbolj priidni, vendar se mi zdi lepo, da je bilo v našem mestu že več tovarn odlikovanih z vojaško in mornariško zastavo "E" in seveda ob vsaki priliki pridejo tudi vojaški in mornariški zastopniki, da s svojo prisotnostjo povečajo slavnost.

Ena takih slavnosti se je vršila 8. oktobra z veliko parado po mestu. Lepo je bilo za pogledat slikovito povorko. Najlepši, oziroma najzanimajši je pa bila flota, ki je predstavljala poplavljen parnik Lexington. Na floti sta bila dva mornarja, eden izmed katerih je bil res na omenjenem parniku, ko je bil torpediran.

Ko je fant videl, da se parnik potaplja, je hitro vzel svoj rešilni pas ter skočil v morje. Takoj pa je opazil poleg sebe svojega tovariša, ki pa ni znal plavati ter se je že potapljaj. Hitro si omenjeni fant odveže rešilni pas, ter ga da svojemu tovarišu, potem sta skupaj plavala še kake pol ure na to, je prišel rešilni parnik.

Nam doma se zdi, da pol ure zelo hitro mine, toda biti v morju in ne vedeti, ako pride pomoč ali ne, se pa pravi smrt gledati naravnost v oči.

In to delajo naši fantje-vojaki, ob vsakem vremenu. Pomagaj ljubi Bog, našim fantom do skorajšnje zmage; zmage pravice nad krivico. In to vemo vsi, da je pravica na naši strani.

Sestri Junc je umrla hčerka stara štiri leta. Po mojih mislih bi vam rekla. Ne jokajte za njo, prihranjeno ji je vse trpljenje tega sveta! Toda kaj pa mati občuti pri odprti jami, to vemo pa samo matere, katere smo to doživeli. Zato pa Mrs. Junc, obriši si solze in bodi uverjena, da se njena nedolžna dušica veseli med angelci, okrog Marije in bo gotovo tudi Tebi sprosila prostor tam, kadar prideš za njo. Iskreno sožalje!

Ravno, ko sem pisala to poročilo, dobim telefon od Mrs. Yakuš, ki mi pove, da so dobili novega vojaka. Vprašam jo, ali je prišel na dopust in mi pove, da bo mali vojak kar ostal pri hčeri Paulini Walkerline, ker ni še dovolj velik, da bi šel služiti Stricu Samu, in bo moral še malo počakati, da doraste. Pauline, potrdim, da dežela je prva danes, ampak prihodnjic naj pa pride naša podružnica vpoštev s hčerko. Čestitke z željo, da bi Tvoji sinovi živeli v časih, ko bo vladala pravica in mir!

S pozdravom!

Frances Kranjc.

—0— VSI SVETI

Prve novembrske megle se preko polja pode, z vlažno, siro tančico omrežijo mi srce, daso oči mi trudne in v mislih mojih smrt in moje sanje čuva grob: z molkom je zaprt, ga venča cvetje velo iz daljnih belih dni, a lučka, nekdaž žarna, le še gasnoče tli.

Št. 32. Euclid, O.—Poletje je pri kraju in tu imamo hladno jesen. Minula je tudi naša 13-letnica obstoja podružnice in sicer smo obhajale bolj na tih način, ker sedaj se nahajamo v resnih časih. Upamo, da bo prihodnja slavnost bolj vesela.

Po septembrski seji smo se prav dobro imele, seveda bi bilo še boljše, ako bi bilo več članic na seji. Lepše bi tudi bilo za naš ugled, ako bi članice prišle v večjem številu k sveti maši ter prejele svete zakramente ob naši obletnici. Pa kaj se hoče, ko je pa toliko članic, ki se sploh ne zanimajo za naše gibanje in vedno najdejo izgovore, toda bomo upale za več aktivnosti v bodočnosti.

V zadnjih mesecih sta se poročili dve naši članici in kadetki in sicer Mary Zdešar, poročena Radey in Dorothy Smaltz, poročena Pozun. Bog jim daj srečo in obilo blagoslovov v novem stanu.

Kapitanka naših kadetk, Josephine Jamnik kmalu odide služiti Strica Sama v dekliski oddelek, takozvani WAAC. Naše čestitke in da bi se zdrava povrnila med nas.

Ponovno opominjam članice, da redno plačujete asesment in se udeležujete seji! Pozdrav,

Frances Perme, predsednica.

Št. 33. New Duluth, Minn.—Naša zadnja seja je bila slabo obiskana. Ne vem, kaj je temu vzrok, da so članice tako mlačne do društvenih sej. Mogoče bi bilo dobro, da bi zopet rabile veliki lonec in skuhale kavo, da bi se po seji malo ogrele, četudi bi bila kava grenka. Radi majhne udeležbe nam ni bilo mogoče sklepati o važnih točkah, torej smo odložile za prihodnjo sejo, na katero ste vljudno vabljeni vse članice.

Hvala lepa predsednici od št. 101 za lep dopis v zadnji Zarji. Kaj pa, da se blagajničarka od št. 90 nič ne oglasi z dopisom v Zarji?

Pozdrav vsem članicam Slovenske ženske zveze!

M. S.

Št. 38. Chisholm, Minn.—Sporočati želim malo novic iz naše naselbine. Meseca avgusta se je nahajala med nami na kratkem obisku naša urednica Albina Novak. Žal, da ni bilo časa, da bi povabile na sestanek vse naše članice, vem, da bi se bile vse rade seznanile osebno z njo. Mnoge jo poznajo še iz zadnje konvencije in vsaka ima dobro besedo za njo. V kratkem času med nami smo vseeno imele vsakovrstne razgovore, le čas je prehitro potekel. Albina, drugičkrat glej, da ostaneš vsaj en par tednov, da se boš navžila svežega severnega zraka pri naših jezerih. Prav lepa hvala za obisk. (Tudi Vam iskrena hvala, gospa Trdan za vso ljubeznivost in postrežljivost. Res je, da čas je prehitro minil in prihodnjic se gotovo ustavim malo delj časa. Albina).

V našem okraju smo imele žensko kandidatino za državno poslanko in to je bila Miss Veda Ponikvar. Ker je bilo več kandidatov za ta urad, je bilo toliko bolj težavno biti zmagoslaiven. Vendar je prišla Veda na četrto mesto in je dobila 2,235 glasov, kar gre priznanje našim članicam, katere ste ji dale svoj glas, kakor tudi mnogim prijateljem, ki so delali za njeno zmago. (Le korajžo, Veda, ako nisi to pot bila prva, nikar ne odnehaj, ampak bodi vztrajna in prišel bo gotovo čas tudi Tvoje zmage. Op. urednice).

Imele smo tudi žalosten dogodek. Umrla je naša zvesta sestra Mary Sterle iz Balkan. Spremile smo jo veličastno na zadnji poti. Radi mrzlega vremena ni bila udeležba, kot bi bila v lepem vremenu. Vsem članicam jo priporočam v molitev. Soprogu, sestram, sorodnikom in vsem prijateljem pa izrekamo globoko sožalje.

Prav lepa hvala glavnemu uradu za lepo broško kot dar za delo v zadnji kampanji.

Na zadnji seji je bila še precej lepa udeležba, kar je več kot prav, da se članice zanimajo za sestanke. Razmotrivale smo tudi glede naše ročne blagajne, katera je začela šepat. Naša dolžnost je, da jo podpremo. Sklenjeno je bilo, da vsaka članica prispeva svoto 25 centov, kar lahko plača meseca novembra ali decembra. Prosim, da to upoštevate. Dalje je bilo sklenjeno, da imamo po prihodnji seji kart pardy. Povabite tudi druge, ki imajo radi dobro družbo in lepo zabavo.

S sestrskim pozdravom,

Anna Trdan, predsednica.

Zadnja seja št. 38 je bila lepo obiskana, kar že dolgo ne. Res je nekam živahno gibanje, ko nas pride več skupaj in najlepše je pa to, da kadar je polnoštevilna udeležba, se lahko mnogo sklone za korist naše Zveze in podružnice.

Dnevi so se začeli krajšati in noči daljšati, zato smo sklenile prirediti kart pardi dne 4. novembra. Pridite vse na sejo in vsaka naj pripelje s seboj tudi prijateljico, tako je bilo sklenjeno na seji. Ve ne veste, drage sestre, koliko zamudite, kadar ne pridete v našo družbo. Vsaj za par ur bi pozabile vsakdanje skrbi in žalosti, v katerih se nahajamo danes in sam Bog zna, kaj nas še vse čaka.

Dne 18. avgusta smo imele par prijetnih ur v družbi naše urednice, ki se je mudila v Minnesoti za par dni. Čas je vse prehitro potekel in želele bi, da prihodnjice ostane delj časa med nami. (Tudi zame je bila vsaka ura med vami v veliko veselje in upala bom na skorajšno svidenje. Op. ured.)

Smrt je posegla v našo sredo in s seboj vzela sestro Mary Sterle, ki je s smrtno prestala svoje bridko trpljenje na zemlji. Naše globoko sožalje vsem žalujočim preostanim. Naj ji sveti večna luč!

Drage sestre! Zopet se je pričela kampanja za nove članice. Ali se bomo kaj postavile v Minnesoti v tej kampanji? Naselbine so res majhne in ni mnogo prilik za agitacijo, toda vseeno so še med nami, posebno dekleta, ki bi lahko pristopile, ker niso še pod okriljem Slovenske ženske zveze. Potrudimo se pridobiti vsaka vsaj eno novo članico, da se bo tudi pri naši podružnici število članic pomnožilo.

Najlepše pozdrave vsem članicam Slovenske ženske zveze in posebno naši vrli urednici. (Hvala lepa! Ured.)

Frances Krainik, podpredsednica.

Pridobiti eno novo članico pred koncem leta naj bo geslo vsake članice!

CVETKA POZABLJENIM

Rada bi nekaj trenutkov, ne vaše tu-robnosti, ampak le spomina onih dragih naših, ki so prekoračili veliko reko življenja in so sedaj onkraj brega v neskončnem počitku oddaljeni od vsega tega, kar jim je bilo na tej blodni zemlji v nemir.

Imeli so i oni ta dar, ki ga uživamo danes mi—življenje. Ohranili so v očeh lepo vizijo zemlje, bogate vseh čudes. Detinstvo in mladosti jim je bila radost, kajti tudi najsrečnejšim nudi doba kak smehljaj. In potem so ljubili, in v vrtincu so okusili morda bridkosti, toda tudi nekoliko sreče, ki je umrljivim malokdaj dana. In potem v teku let navzgor se jim je duh utrjeval in utrdil v trdem zakonu človeških dogodkov. Spoznali so cilj, ali pa so dosegli le podrtine, uničenje svojih načrtov.

Toda umrje se v vsaki starosti. In sinka, nenadomestljivega, ki so mu sijali dnevi prihodnosti, je nelzprosnost smrt pobrala v polnem cvetju. Ljubljence je zakrila gruda neutolažljivim mamcam in očetom. Može, brate so zagreblji ženam, bratom in predobri

starši so bili iztrgani otrokom... Vsak ve koga objokovati.

V spominu je velika tolažba. Nekdo je rekel, da se resnično umrje le, kadar se ne zapusti nikogar, ki bi se nas spominjal in molil za nas. Globoka resnica to. Oni, ki odhajajo in vidi ob svoji strani le tujce, je ta, ki se poslavljajo od življenja na najkrutejši način.

Da, oni, ki so nas zapustili, so imeli v našem srcu oltar spoštovanja in ljubezni in nanje se obračamo, kadar se nam zdi, da vse okrog nas razpada v razvaline, da se razblinjajo vsi naši upi, zastirajo vsa naša obzorja in se zapirajo nad našo usodo v trdnem zaupanju, da nas čujejo, jih prosimo zaščite, priprošnje, usmiljenja in božje milosti. In zato je bil postavljen praznik spomina mrtvih, ki nas kliče k gomilam.

Pa vidimo morda zapuščeno gomilo,

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMI-NULE PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH

ŠTEV. 2 — Rakovich Rose, 1844 W. Cermak Rd., Chicago, Ill., rojena 28. avgusta 1883, pristopila 6. junija 1935, umrla 22. avgusta 1942.

ŠTEV. 5 — Dugar Mary, 723 N. Warman Ave., Indianapolis, Indiana, rojena 13. aprila 1877, pristopila 23. septembra 1927, umrla 4. septembra 1942.

ŠTEV. 10 — Spudick Louise, 700 E. 160th St., Cleveland, Ohio, rojena 11. junija 1914, pristopila 4. marca 1937, umrla 24. septembra 1942.

ŠTEV. 25 — Mervar Frances, 6921 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio, rojena 20. marca 1884, pristopila 8. decembra 1930, umrla 21. julija 1942.

ŠTEV. 38 — Sterle Mary, Route 1, Box 5, Balkan, Minn., rojena 21. maja 1889, pristopila 14. maja 1930, umrla 21. septembra 1942.

ŠTEV. 41 — Zallar Mary, 17003 Groveswood Ave., Cleveland, O., rojena 27. decembra 1878, pristopila 2. aprila 1931, umrla 17. septembra 1942.

Bog jim daj večni mir in pokoj!

brez cvetja, brez luči, brez spomina.

Zapuščeni grobovi, s travo porastli vrtiči, divji slak se ovija okrog zarjavelega križa ali kamna, zastira napis, ki sta ga čas in dež skoro izbrisala. Kdo počiva tu? Kako dolgo že? Zakaj nihče ne poseti njegovega zadnjega zavetišča Kdo ve, kdo ve? Čas ni izbrisal samo imena, izbrisal je morda i spomin.

O, tedaj vi, ki imate naročja polna cvetja in greste k dragi gomili, k mali skrbno negovani gredi, ki ste jo oplele, ji prilivale, sejale in sadile, kjer se blesti ime in datum, ustavite se malo, za hipce samo pri opustošenem grobu, vzemite iz vaše kite cvetko in položite jo pobožno zbrane tja, kjer počiva oni, ki nima več imena, ki nima nikogar več, da bi mislil nanj. Morda bo vaš dar nepoznanemu ali nepoznani popravi kako krivico. Morda bo uteha oddaljenemu, ali pa bo zopet prilaščena pravica njega ali nje, ki počiva pozabljen, pozabljena, kdo ve, kdo ve pač zakaj.

Št. 41, Cleveland (Collinwood), O.—Zadnja seja je bila še precej dobro obiskana. Prav lepo se zahvaljujem in vas prosim, da bi odslej vedno bilo tako živahno zanimanje za seje. Večeri bodo dolgi in je prav, da gre človek med svet in se povese in razvedri med svojimi sestrkami. Je pač tako, če nas je več, toliko bolj je prijetno in se tudi kaj boljšega ukrene v prid podružnice.

Naš šivalni klub se je zopet uživel. Katero veselje, naj se pridruži, ker bo dobrodošla med nami in bo tudi imela en par prijetnih ur v dobri družbi.

Sedaj je v teku zopet kampanja za nove članice. Le pridno pojdemo na delo in vsaka članica naj bi pripeljala vsaj eno znanko ali prijateljico v našo sredo. Potem bi prav gotovo odnesle pri naši podružnici prvo nagrado. Le korajžno sestre, stopimo na delo in uspeh nam je zagotovljen. Vsaka bi kaj lahko dobila vsaj eno novo, mogoče ima kandidatino že kar doma, namreč hčerko, sestro ali sosedo! Sestre, pripeljite jo na sejo, kjer bo takoj sprejeta in se veselila v naši skupščini.

Na zadnji seji je bilo klicano ime kadetke Violet Močnik in ker je bila navzoča, je odnesla lepo nagrado domov! Torej pridite na sejo, kjer vas čaka nagrada!

Bolnim članicam želim ljubelega zdravja in skorajšno svidenje na seji.

Ponovno apeliram na vas, da pridete vse na prihodnjo sejo. Opominjam vas tudi že ob tem času, da bo decembra meseca naša glavna seja in boste imele priliko izvoliti odbor, ki bo vsem v zadovoljstvo in boste mogoče še bolj pridno prihajale potem na seje in pomagale odboru do boljšega napredka. S pozdravom,

Anna Grajzar, predsednica.

Št. 43, Milwaukee, Wis.—Kakor na mnogih sejah v preteklem, tako so bile tudi na zadnji seji navzoče ene in iste članice. Sklenilo se je, da priredimo plesno veselico enkrat po novem letu in da bi zopet kupile prevleke za blazine, katere bi ročno našile in potem dale na listke. Naše članice so pa bile zelo prijazne, oziroma radodarne in

so obljubne darovati prevleke in nam ne bo treba istih kupiti, kar bo seveda prineslo še lepši dobiček blagajni. Mrs. Grascch je obljubila kar šest parov, to je res vse hvale vreden dar, za kar smo ji hvaležne. Ostalih šest parov bodo pa darovale sledeče sestre: Mrs. Salatin, Mrs. Schneider, Mrs. Bentz, Mrs. Tominšek in Mrs. Dolopst. Prišrna hvala vsem skupaj!

Na vsaki seji se čitajo pisma in prošnje za pomoč. Težko je odreči prošnjam, ki pridejo na društvo, ker vemo, da danes je nešteto ljudi, ki potrebujejo pomoči, ampak naša blagajna gre dol, da se naša predsednica boji, kje bomo dobile "mortgage," če se nam sprazni. Torej treba bo skupno delati ter pridno prodajati listke, da bomo imele kaj več dobička. Vsak listek je 10 centov in vsaka članica je prošena, da vzame eno knjižico, ki stane en dolar. To sicer ni preveč zahtevano in za našo blagajno se bo pa poznalo. Z dobro voljo boste mnogo pripomogle do uspeha.

Naše iskrene čestitke Josephine Strudel, ki ji je dolgočljunka pustila krepko hčerko, da ji bo lajšala žalostne dneve, kajti njen soprog je že delj časa v Avstraliji in on ni videl prvojenke v naročju svoje soproge, kakor smo videle druge. Želimo, da bi ljubi Bog kmalu združil vse tri in naj vas čuva do srečnega svidenja.

V elvetru se je nesrečno pobila Mrs. Desnikar. Želimo ji hiter povratak k zdravju. Omenjeni članici sta prejel vsaka en dolar podpore od podružnice. Pozdravljene!

Poročevalka.

Št. 45, Portland, Ore.—Da ne bo za glavno sejo v decembru izgovorov, da niste brale opozorila za to važno sejo, ker niste prejele Zarje pred sejo, zato se vas prijazno vabi že v novembrski izdaji, da pridete vse na sejo 5. decembra ob dveh popoldne. Seje naj se udeležijo tudi tiste članice, ki jih ni bilo naokrog že po dve in tri godine.

Dalje vam sporočam, da ne boste prejele posebnih kartic kot opomin za to sejo, ker je škoda trošiti denar in tudi moj čas za prazen nič. Lansko leto sem poslala 35 kartic, oziroma vabil, na sta se samo dve članici odzvali, druge, ki so bile navzoče so prišle brez posebnih povabil. Mogoče, ker že sedaj veste, da ne boste prejele kartic, se boste tudi odločile za poset glavne seje. Seja se vršijo kot po navadi na domu sestre Verderbar.

Na svidenje. S sestrskim pozdravom.
Louise Stružnik, tajnica.

Št. 47, Cleveland (Garfield Heights), O.—Našo oktobrsko sejo je po daljši odsotnosti zaradi bolezni, zopet vodila naša predsednica sestra Louise Zidanč, kar nas je vse veselilo, le malo večja udeležba naj bi še bila!

Ples, katerega so imele kadetke Little Flower Cadets, dne 3. oktobra je povoljno uspel, toda lahko bi bilo še boljše, ako bi vse delovale kot jih je nekaj. Posebno sta se v vsem potrudili predsednica krožka Vickie Hočever in tajnica krožka Helen Tomažič, mlajša. S preostankom bo možno zopet plačati kak stotak na dolg za uniforme. Še cno tako prireditev, pa bo

vse v redu poravnano ter velika skrb v kraju.

V imenu kadetk se zahvaljujem našim članicam, ker so pridno pomagale na tej veselici in te so bile sestre Zidanč, Dolinar, R. Cergol, A. Russ in Novak iz 82. ceste. Prišrna hvala za lepo darilo sestra Helen Mahne in sicer pet dolarjev, in to v priznanje zmage na Mladinskem taboru, kjer so dobile prvo nagrado za državo Ohio. Sestra A. Zala je poklonila pa en dolar, za kar so ji kadetke hvaležne.

Hvala trgovcem, podjetnikom kot posameznim osebam, kateri ste dali čestitke v obliki oglasa na plakatih, ki so oznanjevali ples od kadetk. S tem ste jim mnogo pomagali do uspeha. Gotovo se vas bodo dekleta spominjale, ko boste želeli pomoč od njih v kakem oziru.

Pri sestri M. Janežič (Huth) na 86. cesti, Garfield Heights, se je 18. septembra prvič oglasila tatica štorčija in za spomin pustila prvojenko. Naš poklon z željo, da bi bilo vse zdravo. Tatica štorčija se je oglasila tudi pri družini Petra Bizjak in pustila krepkega sinkota. S tem dogodkom je naša podpredsednica postala stara mamica prvemu fantičku—sestrica je pa dobila brata. (Helen je pa postala za enkrat več "teta." Op. ured.) Naše čestitke in obilo zdravja!

Prihodnja seja se vrši 14. novembra. Ne pozabite priti! Pozdrav!

Helen Tomažič, tajnica.

Št. 51, Akron, O.—Tem potem prijazno prosim vse članice naše podružnice, da ste navzoče na glavni seji dne 6. decembra ob dveh popoldne v navadnih prostorih. Dalje ste vljudo prošene, da poravnate zaostali assement in naklado, ki znaša samo 50 centov. Meseca decembra bi zelo rada uredila vse knjige in to je le mogoče, ako boste vse prišle pravočasno poravnat. Na svidenje na seji!

S sestrskim pozdravom.

Margaret Patrick, tajnica.

Št. 54, Warren, O.—Zadnja seja je bila še precej dobro obiskana. Želela bi, da bi bile navzoče tudi na prihodnji seji. Torej ne pozabite prvega toraka v mesecu.

Naj tu poročam o čem smo razmotrivali na seji. Sklenile smo, da nekaj napravimo v korist naše ročne blagajne. Kaj bo, lahko izveste pri eni ali drugi odbornici. Decembrska seja se vrši 14. decembra. Sklenile smo, da napravimo za ta dan večerjo, zato naj vsaka članica nekaj prinese ali pa da v denarju, da se kupi meso. Katere še ne ve, kaj bi prinesla, naj pokliče predsednico Ann Petrič. Najbolje bi bilo, da pridete na prihodnjo sejo in dobite vse podrobnosti. Kot vsako leto, bo tudi letos izmenjavanje božičnih daril. Katere ima otroke, naj jih pripelje s seboj ter za vsakega prinese darilo, da ga bo izročil Miklauž, kar bo za otroke zelo zanimivo in imenitno. Ravno tako kot druga leta bo tudi kazen 25 centov za tiste, ki so odsotne brez važnega vzroka.

Naši fantje in možje gredo drug za drugim služiti Strica Sama. V septembru je šel k vojakom James Stanich in tretji sin naše podpredsednice, Andy Sejn. Naše čestitke staršem! Dne 8.

oktobra je odšel Louis Stavara iz Cortland, O. Njegova mati in sestre so naše članice. Ravno danes je bil na dopustu. Vojaška obleka mu prav lepo pristaja. Upam in želim, da se vsi vrnejo zdravi ter zmagoslavni k svojim dragim staršem in sorodnikom. Naj jih čuva ljubi Bog!

Sestra Viktorija Merifield se nahaja pri svojem možu v Camp Swift, Texas. Ona je iz poznane Riflove družine.

Danes sem bila prijetno iznenadena, ko sem videla našo bolno sestro Ljubo Specka pri sveti maši. Rekla je, da se počuti veliko boljše. Sestra Antonija Dolgan je pa še vedno priklenjena na bolniško postelj. Srečna je, ker ima pridno hčerko izurjeno bolničarko, ki ji tako požrtvovalno streže že čez štiri leta. Vsa čast njej!

V predzadnji Zarji sem videla sliko hčerke moje rodne sestrične Helen Cimperman, ki je graduirala za bolniško strežnico. Zelo lep in plemenit poklic. Naše čestitke, Helen! Res je, kot piše Ančka Pelčič, kako si je njena mati želela, da bi dočakala ta dan, pa ji ni bilo usojeno. Bog je oba, očeta in mater prej poklical k sebi. Gotovo prosita za njo blagoslova pri nebeški Materi in Očetu. Naj jima bo ohranjen blag spomin.

Oče naših članic Victorije Zuga, Jennie Golden in Dorothy Lunder, Mr. Joe Lunder je preстал nevarno operacijo. Sedaj se nahaja na domu. Zelo lepo mu stregeta Dorothy in Billie, ki sta še edina ostala doma. Želimo mu ljubo zdravlje.

Kdor rad sliši naše polke in valčke, naj dobi radio postajo na 1400 KC, Warren, O., kjer igra Jack Persin, soprog naše sestre Elsie Persin vsako nedeljo dopoldne ob 11:45. Le še tako naprej, Jack, ker Te zelo radi poslušamo.

Sestrski pozdrav in na svidenje na seji!

Rose Racher, tajnica.

Št. 88, Johnstown, Pa.—Cenjene sestre! Kakor čitam v Zarji, se dobijo podružnice podobne naši, kjer članice slabo obiskujejo seje, ali več jih je, kjer članice komaj čakajo, da zopet pride seja in se zberejo v večjem številu in lepo medseboj ukrepajo to in ono, da je med njimi več živahnosti. Po seji pa uboge matere potožijo druga drugi svoje težave in skrbi za svoje sinove, katere je ta nesrečna vojna potegnila k vojakom. Vsaka izmed nas srčno hrepeni, da bi skoraj prišel čas, ko bo konec te žalosti in da se bodo sinovi zdravi in zmagoslavni vrnili nazaj. To gotovo vsaka mati komaj pričakuje ali kdaj bo to? Mogoče kmalu, ali sam Bog ve kdaj! Res je tako, kakor pišejo katoliški listi: moliti je treba neprenehoma k Mariji in na priprošnjo Marijino se nas bo Bog usmilil.

Drage sestre! Vljudo ste vabljeni na prihodnjo sejo in lepo bi bilo, da pripeljete svoje znanke in prijateljice, ki niso še naše članice, da se vpišejo med nas, v to lepo organizacijo Slovensko žensko zvezo. Zda imajo lepo priliko pristopiti, ker je prosta pristopnina. Potrudimo se, da ne bomo med zadnjimi.

Sporočam vam, drage sestre, da se

vrši glavna letna seja 6. decembra, to je na prvo nedeljo v mesecu ob treh popoldne. Katera bo odsotna brez važnega vzroka, bo morala plačati 25 centov globe v ročno blagajno. Opravičene bodo le tiste, ki imajo majhne otroke ali pa bolne.

Pozdrav vsem članicam SŽZ!

Mary Lovše, tajnica.

Št. 89. Oglesby III.—Času primerna:

"Kam hitiš popotnik moj,"

ključ iz jame brat ti moj.

"Malo prej, človek glej,

tu postoj in poglej,

ni le vse trohno!"

Ne gre mi iz spomina ta napis, ki sem ga brala na nagrobnem spomeniku še v starem kraju. Da, človek mlad in zdrav, poln upanja in nad za bodočnost, kamor gre, vse samo veselje; zdi se mu, da je ves svet njegov. Pa kar naenkrat ga napade bolezen, za boleznijo—smrt. Kaj je potem človek na tem svetu? Nič!

Kot listje sedaj v jeseni pada iz dreves, tako padajo tudi naši dragi drug za drugim v gomilo. Dokončali so svojo pot življenja; nič več jim ni treba žalovati in skrbeti, kaj bo še vse treba pretrpeti, predno se bo končala ta strašna vojna. Molimo in upajmo, da bo kmalu konec tega groznega trpljenja po vsem svetu.

Drugega novembra je Vseh vernih duš dan ali spomin na mrtve. Tudi naša podružnica se spominja svojih umrlih sester, ki so: Alojzija Jazbec, Anna Barbich, Frances Komater in Terezija Dušak. Brala se je za njih sveta maša, katere smo se članice udeležile skupno in na prsih smo imele pripete naše znake. Molile smo tudi rožni venec za blage pokojne. Bog jim daj večni mir in pokoj.

V ženski oddelek armade WAAC je bila sprejeta naša nadbudna sestra Mary Kernz, hčerka Mr. in Mrs. Frank Kernz. Mati in dve hčerki so članice Zveze. Kmalu ji bo sledila tudi njena sestra Karolina. Čast našim hrabrim slovenkam! Bog ju spremljal vstopovsod. (Slika na strani 432).

Pri vojaki se nahaja tudi brat ali sin. Frank Kernz, ki prav lepo napreduje. Postal je že narednik (sergeant). Čast za družino in za vse Slovence, ter v velik ponos staršem.

Sestri Sophie Rancigay je teta štorčljaja prinesla zalo hčerko. Čestitamo! Upam, da postane naša članica, ko dopolni leta in s tem bo ena članica več za našo Zvezo.

V Rochester, Minn., se že delj časa nahaja sestra Josephine Senica, ki se je morala podvreči težki operaciji. Želimo, da bo isto srečno prestala in se kmalu vrnila zdrava domov k svojim domačim in med nas.

Na zadnji mesečni seji je bilo sklenjeno, da kakor vsako leto, tako bo tudi letos prišel na sejo v decembru Santa Claus in obdaril naš mladinski oddelek. Prijazno vabim članice, da se udeležijo decembrske seje, ker bo mnogo zabave in uspeha. Ne pozabite prilejati s seboj tudi mlajše članice.

Kampanja za nove članice je zopet odprta. Bolj kot kdaj prej moramo v teh resnih časih skupaj držati. Bodimo si dobre prijateljice, kar pomeni ime "Zveza." Matere, nagovorite svo-

je hčere, da postanejo članice naše odlične Slovenske ženske zveze, ki slavi po vsej Ameriki. Čast nam je biti Slovenke in kot take se lahko skupno postavimo!

Pozdrav članicam v Granville in vsem, ki so oddaljeni od nas. Na svilenje na sejah.

V oktobru je praznovala svoj rojstni dan sestra Terezija Luskovich, ki nam je postregla z dobro potico in pijačo. Bog jo živi še na mnogo let!

Mary Meglich, tajnica.

Serbus kameradi!

Dolgo časa sem oklevala, ali bi, ali ne, končno sem se pa le okorajžila in se vpisala k ženskemu armadnemu koru. Naša kontra je v nevarnosti, kaj pa naj človek drugega naredi kot fajta se za njo?

Saj pa tudi človeka jeza popade, ko bere, kako se Hitler in Japonci na vse pretege dereta in hvalita, kako bosta Ameriko zbičkala. Nič je ne bosta! Čeprav so naši fanti na ajkskrimu gor zrastli, so vseeno močni in pogumni ter drzni, da jim ni para na svetu. Naši slovenski soldati so pa še posebno fest, ker so rojeni od slovenskih starišev, ki so najbolj fest na svetu. Zato sem pa rekla: Kar v armado pojdem tudi jaz!

Nastanjena sem za prvo silo v kantini. To je tisti plac, kjer lačnim vojakom jesti dajo. Kuhala bom kofe, delala sendviče in kakšnemu mlademu soldatu, ko mu bo najbolj dolgčas po domu, se prijazno nasmejala, da bo mislil, da sem njegova teta od doma.

Videli boste, da se mi uniforma prav poda, le šuhi so malo previsoki pet, pa so rekli, da so te čevlje nalašč za Nežiko ordrali. Kakor vidim, imam res samo jaz take, kar je pa tudi nekaka čast in se mi kar dobro zdi, da sem tako distingviš.

Lep pozdrav od WAAC's.

URNA NEŽIKA.

* * *

Cleveland, Ohio,
Leta 1942 po Kristusu

Draga Nežka:

Ko sem zadnjič videl Tvoj pikčev v Zarji, ko tajer čenčaš, sem spoznal, da

Te je precej odzadaj pri kolesu. Vidiš, jaz take obrajam, ki ne izgledajo, da bi imele jetiko, čeprav je vitka linija zdaj v modi.

Tudi jaz se bom dal počt, ter Ti za Božič poslal svojo sliko, da boš videla, da nisem napačen, ampak sem fest slovenski fant.

Za krizmus Ti bom poslal nov klobuk in pa en junajted stets bond, kakor želiš. Za en tavžent morda ne bo, bo pa tako velik, da ga boš komaj nesla. Vsak teden, odkar jih prodajajo, kupim en bond in imam jih toliko, da bi si Ti lahko postlala z njimi. Delam enajst ur na dan in dobro služim, zato bi Te res rabil že zato, da bi denar štela in da bi včasih šla v štacuno. Kuhaj bi pa sam. Torej vidiš, kako bi Ti b'lo dobro pri meni.

Te pozdravlja in želi Mary Krizmus,
JOZE POGRAJC.

Zbira Frances Sušelj:

DOMAČA KUHINJA

Jed brez mesa

Tri šale kuhanih makaronov, pol šale drobno zrezane zelene, tri žlice sesekljane čebule, malo peteršilja in dve v trdo kuhani jajci narezani na šnite. Polij vse to z eno kanto paradižnikove juhe, posoli in tudi potresi s papriko, če ti je všeč. Rahlo premešaj in stresi v kastrolo. Povrhu potresi krušnih drobtin in zribanega sira. Postavi v peč, kjer naj se polahko peče malo več kot pol ure. Na mizo postavi v posodi, kjer se je pekla ta jed. Tega je dovolj za pet oseb in ker ravno sedaj primanjkuje mesa, ne bo odveč, če kaj takega serviramo.

Dragoceni sladkor

Danes je vsak sladkor dragocen, ker kar ga dobimo, je treba odščitati kupone zanj. Kar se tiče cene, ni drag, ampak ker ga nimamo kakor prejšnje čase, zato je dragocen. Sladkorja je več vrst in ta dragoceni sladkor, ki ga rabijo za izdelavo vitamina B-2 je veljal nič manj kot \$18 en funt. Vsled te visoke cene so menda začeli iskati kak cenejši nadomestek in to se jim je tudi posrečilo. Tam, kjer izdelujejo papir, se dobi tekočina, ki je bila dosedaj prav poceni in v velikih količinah, da ga bomo lahko imeli v belem kruhu. Če nima telo dovolj vitamina B-2, trpijo oči in usta. Vsak človek potrebuje po dva grama vitamina B-2 na dan. Na Švedskem izdelujejo droži na tak način, ki imajo dovolj tega vitamina B-2.

Sladko zelje s paradižniki

Zeljnato glavo zreži na široke rezance in deni v zavrelo slano vodo. Ko zelje nekaj časa vre, prideni na koščke zrezanega krompirja. Na razbeljeni masti zarumeni dve žlici moke, razredči in vmešaj med zelje, prideni tri čez pol prerezane paradižnike ter kuhaj vse skupaj do mehkega. Preden daš na mizo, zabeli po vrhu z ocvrtimi drobtinami.

Kaša z jabolki

V primerno velikih kozlic zavri en kvart mleka in stresi vanj pol funta oprane kaše. Ko je kaša napol kuhana, prideni žlico masla ali masti, žlico sladkorja, malo soli, krožnik nakhrljenih kislih jabolč, nestrane limonove lupinice, prašek cimeta; premešaj, postavi v pečico in peči še pol ure.

OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

YOUTH AND RECREATION BOARD

DISTRICT 1—Mrs. Albina Novak, 1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio, president of Board
 DISTRICT 2—Miss Molly Sumic, 222—57th St., Pittsburgh, Pennsylvania
 DISTRICT 3—Mrs. Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott Avenue, Chicago, Illinois
 DISTRICT 4—Mrs. Frances Marinshek, 438 Sheridan St., Ely, Minnesota
 DISTRICT 5—Mrs. Dorothy Meister, 332 Michigan Avenue, Pueblo, Colorado
 DIRECTOR OF JUNIOR DEPARTMENT—Mrs. Albina Uehlein, 1686 E. 32nd St., Lorain, Ohio

THE FIRST MONTH OF THE CONVENTION CAMPAIGN HAS PASSED!

Most every member knows by this time, that our new membership drive began on October 1, 1942. As you see, one month has already passed into oblivion and the remaining four months will fly by just as quickly. Therefore, an earnest appeal is made to each and every officer and member to bring in at least one new member, if you cannot do more. Perhaps it would be well to give particulars on candidates and also on the prizes that will be awarded to all workers.

Our SZZ accepts members into the Juvenile division from 4 years up to 18 years of age. The assessment is only ten cents per month with no other obligation involved. No medical examination is necessary. The applicant's assurance of good health is all that is required. In case of death up to a hundred dollars will be paid to the beneficiary towards funeral expenses. No other organization offers such excellent terms for ten cents per month.

In the adult division we accept applicants from the age of 14 years up to 55 years. The question arises from time to time as to why we accept members in the adult division from 14 years on, if we at the same time accept applicants into the Juvenile division up to 18 years of age. Here's the difference: When you join the adult division at the age of 14, the assessment is 25 cents per month and that assessment entitles the member to receive our official monthly publication "Zarja," which is an incentive to many young ladies and they want the official organ because they are interested in the proceedings of the organization.

The Juvenile division does not have a separate official organ and for ten cents monthly dues you are entitled to the same funeral benefit as the adult member, but you do not receive the official monthly publication.

The By-laws also read that a cadet, in other words, a member of the drill team, should be in the adult division and we know that many young girls from 14 years of age on have been joining our drill teams and they rather be in the adult group than in the Juvenile division. This ruling of accepting members into the adult division from 14 years of age is really for the benefit of the young girls who wish to be cadets.

We accept Catholic women of good health, who are either of Slav origin or married to a Slav. The beneficiary of the hundred dollar claim may be any member of the family or a friend or institution.

The dues of the adult division are 25 cents per month. No medical examination is necessary and an applicant may join without delay. All that is needed is that you have someone, who is a member, propose your name at the meeting and if there is no member near your residence and you know for the address of the officers in your vicinity, the thing to do is to go and see any one of them.

Awards to Individual Workers

Anyone who secures three new members for the adult division (two members for the Juvenile division count as one adult in the giving of awards) will receive a beautiful gold plated emblem pin. These pins are very decorative and also attractive and should be something for every member to take an interest in owning. Only three new members and you'll get this lovely award.

For five new members the award is two dollars in cash.

The same amount will be paid for every additional block of five new members. Example: If you secure 10 new members, you will receive four dollars in cash, and so on.

The worker who will get the most new members will be honored with the distinguished title of "SZZ Queen" and will attend the coming National Convention to be held in May, 1943, at Pittsburgh, Pa., with all expenses paid. During the Convention there will be a special Coronation program at which time special tributes will be paid to the "Queen" and she will also receive many lovely gifts.

It may be impossible for some of the smaller neighborhoods to get enough new members to make the grade, therefore, it has been decided that the next six highest will each be given the titles of "SZZ Princess" and if any of these members should attend the Convention, they will act as attendants to the "SZZ Queen."

It is a known fact that everyone likes to participate in any activity with which are connected certain tributes and ceremonies and at the coming Convention there will be much attention paid to our diligent workers; therefore, work hard and be among the fortunate winners!

Awards to Branches

First award to the branch which will make the highest record in this campaign will be a special trophy and also ten dollars in cash. Second award is \$7.50 in cash and third award is five dollars in cash or charter.

The membership campaign closes March 31, 1943.

SZZ Honor Roll

Many of our campaign workers in the past have become members of the special Honor Roll and if you are on that list, try hard to promote yourself to a higher degree. To be a member of the Third Honor Degree you must secure fifty new members. Those securing a hundred members are in the Second Honor Degree and workers securing 200 or more members are entitled to the highest degree which is the First Honor Degree. Members of the Honor Roll will be given special recognition at the coming National Convention.

If you have any opportunity whatsoever to be on the Honor Roll, let that be your goal and you, too, can be among the distinguished workers.

AMERICAN RED CROSS

Our goal: ONE THOUSAND DOLLARS to be given to the American Red Cross is still on the two-thirds stretch and this means that it may be later than Christmas 1942, before we will reach the amount we had set. I don't know if any more can be said at this time than to ask our branches all over again, to please discuss the matter of contributing a small amount to the Red Cross goal, at the next meeting. Remember, every dollar helps to reach the goal! Do not think that you must have a large amount on hand before you mail in your share, because every dollar received will help build the fund to the much desired goal of a thousand dollars. All contributions will be listed in the next edition of Zarja and will appear regularly until we reach our goal. Will you please see to it, that your branch will be among the donors to the American Red Cross? Your interest in this worthy cause will be greatly appreciated.

Total to date\$669.25

Let's do all we can for the American Red Cross movement! Mail your contributions to our Headquarters in Joliet or to our Editorial office. Thank you kindly for your cooperation!

ALBINA NOVAK.

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 1, Sheboygan, Wis. — At our last meeting it was decided to have a "Domača zabava" on December 26th at the Standard Hall, to give us an opportunity to forget our worries and troubles for one evening.

Fine music with the aid of the Glee Club singing old popular songs should revive the old happy days of our parents and homes. We hope to have a large attendance of young and old.

The Supreme President announced the new campaign and asked for cooperation of our branch.

Since the Zarja has been coming later, the invitation for the yearly meeting is extended now. Our annual meeting will be held December 1st at 7:30 sharp. As it has been our custom, all these years, 10 cent gifts shall be exchanged. There also will be a short program after the meeting.

MARGARET FISCHER, Treas.

No. 10, Cleveland, O. — Do you recall the graceful (and not so graceful) attempts of some of our cadets and guests at maneuvering themselves around the skating rink at Skateland? That was at our Skating Party on Saturday, September 19, 1942, and according to comments heard that evening, all who attended had a grand time. All in all the event was a success both socially and financially and we hope to hold another skating party in the near future. Our thanks to all who attended.

I think that it is about time that someone brought some of our team's personalities into the limelight, especially those unsung heroines who are forever doing the little things that count so much but which rarely gets them the credit they deserve. Therefore our thanks to: Cadet Rose Zernic, who can always be counted upon to sell the most tickets for any event and who generally hands in her returns for more than the usual number of tickets allotted to each cadet before the rest of us even start selling them; to Cadets Angela Glavan and Rose Miklich who can always be counted upon to attend wakes and funerals or any other uniformed event; to our president, Alice Boitz, for so ably administering the duties of her office and also for using her car to transport us to any place or any event that our team is asked to attend; to our secretary and treasurer, the sisters Ann and Josephine Sustarsic, for not only diligently performing the duties of their respective offices, but also doing the hundred and one little things that must be done by someone and the lot invariably falls to them. To you whom I have just mentioned and to all the others who are daily doing their bit, I thank you in behalf of the team, for we appreciate your noble efforts; it is members like you who would be a credit to any organization.

I am happy to announce that our treasurer, Josephine Sustarsic, has undergone a successful operation and is now well on her way to recovery.

Birthday greetings this month are extended to Cadet Angela Glavan, who is celebrating on November 10. Happy birthday, Angie—from all the girls!

FRANCES SUSEL, Capt.

Congratulations to Branch No. 17 of West Allis, Wis.

"Victory on the earth. Victory in the sky," is an army slogan. This thought must have been in the minds of the members of our West Allis branch when they organized a new drill team called "Victory Cadets."

The state of Wisconsin now has at least one drill team belonging to the Slovenian Women's Union. It is a promising one composed of twenty enthusiastic cadets — all young and charming girls. Their uniforms are of patriotic colors: red, white and blue. The instructor of the new team is Attorney Alvin Gloveck, who is Department Commander of the State of Wisconsin Army and Navy Union; he deserves our gratitude for taking time from his many duties to instruct the newly organized group.

The team made its debut on October 3rd in the Labor Hall. It was presented to the public by the president of the branch, Mrs. Josephine Schlosar. As part of the program, the cadets very capably presented a Slovenian operetta, "Čevljar in vrag."

Organizers of the new team are: Mrs. Josephine Schlosar, president of the branch and a former supreme officer, Mrs. Marie Floryan, secretary and Mrs. Louise Wamberger, an ardent worker of long standing. Miss Josephine Imperl, musical director, did an excellent piece of work as director of the operetta.

I hope that the new team will not be a matter of temporary enthusiasm, but that the cadets and the branch will stand together firmly and work hand in hand for the long life of the new team.

My dear cadets: To justify your remarkable name, "Victory in all fields" — meaning organization also — shall be your motto! Carry on and display the principles of our "Zveza" not only to our own people, but to the American public as well.

With hearty congratulations to the members and cadets,

MARIE PRISLAND,

President.

No. 16, So. Chicago, Ill. — Our last affair held on September 11, was a grand success and the cadets thank those who attended and who so willingly made donations. The proceeds went towards the new uniforms, recently purchased by the cadets.

Our member Mrs. Mary Konda who recently moved to Paw Paw, Michigan, and our president Kate Triller, sent two baskets of grapes to the meeting. The grapes were given away and the proceeds went for the uniforms. Our vice president Mrs. Kuhel presided over the meeting since Katie Triller was spending the week in Paw Paw, Michigan.

Our bowling season is well under way and if there are any members interested in bowling, come down and join us. We bowl at the YMCA at 91st and Houston every Tuesday night at 7:30 p. m. We're looking forward to the tournament to be held in Milwaukee on April 10 and 11, 1943.

GLADYS BUCK.

No. 17, West Allis, Wis. — Our big day arrived on Saturday, October 3, at Labor Hall, when the Victory Cadets (Drill Team) had the honor of marching into the hall for the first time in their lovely uniforms of red, white, and blue, under the supervision of Mr. Alvin Gloveck, Jr., with our beloved Supreme President, Mrs. Marie Prislant. As Commander-in-Chief she wore her mantle and overseas cap, a regalia given her by the SZZ Drill Teams at the National Field Day held in Cleveland. Mrs. Schlossar introduced the team. Mrs. Prislant extended felicitations and best wishes for future success.

It was impressive to see the team march into the hall and they formed a "V" formation on the stage, and then sang several songs in English.

They then presented a Slovenian operetta "Čevljar in vrag"; the cast was as follows: Urban: Marion Kurre, who is the daughter of our secretary; Marjana, Urban's wife: Mary Radovich; Marička, their daughter: Rose Radovich; Toni, Marička's boyfriend: Mary Horvath; Janez, Urban's helper: Tillie Kastelic; Vrag: Frances Kastigar, the treasurer. The performance was very good. The cast was directed and accompanied by one of our diligent members, Miss Josephine Imperl. Many thanks to her. After the performance, the girls again appeared in their uniforms and sang several Slovenian songs. Many thanks to Miss Mary Ottowitz who sang several solo selections and which were greatly appreciated. We wish to thank Mr. and Mrs. Sezon for their fine music. We can honestly say that everyone had a wonderful time dancing to it.

We appreciate and give thanks to all of our Zveza members, donors, advertisers and friends, and to everyone who came to our performance for the benefit of our uniform fund. Thanks also to our beloved Supreme President, Mrs. Prislant, for her visit, to Mrs. Floryan, Mrs. Schlosar, and Mrs. Wamberger for making a drill team possible at West Allis. We also wish to thank Mr. Gloveck, our drillmaster, for all his time and patience with us girls.

Greetings to all!

VICTORY CADETS DRILL TEAM.

No. 20, Joliet, Ill. — Plans for our victory celebration to be held Sunday, November 8, are in full swing. Honor guards, officers, sponsors, musicians, entertainers, cooks, waitresses, guests and cadets are all making final preparations. All are looking forward to another eventful day in the cadet calendar.

Before the Mass all sponsors are to meet in Ferdinand's Hall at 9:30. And at approximately 10:30 the parade will

commence with the branch No. 16 cadets in the lead.

To all officers and members of the Joliet, Chicago, South Chicago, Indianapolis, Bradley, La Salle, Aurora, Pullman, De Pue, Oglesby, Elmhurst and Ottawa branches and to all officers and members of the Joliet societies, the cadets extend cordial invitations to attend our affair.

Here is the complete report on the committees: Isabelle Musich, general chairman; Sponsors: Jo Mahkovec, chairman; Olga Erjavec, Isabelle Musich and Marie Terlep; Patrons: Mildred Erjavec, chairman, Marie Kastelic, Marie Metesh, Bernice Musich, Agnes Schmidberger and Helen Zadel; Banquet: Marie Mikolich, chairman, Bernadine Kastelic and Marion Korevec; Banquet Tickets: Marie Terlep, chairman, Genevieve Glavan and Mildred Gregorich; Donations: Jean Gombac and Bernice Kuzma; Decorations: Irene Korevec, chairman, Mayme Frankovich, Marion Jelenick, Dorothy Jevitz, Norrine Konopek, Mary Kolenc, Elaine Levanduski, Sophie Matkovic, Dolores Pirc, Rita Stukel, Betty Vershay and Loretta Vicich; Posters: Lillian Brulc, chairman, Lucille Brulc, Frances Ancel, Mary Bostjancic and Jean Govednik; Publicity: Olga Erjavec and Anne Kunich.

This very interesting letter was received in your reporter's office:

My dear Miss Erjavec:

Joliet has much cause to feel proud of your drill team. I know it impressed me greatly when the team appeared at the induction of the boys in the Marine Service. The Marine officers who were in attendance that evening were loud in their praise of your team and expressed themselves as being sorry that they could not also enlist them in the marines.

With best wishes to you and those associated with you in this effort, I beg to remain,

Yours for Victory,

GEORGE T. JONES,
Mayor of Joliet.

Continuously during our performance at the Herald-News and Joliet Township High School Music Festival held on Wednesday, September 30, the master of ceremonies showered us with compliments. At no other time in our history were such commendatory words and ear-deafening applause bestowed upon us.

The cadets bid welcome to three new girls who entered the rank of private—Dolores Horvat, Jean Kubinski and Vida Papesh.

To the cadets and branch officers of Cleveland who expressed their congratulations to us, the Honor Cadets of 1942, in last month's "Zarja," the Joliet cadets are most appreciative.

A typhoid fever victim is our beloved vice president Marie Popek. Each and every cadet wishes her the speediest recovery.

Happy days to Mrs. Novak thru a new year are the birthday wishes of the branch 20 cadets. (Thank you!—A. N.)

In the hopes of seeing you at our victory celebration, I remain as ever your cadet reporter.

OLGA ERJAVEC.

No. 23, Ely, Minn. — Dawn Club report: With the warm summer weather passing into oblivion, we resume our regular meetings again and are ready for a busy season.

President Mary Shikonja opened the meeting and various committees made their reports. After the business meeting lunch was served with Mrs. Stephanie Vranesich in charge, games were played.

Our drill team work is getting more interesting every week, with new maneuvers and tricks with our guns. (These guns are the nicest things I've seen a girls' drill team perform with. Being white they surely look very safe to handle.—Editor's remarks.)

We had a wiener roast at the Shagawa Tourist Park and everyone had an enjoyable time. We stayed late in the evening because we had a lovely gathering.

We wish all our sick members a speedy recovery and hope they'll be with us soon again.

ANN ROWE, reporter.

No. 43, Milwaukee, Wis. — The attendance was very poor at our last meeting which is very discouraging to the few who come faithfully.

It was decided that we sponsor a dance some time after New Year. The date to be decided later. Pillow cases will again be the main attraction. They have been distributed among the members to embroider. The materials were donated by our good-hearted members, namely: Mrs. Graseh, 6 pairs (isn't she a dear?); the other six pairs were donated by Mrs. Bentz, Mrs. Schneider, Mrs. Tominsek, Mrs. Delopst and Mrs. Salatnik. Many thanks to all!

At every meeting letters asking for contributions are read and it is very hard to turn down any of the appeals because we know that the cause is always a noble one, but our treasury is low and we will not be able to continue with our generosity unless we cooperate and work harder than ever to make our dances profitable. Therefore, every member is asked to sell one book of tickets which will bring our treas-

MR. and MRS. MICHAEL THOMAS (TOMASIC) AND BRIDAL PARTY

Rankin, Pa. — A bride of late August was Mrs. Frank Thomas, who was Miss Mary Gostovich before her marriage. She is the daughter of Mr. and Mrs. Peter Gostovich of 1715 Soles St., while the bridegroom is the son of Mr. and Mrs. Michael Thomas of North Braddock, Pa. The bridegroom's mother, Mrs. Anna Tomazic, is president of No. 27 SZZ and a regular reporter in the Slovene section of Zarja.

The marriage ceremony took place in St. Mary's Roman Catholic Church in Rankin.

The bride wore a gown of ivory faille with a lace bodice and a fingertip veil fastened in a crown of seed pearls. She carried a bouquet of bouvardia and roses.

Attending the bride were Miss Margaret Olinsky, maid of honor, and three sisters, Doris, Ann and Olga Gostovich,

who served as bridesmaids. Miss Olinsky was attired in a blue faille gown and the bridesmaids wore pink faille gowns. They carried bouquets of talisman roses.

John Volovich, Jr., was the best man and the ushers were William H. Sarazen, John A. Gregg and Joseph Evak. Dr. Stephanie Sebastian sang solos during the service.

Breakfast was served at the home of the bride and a dinner and reception took place in the evening at Jacktown Hotel. The couple left by motor for a trip to Canada.

Mrs. Thomas took her nurse's training course at McKeesport Hospital where she was employed, while Mr. Thomas works for Westinghouse.

Congratulations and best wishes for a happy future!

ury one dollar per. One dollar a year is not asking too much from every member, in fact it is very little considering the worthy cause we work for. I trust we may count on your support.

Congratulations to Josephine Struckel who was visited by the stork and presented with a darling daughter. Josie is one of the many mothers of today who have to face motherhood alone, her husband being in the Service for some time. At the present time he is stationed in Australia and has taken part in active combat. It takes a lot to face such situations with one another separated by thousands of miles, but our young people of today are brave and ready to make sacrifices. May God keep all three in the best of health until the happy reunion, which we hope is not far off.

Mrs. Desnikar was seriously hurt in an elevator accident. We wish her a speedy recovery.

Our meeting date is the same as last month: the second Sunday of the month! JOSEPHINE VERBICK.

No. 47, Cleveland (Garfield Hgts), Ohio. — Once again it is time for my report on the Little Flower Cadets.

Well, our Annual Fall Frolic, although a thing of the past, still lingers with us. The attendance at this gala affair was wonderful, so here's a most hearty "Thank You" to everyone who spent the evening with us. It was really nice to see so many friendly faces. Hope we meet again sometime!

The cadets also wish to thank the five women of branch No. 47, who so kindly assisted us before the dance and on the evening of the dance. "Prisrčna hvala!"

Sincere thanks are also in order for the FEW cadets who did their share in selling tickets, decorating the hall, and in obtaining patrons and ads. To these a few words in recognition: You certainly did a swell job and we greatly appreciate your untiring efforts. I hope the remaining cadets will henceforth follow in your footsteps so that we can in the near future boast of a hun-

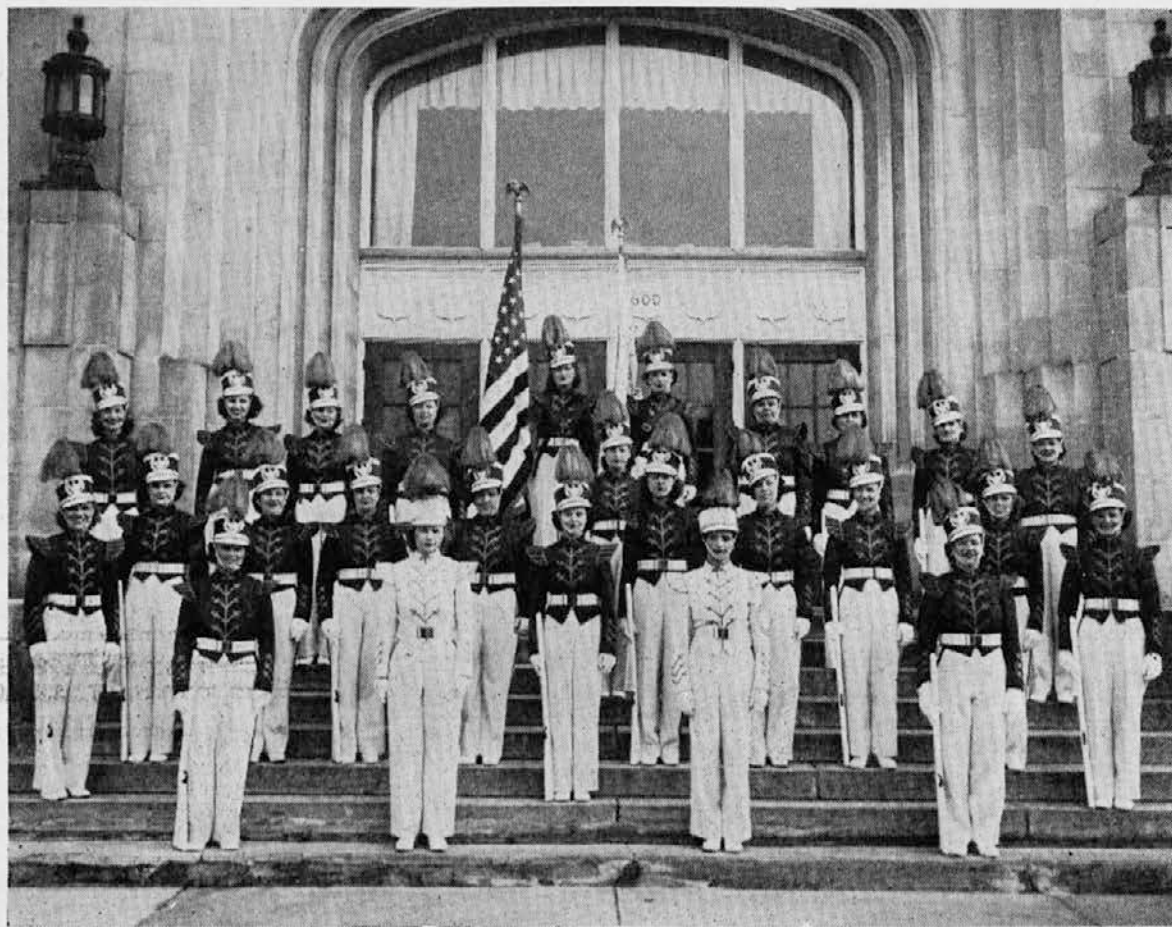
dred per cent co-operative team! Come on, girls, let's go!

Hearty thanks are also extended to: all of our Patrons and advertisers, to the American Home daily, to the writer of Newburgh News for publicity from time to time, and to everyone who did anything to help bring about this successful evening of enjoyment! All in all, our Fall Frolic was a huge success. Thanks to you!

At present the cadets are making plans for a "New Year's Eve" Dance. For further information concerning this event, please keep your eyes on this column. In the meantime, plan now to usher in the new year along with the girls.

Two grand friends of the team have recently been discovered in Mrs. Helen Mahne, who donated \$5.00 for our benefit, and in Mrs. Anthony Zala, Sr., who donated \$1.00. To both the cadets are most grateful.

Since this report is quite late — again — I will not write a very lengthy article. Nevertheless, rest assured, I'll

The Northland Cadets, No. 23,
Ely, Minnesota

As we have mentioned in previous reports, the Northland Cadets are a smartly uniformed group having two styles to their uniforms, that is, skirts and slacks. In the July edition of Zanja, we introduced the cadets in their new uniforms wearing skirts, and this time we are presenting the team in slacks and carrying guns with which the team performs so gracefully.

In the picture, left to right, are: First

row: Anne Rowe, Anne Saari (captain), Mary Chernivec (sergeant), Mary Skradski. Second row: Mary Kotcian, Hanah Robertson, Frances Pechek, Ann Krall, Mary Bill, Frances Shepel, Mary Starkovich, Mary Krizner, Mary Stublar, Pauline Hren, Angela Musich, Mary Jamnik. Top row: Mary Kordich, Ann Shikonya, Mary Sershen, Angela Godec, Ruth Urbas, Angela Grahke, Stephanie Vranesich, Mary Vidmar, Rose Labernik, Margaret Pecha. According to the report submitted

by Mrs. Ann Rowe, the team is practicing very diligently and the cadets find much pleasure in their work. Mr. Dillon, their drillmaster, is an authority on drillwork and the success of the team is the result of his great knowledge and good application of same to the team. We are very proud of the Northland Cadets and Mr. Dillon.

Congratulations, with hopes of seeing you all at the coming National Convention in Pittsburgh, Pa.

be back next time with more news concerning the team. However, before I do sign off, a reminder to the cadets: Make it a point to attend "every" drill rehearsal if at all possible. Also let us see a better attendance at our business meetings!

So, till we meet again via this column: Give all you can to keep America safe, free and secure forever!

VICKIE HOCEVAR.

No. 50, Cleveland, O. — At this time we would like to thank the following for their donations to our card party: Mamie Marin, Frances Kurre, Jo Bradac, Ann Pavlovic, Jo Seelye, Anne Fortuna, Rosalia Jerman, Mary Palcic and Mary Andolsen.

Our sincere wishes for a speedy and complete recovery go to Caroline Kasic. Frances Mislaj, our treasurer, is also recovering from a minor operation at time of writing.

Julia Malinsky and Agatha Hren both blessed with baby girls. Congratulations!

Frances Mislaj winning a \$50 war bond in a local contest called "The Girl We Fight For." She came in second. Congratulations!

Briefs

Mary Lampert showing up at the meeting after a long vacation. Where was our secretary Mamie Marin? Mrs. Pavlovic bringing her young blond daughter to the meeting.

A Halloween Party will be held at our next meeting on November 4th. Be sure you're there for the fun! So Long!

MARY MISLAJ, Reporter.

Please remember that all reports must be in the editor's office by the 12th of the month!

No. 54, Warren, O. — Hello, everyone! Here we are, back in circulation again. The time passes by very fast, before we know it, Christmas will be here!

So I'm asking all the members to attend our next meeting on November 3rd, to discuss plans for our Christmas party which will be held on the second Tuesday in December, that is, on the eighth at 7 p. m. We are having a covered dish supper at the December meeting, that is why I'm requesting a big attendance at the November meeting, so we can make better arrangements for the following month's party, and have a nice selection of food and a real Christmas party. If you can't come to the meeting, please get in touch with me or call 2652-R on the telephone and I'll gladly talk things over with you. We will also have a 25 cents gift exchange. Mothers are also asked to bring a gift for the children and we'll have Santa Claus present them with the gifts. So please do not forget to come to the meeting on November 3 and the Christmas party on December 8, 1942.

May God bless each and every soldier who is fighting for the freedom of our country. Good luck to all!

ANNA PETRICH, president.

No. 57, Niles, O. — After a month's absence, here we are back again.

Congratulations to Mrs. Barbara Churazzi on the birth of a baby daughter. The young lady has been named

Dolores. Also best wishes and lots of luck to Mrs. Gus Gunther (the former Ann Prinz) on her recent marriage.

The last meeting was well attended, but we still want more members to come to the meetings. Members are asked to come earlier so that the meeting will start at 7:30 p. m. The next meeting will be held Tuesday, Nov. 3rd, at the Midway Tavern Clubrooms. — Please come.

M. MOLLIKA, Reporter

No. 73, Warrensville, O. — Meeting on October 4th was well attended. It certainly felt grand to walk in and see so many new faces. Keep it up, every month! Our birthday box was also kept busy. Remember, g'rls, that there are only two more months left in this year, so those who have not as yet contributed your price, better hurry.

The spaghetti supper in September was a great success. The blackout that particular night handicapped us for a few minutes but we didn't mind it. I'm sure everyone enjoyed the spaghetti just as much.

The president wishes to thank everyone who so willingly helped to make this affair a success.

ROSE SAMARGE.

Miss Mary Kernz

Oglesby, Ill. — The first young woman of the Tri-Cities community to leave for army service, having enlisted some time ago in the Women's Auxiliary Army Corps, was Miss Mary Kernz, daughter of Mr. and Mrs. Frank Kernz, 125 East Third St., Oglesby, Ill., who left for Des Moines, Iowa, where she is stationed at the "WAAC's" Camp.

Miss Kernz is well known in Oglesby and surrounding community. She received her education in the Oglesby schools and La Salle-Peru Township high school. She has been prominently affiliated with the Blessed Virgin Mary Sodality of St. Constantine's Catholic church, Oglesby, and among young people's groups in the community. She was also an active member of No. 89 SZZ.

Miss Caroline Kernz

Miss Kernz was employed at Westclox, resigning her position. She enlisted through Sgt. William Worley, who is in charge of army recruiting in this vicinity, and who is located at the La Salle post office.

Miss Kernz's sister Caroline will soon follow her into the WAAC service.

Congratulations, and may they both find much enjoyment in their noble career!

No. 88, Johnstown, Pa. — Attention, members! Our next meeting will be held Sunday, December 6, 1942, at 3 p. m. This will be the most important meeting of the year and every member is expected to be present. Those not attending will have to pay twenty-five cents into the treasury. Sickness is the only acceptable excuse. We are going to elect new officers for the coming year. A social hour will follow the meeting.

A Red Cross sewing unit was started with about eight members and we would like more of our members to take an interest in it. There is one nice thing about belonging to this unit, you do not have to devote all the time at once, but you may sew in your spare time, so there's really no reason why anyone should not join this unit.

By the time this report goes to press our Halloween party will be past and we hope it will be a successful venture.

The campaign for new members is in full swing and every member ought to help in this drive because it pertains to the actual progress of our own group. If each of us brings one friend and enrolls her into our organization, we would double our membership in a hurry. Please try to help all you can!

We wish all sick members a speedy recovery. Hoping to see you at the meeting!

MARY KUZMA, president.

The Pre-Convention Campaign for new members is in force! Please do your part by bringing in at least one new member!

According to the reports received from the various localities, bowling is already at its peak.

Milwaukee, where the next Midwestern tournament will be held on April 10 and 11, 1943, is going strong in practicing. No. 12 has four teams bowling every week and No. 43 has a number of teams and No. 17 of West Allis will not let anyone get too much in front of them. The competition in Milwaukee looks very keen and that is interesting news.

No. 1, Sheboygan bowlerettes are also preparing for a real season and will without a doubt have a large representation ready for the coming events.

Nos. 2 and 16 in Chicago are also warming up weekly and they will be

out for the first honors at the next meet.

No. 24, La Salle, will also make a good showing and the girls are really going to go places this time.

No. 20, Joliet, has started a few weeks ago and according to the reports they are doing very well every week at the Rivals Park alleys.

No. 5, Indianapolis, will also try to get organized before long.

The Cleveland, Ohio, bowling teams are again headed by the No. 15 group of Newburgh where they have started with regular bowling a month ago. The girls are doing very well by themselves. This year they are coming out in dark green uniforms, which will be their third uniforms. The first were blue with white lettering; last year they had dark red with beige lettering and this year it's dark green wool with which they will surely attract a lot of enthusiastic rooters.

Miss Molly Sumich, president of the Pennsylvania division, has reported that the members have started to bowl and will be looking forward to a tournament next spring which was impossible to hold in 1942 on account of so many of the members working on different shifts which made it difficult to practice together.

A. NOVAK.

Milena:

LEGISLATIVE AND OTHER NOTES

Women in Industry

A Woman's Policy Committee of the War Manpower Commission has just been appointed in Washington. The members of the Committee, numbering twelve women from the various parts of the United States, are to meet shortly to "consider registration, recruitment, and training policies necessary to mobilize 5,000,000 additional women workers by the end of 1943."

With regard to the employment of women, the recent statement of the War Manpower Commission outlines policies:

"I. The first responsibility of women with young children, in war as in peace, is to give suitable care in their own homes to their children.

"II. In order that established family life may not be unnecessarily disrupted, special efforts to secure the employment in industry of women with young children should be deferred until full use has been made of all other sources of labor supply.

"III. Barriers against the employment of women with young children should not be set up by employers. The (Please turn to page 436.)

A BRIEF HISTORY OF THE ITALIAN OCCUPATION OF SLOVENIA

The Slovenes united after the first World War with their Yugoslav brothers, the Serbs and Croats, and formed the state of Yugoslavia. All of their territory, however, was not incorporated into their national state; one third was divided between Italy and Austria and only two thirds formed the northern part of Yugoslavia. The strategic importance of Slovenia is immense. Across its territory lead the roads from Italy to Germany; Italy to the Balkans, and the road of the Drang nach Osten.

When Yugoslavia was attacked, the Italians moved rapidly into Slovenia in order to occupy as large a proportion of its territory as they could before they met the Germans coming from the North. The line of demarcation between the German and Italian part of Slovenia was thus formed accidentally, dividing a territory so strongly coherent geographically that for a thousand years nobody had tried to disturb its political and economic unity. Obviously this line was not intended by the Germans, to become permanent. The German plan was to push on toward the Adriatic Sea at the first opportunity.

Why the Italians Were Friendly in the Beginning

Count Ciano hurried to Vienna to reach a compromise, but in vain. The Germans in Slovenia definitely proved that they intended to stay there. Masses of the Slovene population were deported to Serbia and Poland and replaced by German colonists.

The Italians decided to win the favor of the population by a policy of appeasement in order to obtain its support against further German penetration. They pretended to have come as liberators and promised the Slovenes a considerable measure of autonomy in the field of political and cultural life.

The First Difficulties

Because of its intolerance, however, fascist ideology and regime were not under any conditions acceptable to the Slovenes. In addition, the Italians did not carry out the promises made.

The most painful wound inflicted to the patriotism of the nations of Yugoslavia was the destruction of their state and the distribution of its parts, preceding the peace conference and in opposition to the established principles of

the international law. Slovenia was divided among and immediately incorporated into, Germany, Italy and Hungary.

October, November and December, 1941

Never ceasing small vexations more and more irritated the population. Signs had to be made in both languages, Slovenian first, Italian second. Not for long—soon Italian had to be used first. Questors (supervisors) introduced into schools and offices police-control and the fascist salute. Freedom of speech was abolished, the press censored and prominent Slovenes jailed. The profoundly patriotic feeling of the Slovenes for Yugoslavia was deeply offended by the demolition of the monuments of King Peter and his son King Alexander. Insignificant clashes with fascist militia were avenged by mass arrests of innocent people. Italians were appointed to all public offices. The resistance stiffened, the fascist salute remained unanswered and when the High Commissioner threateningly invited the population to join fascist organizations, he met hostile indifference and silent resistance.

Oppression Meets Stronger Resistance

The reaction of the proud and patriotic population against injustice and oppression soon developed into armed resistance. Woodmen (guerillas) began raiding railroads and Italian garrisons.

In January, 1942 (Underground report from Slovenia)—a railroad bridge near Preserje was attacked. Reprisals of extreme brutality were exerted on harmless people, 69 persons rounded up, 16 shot and the rest sentenced for life or to many years of forced labor.

In February (Underground report)—the tension grew, curfew at 5:30 and martial law were introduced in Ljubljana, with monster raids on suspicious persons. Thousands were put into concentration camps. Lawless persecution by army and police culminated in the night from March 19th to 20th (Underground report), when 5,000 men and 600 former Yugoslav army officers, accused of collaboration with general Draža Mihajlović, were arrested and deported. Barbed wire fences were erected around Ljubljana.

An eyewitness relates that Italian trains passing through Slovenia and Venezia Giulia started to carry specially armed cars with troops, the Slovenes having already derailed or destroyed many trains. (To be continued.)

Juniors' Page

MONTHLY MESSAGE

Albina Uehlein,
President Juvenile
Department

DEAR JUNIORS:

By this time, I hope the juniors have some good ideas about organizing themselves into smaller groups and promoting the kind of activities they are mostly interested in. It's really a very good idea to get your crowd together and try to sponsor some sort of a sport, because in that way you'll have more of a desire to keep together and cooperate in a unit. If you'll keep on being all by yourself, then you are just a member and you'll never get any enjoyment in life. Remember, it is very important for everyone to keep active. You should not have to be forced into such activities but let it come from your own initiative and I'm sure the officers of the branch, where you are a member, will gladly do what they can for you. A good motto to follow is: All work for one and one for all!

With Halloween a thing of the past and Christmas near at hand, we'll have to begin to think of the approaching Holiday Season which means much preparing and also shopping. It will really be a lot of fun, if you sort of make a program for yourself as to what you would like to do for others and what to get for them so that they'll really be happy. There really is more fun in giving things to others than to wonder what we'll be receiving.

How much are our juniors doing in the Scrap drives that are being held all over the country? Did you collect all the waste paper, iron, rubber, tin cans and other metal items that the government is asking you to pick up and turn in to the production of war implements? It is an excellent idea for every junior to canvass her neighbors' homes and get out all the stuff that is needed so much by Uncle Sam. Every ounce of such material is needed to win this war. Let's work until victory is ours! Every bit helps!

I'd like to hear more about the juvenile branches and their activities and recommend to every branch to have a regular reporter for the Junior section of Zarja. I'm sure there are many girls with loads of suggestions and new ideas through which we'd all benefit. Let's hear from more of you every month. Remember, war stamps will be sent to all juniors who mail in articles for publication. So start saving war stamps which you'll get free!

Best regards to all and a happy Thanksgiving!

Drive safely. . . The undertaker will gladly wait.

RIDDLES

1. If a man were to give one of his children 19 cents and the other one 6 cents, what time would it be?
2. If you had a coat that was too large for you, why would it be like a banana skin?
3. How do the bees dispose of their honey?
4. When is coffee like the soil?
5. Why is a school yard always larger during recess.

a sentence? — (Claws - "clause")

5. What part of a turkey is used for cleaning purposes? (Wings, for dusting)

6. What part of a turkey does the farmer watch with anxiety? — (Crops)

7. What part of a turkey is an Oriental? — (Turk).

8. What part of a turkey is a story? — (Tail - "tail")

9. What part of a turkey is used in a band? — (Drumsticks)

10. What part of a turkey is a measure? — (Foot)

11. What part of a turkey is a French city? — (Breast - "Brest")

12. Why is the man who eats too fast like the turkey? — (Both are gobblers)

13. What color gets its name from the turkey? — (Turkey red)

THANKSGIVIN'

White Meat, Dark Meat,
Punkin' Pie,
Turkey Stuffin'
Piled sky-high;
Giblets, Gravy,
Three kind o' cake—
Jelly, Chalklute,
'N' Stom'c-ake,
No school Friday,
Got a Gun,—
Ain't Thanksgiving'
Lots of Fun?

A THANKSGIVING TURKEY PARTY

"Father, we thank Thee for fruit and grain.

Gold of the harvest that covers the plain.

For all the kindness that follows our way,

Father, we thank Thee today."

For this party decorate the hall with autumn vines, fruits, and flowers. Use pictures and relics of Colonial days and times.

Games

"HOW MANY" — On a table place an apple, an ear of corn, a dish of nuts and a large pumpkin. Ask the members to guess how many seeds in the apple, how many kernels on the ear of corn, how many nuts in the dish and how much the pumpkin weighs.

TURKEY GUESSING GAME — A copy of the following questions may be given to each member, or the leader may ask the questions and see who can give the correct answer first. The answers are some parts of a turkey.

1. What part of a turkey assists at making your toilet? — (Comb)
2. What part of a turkey opens the door? — (Key)
3. What part of a turkey appears on pay day? — (Bill)
4. What part of a turkey is part of

BOB'S THANKSGIVING PARTY

Dialogue for four boys or four girls can be substituted.

Ralph: Well, here we are, back at school again! Hope everybody had as good a Thanksgiving as I did.

Frank and Ned (together): I did!

Ralph: How about you, Bob? Didn't you?

Bob: Y-e-s!

Frank: You don't make it very strong.

Bob: Well, you see, I can't. I had a glorious time on Thanksgiving Day, of course, but— (Drops head in hands gloomily.)

Ned: Well? Tell it!

Bob: I had a party that evening, and—

Frank: That was nice, I'm sure!

Bob: Not so nice as you might think!

All: Why?

Bob: Well, I'll tell you! First, comes a turkey gobbler, as angry as you can possibly imagine, strutting right into my very room, and—

Ralph: Well?

Bob: Accusing me of—Oh, it's awful!

All: Of what?

Bob: Of eating up his brother!

All (disbelieving): Pshaw!

Ned: That's a big one!

Frank: A whopper!

Ralph: Try another!

Bob: Oh, it's all right for you to say "Pshaw!" and think I'm stretching it, and all that; but it's all perfectly true, just as I'm telling you. (Boys exchange glances of wonder, Bob acts gloomy.)

Ralph: Well, go on.

Bob: Then came a couple of monster potatoes, staring out of a hundred eyes—it seemed to me—and such angry stares! They accused me of playing the hog with their children and eating up their whole family!

All (in horror): Oh!

Bob: You may well say "Oh." That's what I said, only worse.

Frank: What next?

Bob: A huge cabbage fired itself at me for eating the heads of its sons. I had eaten a lot of salad—mother makes it so good—but I didn't think—

Ned: Go on!

Bob: Then, the most terrible thing! A couple of oysters came in, crying, and their tears made soup for them to

swim in. They were broken-hearted because I had swallowed all their brothers and sisters.

Frank: How could you?

Bob: Goodness knows! I was dreadfully hungry; but not—

Ralph: Well, were there more?

Bob: I should say so. The half of an enormous yellow pumpkin came in to show me how it had been made to suffer—cut deliberately in two—just to let me have two—or three—pieces of pie!

All (horrified): Three!

Bob: Well, maybe. I can't be sure.

Ned: What next?

Bob: A whole lot of onions came in crying, and they made me cry, too, the moment I saw them. In fact, I cried every minute they were in the room.

Frank: Onions would make anybody cry.

Bob (sadly): But they said I had eaten up their father and mother.

All: Mercy!

Bob: Then came a stalk of corn—he said he was stone deaf because I had eaten up all his ears!

Ned: What was next?

Bob: Then one poor dilapidated cabbage rolled in and said I had eaten its heart. I had taken a piece of raw cabbage from the kitchen table before dinner, but—Oh, dear! I didn't know—

Ned: What was next?

Bob: Oh, it was terrible. Cranberries, hundreds of them, their juice running like blood, saying I had crushed them to death; and then turnips and beets and—

Ralph (amazed): But surely you had not eaten all of that!

Ned: You couldn't, possibly!

Bob (ashamed): I'm afraid I did, boys. Everything tasted so good, and I guess I did make a regular little pig of myself.

Ned: But you aren't trying to make us believe that all these things really came to you? This is no fairyland.

Bob: But they did,—honest Injun, boys, cross my heart, and hope to die! And that isn't the worst of it! Ugh!

Frank: Let's have it, then.

Bob: They said that because I had eaten up so many of their friends and crippled the rest, they had come to eat me up.

All: Oh, gee!

Bob: And they rushed at me, the turkey gobbling and flapping his big wings, till I screamed and—

All (eagerly): What?

Bob (calmly): Mother came in and woke me up.

Frank (disgusted): Then it was just a dream!

Ned (same): It never really happened!

Ralph (same): I thought it couldn't. Bob: But I can tell you, boys, it seemed real enough to me!

(Bell rings.)

All (hurrying off): The bell!

ANSWERS TO RIDDLES

1. A quarter to two.
2. It would be easy to slip on.
3. They sell (cell) it.
4. When it is ground.
5. Because there are more feet in it during recess time.

ANNIE GODLAR,
Branch No. 41, Euclid, O.

Jonita Erjavec, 8 years old
Daughter of our Supreme Secretary
Jonita Erjavec received First Holy Communion on May 3, 1942 at St. Joseph's Church in Joliet, Ill. She is attending third grade at the St. Joseph's school.

Irene Planinsek, 9 years old
Mascot of Joliet Cadets No. 20

Irene Planinsek is daughter of Mr. and Mrs. Martin Planinsek, 1314 Elizabeth Ave., Joliet, Ill. She is attending fourth grade at St. Joseph School. She has been mascot of the Joliet Cadets for the past two years and was with the cadets in Cleveland, O., when they competed for championship which they also won.

Jonita Erjavec is also mascot of the team and Joan Muster, daughter of Supreme Treasurer is flag-bearer.

NO. 2, CHICAGO, FALL CONCERT

On November 22, 1942, the No. 2, Chicago, Ill., Singing Club, will hold its second concert at St. Stephen's Hall, Wolcott and Cermak Rd. This will be the Fall Concert and an invitation is extended to all Chicago and neighboring branches to attend. (Picture of this outstanding club appears in this edition on page 420.) Congratulations to the club on its wonderful progress! May every concert be as successful as was the first one on April 26, 1942.

On the Cover Page

Lieutenant Fred E. Krizman received his silver wings on September 5, 1942 at the Roswell Army Flying School, New Mexico. He is a Bombardier and at the present instructing at the U. S. Army Air Base, Pueblo, Colo. His sister is your editor.

Congratulations and best of luck always!

Happy Birthday!

Three of our Youth and Recreation Board will be celebrating their birthdays in November. They are: President on November 5; Lillian Kozek on November 8; Molly Sumich on November 20. Felicitations and best wishes for a contented future!

Flash!

Urna Nežka of the Zarja comic section joined the WAACS. Watch for her new cartoon picture in the next edition. Is she going to be a waaac! And how!

Selected by Anne Petrich: HOME-MAKING

Honey Fluff

One cup of cream and one cup of honey. Beat cream stiff, add honey and beat, serve on hot muffins. Maple syrup is good used the same way. It's also good on bread or toast.

Baked lima beans casserole

Combine one pound boiled dried lima beans, 2 cups thin white sauce, 2 strips chopped cooked bacon, 2 tablespoons each prepared mustard horseradish, sugar. Bake covered in moderate oven (350° F) 35 minutes. Top with hot, seasoned spinach and cooked bacon. Serves 4.

Cheese pancakes

One and one-half lb. cream cheese, 3 eggs, 3 tbs. sugar, pinch salt, 3 level tbs. cracker meal. Mash cream cheese with fork. Add sugar, salt and mix 1 egg at a time. Then add cracker meal and mix all ingredients thoroughly. Allow to stand for 10 minutes before placing in frying pan.

A PRAYER

Oh, Giver of the gifts of life,
From Thy rich store, I pray
That Thou wilt give this friend of mine
With lavish hand today;
Give faith and hope and loyal friends,
To help and serve and love;
Then can no sweeter joys be given
By earth or heaven above.

Selected by Emma Shimkus:

Fashion News

Fashion experts must have had their minds on heat rationing when they designed autumn and winter clothes. That's why we see so many long-sleeved jersey and lightweight wool blouses. Jumpers, too, come in bright jewel colors, and the fabrics are corduroy, velveteen, jersey and wool flannel, all chosen for warmth. That new and smart look is achieved by color combination. Black jersey blouses are combined with cream colored wool skirts. They are fashioned dirndl style, with large pockets and bands of black jersey for trim, to make a more complete ensemble. Gold is another color that is used quite frequently with black.

Three different styles of short jackets come in for their share of attention. A fitted jacket of neutral colored wool can be teamed with any plaid skirt. And the cardigan style is a suitable topper for a one-piece dress. Perhaps the most popular style for young girls is the navy blue chinchilla jacket that is a bit shorter than a Seaman's coat. It makes such a pretty combination when teamed with the bright red-colored dresses and skirts seen in most every shop window.

Looking at the black dresses being modeled at a recent Style Revue I wondered if some of the models were poured right into them. The waist is so small and the hem so narrow. But after looking them over you find it is the clever way the material is draped that gives that slim look.

Now that skirts are slim and short more attention is given to shoes. Tailored clothes call for low heeled oxfords and step-ins. For afternoon clothes the pump is a favorite. These are trimmed by contrast of fabric to comply with the WPB (War Production Board's) conservation order that only one color be used.

Gloves are rich in detail, and should be long enough to wrinkle at the wrists. Some are tucked and seamed to give them a tailored look. Colors are bright and many are matched to dress fabrics.

Pearl beads, bright-colored ribbons, lace collars, and jeweled clips all play an important part in adding color and smartness to an old dress.

Suits are fur-trimmed, many have fur collars and cuffs. Others have the entire front part of the coat made of fur.

The war will bring many practical ideas for toilet articles. One is the solid perfume in wooden containers. It is handy, unbreakable, and best of all it does not evaporate. You can have your choice of floral or spicy fragrance.

Once again, let me remind you to read your labels. New fabrics are fast taking the place of the old, some of these need special care. Your label on a garment or material should give you that information. We already know that it is wise and economical to have three pairs of rayon stockings on hand, because it takes one pair three days in which to dry thoroughly.

LEGISLATIVE AND OTHER NOTES

(Continued from page 433)

decision as to gainful employment should in all cases be an individual decision made by the woman herself in the light of the particular conditions prevailing in her home.

"IV. Whenever it is found that women with young children are gainfully employed in essential activities, or that the labor requirements of essential activities have not been met after the exhaustion of all other sources of labor supply and that to meet such requirements, women with young children must be recruited, it is essential that:

"(a) Such women be employed at such hours and on such shifts as will cause the least disruption in their family life; and

"(b) If any such women are unable to arrange for the satisfactory care of their children at home during their working hours, adequate facilities be provided for the day-care of their children during working hours . . ."

Sections III and IV (b) deserve special attention. The decision to enter industry is that of the mother herself. It is essential that she realize her responsibilities to her family. Should it be absolutely necessary that she work, then the first suggestion is the satisfactory care of the children at home during working hours—by relatives, by friends, by neighbors. Will the women in the community measure up to this responsibility, and do their bit "For God and Country"? If not, then the last resort is day nurseries and other community projects.

Education

At the four-day National Institute of Education and War, held in Washington, discussion centered about gearing school instruction to the wartime needs. It was agreed that the elementary school program should continue, as at present, but that students could aid in salvage and conservation campaigns and war savings. But in high schools, boys must be prepared for technical posts in the armed forces and girls, for places in factories, stores, and offices. Courses in mathematics and science must be so presented that their application to practical situations is apparent. There must be a new emphasis on physical fitness.

Colleges and universities can assist by lowering their entrance requirements, particularly for those needing special, technical courses; by providing short courses and refresher courses; by offering financial aid to needy students; by giving effective vocational guidance.

In connection with school curricula, it might be well to recall the discussion which centered about the teaching of American History, at the meeting of the National Education Association. Governor Ralph L. Carr of Colorado, addressing the delegates, stated, "American history has taught us the value of our Constitution and our way of life. It is important that students study American history and understand the democratic traditions of our country."

Other people's regard for you is gauged by the regard you hold for yourself.

DO YOU KNOW . . .

When the first Atlantic cable was laid?

The first attempt to lay a cable connecting the old and the new world was made in 1857. This ended in failure and the following year a more successful attempt was made. Several messages were sent over this cable, one being a message of congratulations from Queen Victoria to President Buchanan. However, the current was very weak and soon died entirely. No further attempt was made until 1865. This failed when the cable broke one thousand miles at sea. The next year (1866) the SS. Great Eastern successfully laid a cable from Valentia, Ireland, to Heart's Content, Newfoundland.

* * *

How birds find their way?

Keen eyesight and instinct guide the birds when they travel between their summer and winter homes. When flying over land, birds follow coast-lines, rivers and other well-drained routes whenever possible. Their "homing instinct" enables birds to cross wide bodies of water and to return to the same neighborhoods year after year. When migrating, birds usually fly at night at a great height and most always at a speed of forty to one hundred miles an hour.

* * *

Why horses can sleep while standing?

Horses can sleep while standing because their leg muscles possess the ability to lock. This makes it possible for a horse to sleep in an erect position as though he were braced. The reflex actions of the spinal cord control the leg, back, and chest muscles. In like manner a bird on a swinging branch is able to keep its balance while asleep. Horses sometimes go for days without laying down. The normal life of a horse is 18 to 20 years.

URNA NEŽIKA

Batteryman—What's the trouble?
Mrs. Newdriver—They say that I have a short circuit. Can you lengthen it while I wait, please?

Then there was the Scotchman who warned the magazine editor that if he did not stop printing Scotch jokes he would stop borrowing the magazine.

Coach (to the new player)—You're great! The way you hammer the line, dodge, tackle your man, and worm thru your opponents is simply marvelous.

New Player (modestly)—I guess it all comes from my early training, sir. You see, my mother used to take me shopping with her on bargain days.

Teacher—Junior, this is the fifth time I have punished you this week. What have you to say?

Junior—I'm glad it's Friday.

No matter how beautiful the sunset, there is equal beauty in the night that follows if you only look for it.

Remember to bring a new member!

FINANČNO POROČILO S. Ž. Z. ZA MESEC SEPTEMBER, 1942

Financial Report of the SWUA for the Month of September, 1942

DOHODKI:		Mesečina		Družab.		Zarja	Razno	Skupaj	Št. članic	
Št.	Podružnica	Redni	Mlad.	Prist.	članice	članice			Redni	Mlad.
1	Sheboygan, Wis.	\$ 44.00	\$ 1.10	—	—	—	—	\$ 45.10	176	11
2	Chicago Ill.	66.30	1.20	—	—	.10	1.50	69.10	286	12
3	Pueblo, Colo.	58.15	4.80	—	—	—	—	62.95	233	48
4	Oregon City, Ore.	9.50	—	—	.10	—	—	9.60	39	—
5	Indianapolis, Ind.	38.50	1.80	—	—	—	.25	40.55	153	18
6	Barberton, Ohio	53.25	.80	—	—	.30	.25	54.60	213	8
7	Forest City, Pa.	39.50	.60	—	.10	.10	—	40.30	161	6
8	*Steelton, Pa.	20.75	—	—	—	—	—	20.75	83	—
9	Detroit, Mich.	15.75	—	—	.10	—	—	15.85	64	—
10	Collinwood, Ohio	161.55	7.80	—	.10	—	.25	169.70	647	76
12	Milwaukee, Wis.	98.25	2.50	.75	—	—	—	101.50	393	25
13	San Francisco, Cal.	45.75	.30	—	—	—	—	46.05	184	3
14	Nottingham Ohio	109.75	5.40	—	.10	.40	—	115.65	439	54
15	Newburgh, Ohio	99.35	6.60	—	—	—	—	105.95	402	66
16	South Chicago, Ill.	58.35	1.70	—	—	—	.25	60.30	231	17
17	West Allis, Wis.	45.25	2.00	—	—	—	—	47.25	181	20
18	Cleveland, Ohio	26.50	1.10	—	—	—	—	27.60	106	11
19	Eveleth, Minn.	39.75	1.30	—	.20	—	—	41.25	161	13
20	Joliet, Ill.	155.25	10.60	—	.50	—	.25	166.60	624	106
21	Cleveland, Ohio	33.25	1.10	—	—	—	—	34.35	133	11
22	Bradley, Ill.	7.25	—	—	—	—	—	7.25	29	—
23	Ely, Minn.	76.45	3.50	.75	—	—	.25	80.95	307	35
24	La Salle, Ill.	53.25	3.40	—	.10	—	—	56.75	214	34
25	Cleveland, Ohio	272.00	7.20	—	.50	—	.50	280.25	1,093	72
26	Pittsburgh, Pa.	49.00	1.40	—	—	.10	—	50.50	193	14
27	North Braddock, Pa.	22.50	.30	—	—	—	—	22.80	90	3
28	Calumet, Mich.	30.00	2.30	—	—	—	—	32.30	120	23
29	Browndale, Pa.	10.50	.30	—	—	—	—	10.80	42	3
30	Aurora, Ill.	10.50	.50	—	.10	—	—	11.10	43	5
31	Gilbert, Minn.	31.75	—	—	—	.40	—	32.15	126	—
32	Euclid, Ohio	47.75	1.70	—	—	—	—	49.45	191	17
33	New Duluth, Minn.	19.50	.70	—	—	—	—	20.20	74	7
34	Soudan, Minn.	9.00	—	—	.30	—	—	9.30	39	—
35	Aurora, Minn.	22.50	.20	—	—	.40	.25	23.35	90	2
36	McKinley, Minn.	6.50	—	—	.10	—	—	6.60	27	—
37	Greaney, Minn.	11.70	1.30	—	—	.20	—	13.20	49	13
38	Chisholm, Minn.	54.45	.10	—	.30	.10	—	54.95	224	1
39	Biwabik, Minn.	10.50	—	—	.10	—	—	10.60	42	—
40	Lorain, Ohio	39.00	2.50	—	.10	.60	—	42.20	157	25
41	Collinwood, Ohio	86.50	1.40	—	—	—	.25	88.15	345	14
42	Maple Heights, Ohio	11.25	—	—	—	—	—	11.25	45	—
43	Milwaukee, Wis.	34.00	1.80	—	—	—	—	35.80	134	18
45	Portland, Ore.	13.75	—	—	—	.20	—	13.95	55	—
46	St. Louis, Mo.	10.75	.30	—	—	—	—	11.05	43	3
47	Garfield Heights, Ohio	42.75	.50	—	—	—	—	43.25	166	5
48	Buhl, Minn.	6.50	—	—	—	—	—	6.50	22	—
49	Noble, Ohio	26.60	.40	—	—	.20	—	27.20	107	5
50	Cleveland, Ohio	38.25	.40	—	—	—	—	38.65	153	4
51	Kenmore, Ohio	6.00	.40	—	—	—	—	6.40	24	4
52	Kitzville, Minn.	13.75	—	—	—	—	—	13.75	53	—
53	Brooklyn, Ohio	13.25	—	—	—	—	.25	13.50	53	—
54	Warren, Ohio	19.50	1.70	—	—	—	—	21.20	78	17
55	Girard, Ohio	22.75	.60	—	—	—	—	23.35	91	6
56	Hibbing, Minn.	45.50	1.00	—	—	—	—	46.50	182	10
57	Niles, Ohio	12.00	.90	—	—	—	—	12.90	48	9
59	Burgettstown Pa.	7.00	.10	—	—	—	—	7.10	28	1
61	Braddock, Pa.	16.45	.60	—	—	—	—	17.05	54	6
62	Conneaut, Ohio	6.50	—	—	—	.10	—	6.60	26	—
63	Denver, Colo.	18.80	.90	—	—	.30	—	20.00	76	9
64	Kansas City, Kans.	20.50	.10	—	—	—	—	20.60	82	1
65	Virginia, Minn.	25.00	—	—	—	—	—	25.00	100	—
66	Canon City, Colo.	12.75	1.10	—	—	—	—	13.85	51	11
67	Bessemer, Pa.	24.25	.30	—	—	.20	—	24.75	81	3
68	Fairport Harbor, Ohio	4.50	—	—	—	—	—	4.50	18	—
70	West Aliquippa, Pa.	6.75	—	—	—	.20	—	6.95	23	—
71	Strabane, Pa.	24.00	—	—	—	.20	—	24.20	96	—
72	Pullman, Ill.	13.50	1.40	—	—	.20	—	15.10	54	14
73	Warrensville, Ohio	16.25	—	—	—	—	—	16.25	63	—
74	Ambridge, Pa.	18.25	—	—	—	.10	—	18.35	73	—
77	N. S. Pittsburgh, Pa.	16.75	.20	—	—	—	—	16.95	67	2
78	Leadville, Colo.	12.75	.30	—	—	.10	—	13.15	51	3
79	Enumclaw, Wash.	7.25	—	—	—	.80	—	8.05	29	—
80	Moon Run, Pa.	8.50	—	—	—	—	—	8.50	34	—
81	Keewatin, Minn.	—	—	—	—	—	—	—	62	3
83	Crosby, Minn.	6.00	—	.75	—	—	—	6.75	24	—
84	New York City, N. Y.	24.75	—	.75	—	.60	—	26.10	99	—
85	De Pue, Ill.	9.00	—	—	—	.10	—	9.10	36	—

Št.	Podružnica	Redni Mesečina	Mlad.	Prist.	članice Družab.	članice Zarja	Razno	Skupaj	Redni Št. članic	Mlad.
DOHODKI:										
86	Nashwauk, Minn.	13.60	3.90	—	—	—	—	17.50	35	39
87	Pueblo, Colo.	26.50	1.10	—	—	1.40	.75	29.75	103	11
88	Johnstown, Pa.	24.00	1.60	—	—	.20	—	25.80	96	16
89	Oglesby, Ill.	23.00	.20	—	—	.50	—	23.70	92	2
90	Bridgeville, Pa.	13.50	1.00	—	—	—	—	14.50	54	10
91	Verona, Pa.	8.25	—	—	—	—	—	8.25	33	—
92	Crested Butte, Colo.	16.25	—	—	—	—	—	16.25	59	—
93	Brooklyn, N. Y.	6.80	.40	—	—	—	—	7.20	28	4
94	Canton, Ohio	37.00	1.50	—	—	—	—	38.50	148	15
95	South Chicago, Ill.	13.50	—	—	—	.40	—	13.90	54	—
96	Universal, Pa.	9.70	.60	1.50	—	—	—	11.80	37	6
97	Cairnbrook, Pa.	6.50	—	—	—	—	—	6.50	26	—
99	Elmhurst, Ill.	4.00	.40	—	—	.40	—	4.80	16	4
100	Ottawa, Ill.	5.50	.10	—	—	—	—	5.60	22	1
101	Duluth, Minn.	7.50	.10	—	—	—	—	7.60	21	1
102	Willard, Wis.	7.00	.30	—	—	—	—	7.30	27	3
104	Johnstown, Pa.	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Skupaj\$2,928.00 \$101.70 \$ 4.50 \$ 2.80 \$ 8.90 \$ 5.00 \$3,050.90 11,794 1,019

*Asesment za avgust.

Obresti od:

Federal Farm Mortgage Corporation bondov 3¼% — \$ 2,000 — \$ 32.50
U. S. Treasury bondov 3¼% — 3,000 — 56.25
U. S. Treasury bondov 2½% — 11,000 — 158.09 — \$ 246.84

Skupni dohodki \$3,297.74

STROŠKI:

Za umrlo Rose Rakovic, podr. št. 2 (rojena 28. avg. 1883, pristopila 6. junija 1935, umrla 22. avg. 1942)\$ 100.00
Za umrlo Mary Dugar, podr. št. 5 (rojena 13. aprila 1877, pristopila 23. sept. 1927, umrla 4. sept. 1942) 100.00
Za umrlo Agnes Baraga, podr. št. 25 (rojena 13. jan. 1891, pristopila 10. maja 1937, umrla 21. avg. 1942) 100.00
Za umrlo Frances Mervar, podr. št. 25 (rojena 20. marca 1884, pristopila 8. dec. 1930, umrla 21. junija 1942) 100.00
Za umrlo Gertrude Sivec, podr. št. 25 (rojena 23. febr. 1898, pristopila 12. marca 1934, umrla 10. avg. 1942) 100.00
Za umrlo Mary J. Milos, podr. št. 39 (rojena 11. dec. 1885, pristopila 1. maja 1934, umrla 14. avg. 1942) 100.00
Ameriška Domovina, za tiskanje, pošto in raznašanje septembrske Zarje 773.21
Uradne plače 339.50
Social Security davek od 1. julija do 30. septembra 1942 21.00
Najemnina za urade 30.00
Poslovni in potovalni stroški 218.49
Titelne za Zvezne filme 14.76
Članarina za Common Council 5.00
Oglasi 15.00
Cvetlice poslane na K. S. K. J. konvencijo 10.00

Skupni stroški\$2,026.96

Ostalo v blagajni 31. avg. 1942 (Balance Aug. 31, 1942)\$120,508.89

Dohodki v septembru (Income in September) 3,297.74

Skupaj (Total)\$123,806.63

Stroški v septembru (Expenses in September) 2,026.96

Preostanek v blagajni 30. sept. 1942 (Balance Sept. 30, 1942)\$121,779.67

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

PODRUŽNICE S. Ž. Z. IN NJIH ODBORI

ŠT. 1, SHEBOYGAN, WIS.

Pred.: Anna Zaverl, 2511 So. 8th St.
Tajn.: Kristina Rupnik, 526 So. 13th St.
Blag.: Margaret Fisher.
Seje: Prvi torek, v cerkveni dvorani.

ŠT. 2, CHICAGO, ILL.

Pred.: J. Zeleznikar, 2045 W. 23rd St.
Tajn.: Lillian Kozek, 2244 S. Wolcott Avenue.
Blag.: Mary Tomazin.

Seje: Prvi četrtek, v cerkveni dvorani.

ŠT. 3, PUEBLO, COLO.

Pred.: Marg. Kozjan, 1220 Eller Ave.
Tajn.: Mary Perse, 2714 Pine St.
Blag.: Mary Kolbezen.
Seje: Prvo sredo v mesecu, 7 p. m. St. Mary's Hall.

ŠT. 4, OREGON CITY, OREG.

Pred.: M. Polajnar, 1112 J. Adams St.
Tajn.: Mary Gerkman, R. 2 Box 15.
Blag.: Mary Sekne, 1109 Monroe St.
Seje: Prva nedelja v mesecu v McLaughlin dvorani.
Seje: Drugi četrtek v mesecu.

ŠT. 5, INDIANAPOLIS, IND.

Pred.: M. Vidmar, 770 N. Holmes Ave.
Tajn.: Louise Jugg, 912 N. Warman Avenue.
Blag.: Mary Dugar.

Seje: Drugo nedeljo v šolski dvorani.

ŠT. 6, BARBERTON, OHIO

Pred.: J.-Okolish, 1078 Liberty Ave.
Tajn.: Frances Oshaben, P. O. Box 205
Blag.: Mary Mekina.
Seje: Prva nedelja v mesecu, farni "Club House."

ŠT. 7, FOREST CITY, PA.

Pred.: Anna Kameen, Box 767
Tajn.: Pauline Osolin, Box 492.
Blag.: Angela Orazem.
Seje: Prvo nedeljo 2. pop. pri tajnici.

ŠT. 8, STEELTON, PA.

Pred.: Helen Cernugel.
Tajn.: Dorothy Dermes, 222 Myers St.
Blag.: Anna Skender.

ŠT. 9, DETROIT, MICH.

Pred.: Mary Intihar, 3275 Doris Ave.

Tajn.: Theresa Caiser, 334 Geneva Avenue.

Blag.: Anna H. Bahor
Seje: Drugo nedeljo ob treh popoldne v cerkveni dvorani

ŠT. 10, CLEVELAND (Collinwood), O.

Pred.: F. Tomsich, 15918 Whitcomb
Tajn.: Frances Sušel, 15900 Holmes Av
Blag.: Filomena Sedej.
Seje: Drugi četrtek v mesecu v Slovenskem Domu na Holmes Avenue.

ŠT. 12, MILWAUKEE, WIS.

Pred.: Marica Kopač, 1217 S. 62
Tajn.: M. Schimenz, 732 W. Pierce St.
Blag.: Agatha Dezman
Seje: Prvi pondeljek, 7:30 p. m. Tivoli Hall.

ŠT. 13, SAN FRANCISCO, CALIF.

Pred.: M. Slanec, 623 Kansas St.
Tajn.: Lina Marincich, 537 Kansas St.
Blag.: Ella Russ
Seje: Prvi četrtek v Slov. domu, 2101 Mariposa St.

ŠT. 14, NOTTINGHAM, O.

Pred.: F. Rupert, 19303 Shawnee Ave.
Tajn.: Frances Medved, 18701 Cherokee Ave., Cleveland, O.
Blag.: Anna Stupica, 19109 Kildeer Av.
Seje: Prvi torek v mesecu v Slov. društvenem domu, Recher Ave.

ŠT. 15, NEWBURGH, O.

Pred.: F. Lindich, 3576 E. 75
Tajn.: Mary Hrovat, 3524 E. 82 St.
Blag.: Jennie Zupancic
Seje: Drugi torek v mesecu.

ŠT. 16, SO. CHICAGO, ILL.

Pred.: Katherine Triller, 1724 Stanton Ave., Whiting, Ill.
Tajn.: Gladys Buck, 10036 Ave. L.
Blag.: Agnes Zupancic
Seje: Tretji četrtek, v Cerkveni dvorani.

ŠT. 17, WEST ALLIS, WIS.

Pred.: J. Schlossar, 5801 W. National
Tajn.: Marie Floryan, 5830 W. Mineral
Blag.: F. Kastigar, 1963 So. 72nd St.
Seje: Druga nedelja v St. Mary's Church Hall.

ŠT. 18, CLEVELAND, O.

Pred.: Nettie Strudel, 14012 Thames
Tajn.: Josephine Praust, 1281 E. 169th Street.
Blag.: Josephine Praust.
Seje: Prvi torek v Kunchik's Hall na Waterloo Rd.

ŠT. 19, EVELETH, MINN.

Pred.: A. Nemgar, 117 Jones St.
Tajn.: Rose Jerome, 214 Grand Ave.
Blag.: Antonia Erklauts, Norman Ave.
Seje: Prvo sredo v City Auditorium

ŠT. 20, JOLIET, ILL.

Pred.: E. Planinsek, 1314 Elizabeth
Tajn.: Josephine Muster, 714 Raub Street.
Blag.: Mary Terlep, 1308 Center St.
Seje: Tretjo nedeljo v mesecu ob 1 popoldne v šolski dvorani.

ŠT. 21, CLEVELAND, O.

Pred.: Mary Hosta, 13224 Carrington Avenue.
Tajn.: Anna Pelcic, 13320 Crossburn Avenue.
Blag.: Josephine Weiss.
Seje: Prva sredo, v Jug. Narodnem Domu.

ŠT. 22, BRADLEY, ILL.

Pred.: Mary Rittmanic, 496 S. Center
Tajn.: Mollie Metschuliet, 271 S. Washburn Avenue.
Blag.: Antoinette Lustig.
Seje: Tretji četrtek v mesecu v St. Joseph's Church Hall.

ŠT. 23, ELY, MINN.

Pred.: M. Shepel, 5 Lawrence St.
Tajn.: Barbara Rosandich, 846 East Chapman St.
Blag.: Mary Shikonya.
Seje: Prva sobota v Community Center.

ŠT. 24, LA SALLE, ILL.

Pred.: E. Shimkus, 717 Fifth St.
Tajn.: Ang. Strudel, 536 La Harpe St.
Blag.: J. Gnidovec, 1693 Tonti St.
Seje: Prva nedelja v mesecu, v šoli, 6th and Crosot St.

ŠT. 25, CLEVELAND, O.

Pred.: Mary Peterlin, 9605 Yale Ave.
Tajn.: Mary Otoničar, 1110 E. 66 St.
Blag.: Dorothy Strniša.
Seje: Drugi ponedeljek v stari šoli sv. Vida ob osmih zvečer.

ŠT. 26, PITTSBURGH, PA.

Pred.: Molly Sumich, 222—57th St.
Tajn.: K. Snelar, 4839 Blackberry Alley
Blag.: Mary Spudich
Seje: Drugi torek v Slov. Hall, 57 St.

ŠT. 27, NORTH BRADDOCK, PA.

Pred.: A. Tomasic, 1504 Ridge Ave.
Tajn.: Jos. Rednak, 1719 Poplar Way.
Blag.: A. Polakovich, 1511 Brighton St.
Seje: Prva nedelja v Slov. Hall.

ŠT. 28, CALUMET, MICH.

Pred.: M. Kocjan, 6 Ash St.
Tajn.: Anna Stanfel, 581 Cedar St.
Blag.: Frances Shlimentz
Seje: Drugi četrtek v mesecu v Cerkveni dvorani.

ŠT. 29, BOUNDARY, PA.

(P. O. Forest City, Pa.)
Pred.: Mrs. Mary Pristavec.
Tajn.: Mary Znidarsic, Box 111.
Blag.: J. Debevec, R. D. 2.
Seje: Prvi ponedeljek v mesecu.

ŠT. 30, AURORA, ILL.

Pred.: Emma Tomse, Pierce St.
Tajn.: Barbara Payfar, 611 Hanks
Blag.: A. Aister, 773 Aurora Ave.
Seje: Drugi torek v mesecu Austrian Hall.

ŠT. 31, GILBERT, MINN.

Pred.: J. Kramer, Box 455
Tajn.: Theresa Prosen, P. O. Box 432
Blag.: Frances Knaus.
Seje: Drugo nedeljo v mesecu ob 3 p. m. v Community Building.

ŠT. 32, EUCLID, O.

Pred.: F. Perme, 19664 Tyronne
Tajn.: Eva Majcen, 20250 Tracy Ave.
Blag.: Josephine Jamnik
Seje: Prvi torek v mesecu, v dvorani sv. Kristine.

ŠT. 33, NEW DULUTH, MINN.

Pred.: Mary Skender, 616 — 97th Ave. West.
Tajn.: Mary Shubitz, 518—99th St. W.
Blag.: Mary Spehar, 403—97th Ave. W.
Seje: Drugi četrtek v mesecu v dvorani sv. Elizabeth 7:30 p. m.

ŠT. 34, SOUDAN, MINN.

Pred.: Anna Gottlieb
Tajn.: Mary Pahula, Box 1257.
Blag.: Angela Pavlich.
Seje: Prvo nedeljo pri F. Loushin.

ŠT. 35, AURORA, MINN.

Pred.: J. Putzel, Box 385
Tajn.: Frances Bradach, P.O. Box 428
Blag.: Frances Bradach
Seje: Prvi ponedeljek v Slov. Hall.

ŠT. 36, MCKINLEY, MINN.

Pred.: M. Krall, Box 23
Tajn.: Frances Mesojedec, Box 32.
Blag.: Josephine Lautizar
Seje: Prvo nedeljo v mestni dvorani ob 2 popoldne.

ŠT. 37, GREANEY, MINN.

Pred.: Anna Rent.
Tajn.: Frances L. Udovich.
Blag.: Katherine Malerich.
Seje: Druga nedelja, po maši, v dvorani.

ŠT. 38, CHISHOLM, MINN.

Pred.: Anna Trdan, 215—5th St., S. W.
Tajn.: J. Dolinar, 121—6th St. S. W.
Blag.: Frances Stonich
Seje: Prva sredo, v Community Building ob 8 zvečer.

ŠT. 39, BIWABIK, MINN.

Pred.: Johanna Zalar
Tajn.: Angela Karish.
Blag.: Margaret Poster.
Seje: Drugi ponedeljek 7:30 p. m. v Park Pavillon.

ŠT. 40, LORAIN, O.

Pred.: Frances Bresak, 1769 E. 31st St.
Tajn.: Angela Kozjan, 1748 E. 34th St.
Blag.: Frances Russ.
Seje: Vsako drugo sredo v šolskih prostorih ob 7:30 zvečer.

ŠT. 41, COLLINWOOD, O.

Pred.: Anna Grajzar, 1282 E. 170th St.
Tajn.: Anna Stopar, 15419 Ridpath Ave.
Blag.: Ella Starin.
Seje: Prvi torek v SDD na Waterloo Road.

ŠT. 42, MAPLE HEIGHTS, O.

(P. O. Bedford, O.)
Pred.: Mary Prhne, Sr., 5158 Miller.
Tajn.: Theresa Glavic, 5157 Erwin.
Blag.: Anna Fortuna.
Seje: Prvi torek, 7:30 p. m. v S. N. D., 5050 Stanley Ave.

ŠT. 43, MILWAUKEE, WIS.

Pred.: G. Delopst, 3016 S. Clement
Tajn.: Marie Bezv, 2122 S. Allis St.
Blag.: Josephine Tominšek.
Seje: Druga nedelja v mesecu, v Tominškovih prostorih.

ŠT. 45, PORTLAND, OREG.

Pred.: I. Matejasevich, 2428 N. E. 51
Tajn.: Louise Struzink, 3524 S. E. 42d Ave.
Blag.: Lucia Betich
Seje: Vsak drugi petek ob 7:30 zvečer

ŠT. 46, ST. LOUIS, MO.

Pred.: Marg. Dolenz, 3244 Minnesota
Tajn.: Rose Lucas, 2215 A So. 2nd St.
Blag.: Helen Skoff.
Seje: Prvi četrtek v Slovenskem domu na South 7th St.

ŠT. 47, GARFIELD HEIGHTS, O.

Pred.: L. Zidanic, 8905 Rosewood
Tajn.: H. Tomažič, 8804 Vineyard Ave.
Blag.: Mary Rickard
Seje: Druga sobota 7 p. m. na 8812 Vineyard Ave.

ŠT. 48, BUHL, MINN.

Pred.: F. Ambrozio, Box 235
Tajn.: Jennie Terlep, Box 189.
Blag.: Maria Arko, Box 410.
Seje: Tretji torek v Public Library.

ŠT. 49, NOBLE, O.

Pred.: M. Stusek, 1245 Ridge, Wickliffe, O.
Tajn.: Jennie Intihar, 851 E. 216 St. Euclid, Ohio.
Blag.: Mary Walter, 22470 Nicholas.
Seje: Prvi ponedeljek v mesecu v St. Christine's Hall.

ŠT. 50, CLEVELAND, O.

Pred.: Ann Pavlovic, 5909 Prosser Ave.
Tajn.: J. Seelye, 1228 Addison Rd.
Blag.: Frances Misley, 1029 E. 77th St.
Seje: Every first Wednesday, Room 4. Slov. Nat'l Home.

ŠT. 51, KENMORE, O.

(P. O. Akron, Ohio)
Pred.: Jennie Gainer, 110 Good St.
Tajn.: Marg. Patrick, 1989 Manchester
Blag.: Jennie Golec, 450 Waterloo
Seje: Prva nedelja v mes., 2. p. m., Sl. Home, 2166 Manchester Rd.

ŠT. 52, KITZVILLE, MINN.

Pred.: Josephine Oswald, Box 891.
Tajn.: Mary Techar, Box 134, Hibbing
Blag.: Mary Dijak, Box 65
Seje: Prva sredo v mesecu, Kitzville School.

ŠT. 53, BROOKLYN, O.

(P. O. Cleveland, Ohio)
Pred.: M. Oblak, 4412 Bradley Ave.
Tajn.: Emma Jesen, 2803 Natchez Ave.
Blag.: Mildred Darrow
Seje: Prvi četrtek v mesecu, 4002 Jennings Road.

ŠT. 54, WARREN, O.

Pred.: A. Petrich, 2178 Burton St.
Tajn.: Rose Racher, 2205 Burton St.
Blag.: Frances Banozich, 1806 Youngs-
town.

Seje: Prvi torek v Croatian Hall.

ŠT. 55, GIRARD, O.

Pred.: T. Lozier, 152 Churchill Rd.
Tajn.: Anna Catone, 709 North Ave.
Blag.: Amella Robsel.

Seje: Prvi torek, Slovenian Home.

ŠT. 56, HIBBING, MINN.

Pred.: M. Buchar, R. No. 1, Box 30
Tajn.: Amelia Domen, Box 873
Blag.: Frances Puhek

Seje: Drugi torek v Assumption
Hall, ob 7:30 zvečer.

ŠT. 57, NILES, O.

Pred.: Johanna Prinz, 810 Ann St.
Tajn.: Frances Mollis, 1133 Warren
Rd., R. D. 2, Box 77, Newton
Falls, O.

Blag.: Mary Strah, 716 Spring St.
Seja: Prvi četrtak na 749 Belmont Av.

ŠT. 59, BURGETTSTOWN, PA.

Pred.: J. Pintar, 17 Linn Ave.
Tajn.: Mary Farulli, 12 Linn St.
Blag.: Mary Suder

Seje: Prvo sredo pri Mrs. J. Pintar

ŠT. 61, BRADDOCK, PA.

Pred.: Frances Martahous, 1013 Brad-
dock Ave.

Tajn.: Frances Kosher, 12 Wood St.
Blag.: Frances Jesnik, 603 Cory Ave.
Seje: Every Second Tuesday in the
month, Croatian Home, 912 Tal-
bot Ave.

ŠT. 62, CONNEAUT, OHIO

Pred.: Stella Karal, 427 Depot St.
Tajn.: Jennie Sedmak, R.F.D. 4.

Blag.: Jennie Sedmak

Seje: Vsak tretji ponedeljek na 427
Depot St.

ŠT. 63, DENVER, COLO.

Pred.: Agnes Krašovec, 4405 Penn St.
Tajn.: Mary Kvas, 5035 Grant St.
Blag.: Mary Starasinić
Seje: Četrto nedeljo v mesecu v cer-
kveni dvorani.

ŠT. 64, KANSAS CITY, KANS.

Pred.: T. Cvitkovich, 930 Central Ave.
Tajn.: J. Toplikar, 729 Ohio Ave.
Blag.: Mary Derčar.

Seje: Drugi četrtak v mesecu v šol-
ski dvorani.

ŠT. 65, VIRGINIA, MINN.

Pred.: Rose Novak, 719—11th St., N.
Tajn.: Angela Schneller, 116—10th St.,
Blag.: Frances Chelich, 715—11 St. N.
Seje: Prvi ponedeljek v mesecu, 8 P.M.
Women's Club, City Hall.

ŠT. 66, CANON CITY, COLO.

Pred.: Katherine Yekovec, 607 Griffin.
Tajn.: C. R. Konte, 112 W. Catlin Ave.
Blag.: Mary Lauriski

Seje: Prva nedelja v mesecu ob 2
p. m. v Anton Dremelj dvora-
ni, Prospect Heights.

ŠT. 67, BESSEMER, PA.

Pred.: Mary Snežic, Box 47
Tajn.: Frances Sankovich, Box 175.
Blag.: Mary Brodesko.

Seje: Druga nedelja v mesecu, Cro-
ation Hall.

ŠT. 68, FAIRPORT HARBOR, OHIO

Pred.: J. Troha, 237 Courtland
Tajn.: Mary Sebenik, 616 Joughin St.
Blag.: Mary Sebenik.

Seje: Drugo sredo v mesecu na domu
tajnice.

ŠT. 70, WEST ALIQUIPPA, PA.

Pred.: M. Deglin, 141 Main St.
Tajn.: Stella Zagar, 104 Main Ave.
Blag.: Pauline Zagar.

Seje: Drugi torek v mesecu.

ŠT. 71, STRABANE, PA.

Pred.: M. Tomsic, Box 202
Tajn.: Mary Novak, Box 85.
Blag.: Mary Kauser.
Seje: Drugo sredo v KSKJ dvorani

ŠT. 72, PULLMAN, ILL.

Pred.: Stephanie Sheehy, 7934 Euclid
Tajn.: A. Bezlay, 11425 Champlain Av.
Blag.: Angela Bezlay.
Seje: Drugi torek, 11356 Langley Ave.

ZASTAVE, BANDERA REGALIJE

lahko naročite pri nas,
kjer to delo izvršujemo
lično in v zadovoljstvo
društvom, kakor tudi po
zmerni ceni.

Kadar potrebujete dru-
štvene potrebščine, se obr-
nite do

FRANK KERZE

2661 Heath Ave.

Bronx, New York, N. Y.

ŠE NISTE PRESTARI

da zboljšate znanje v angleščini v branju in
pisanje. Uporabljivo tudi za učenje slovenščine

Angleško-slovensko berilo

(English-Slovenian Reader)

Sestavil Dr. F. J. Kern

Cena \$2.00

Naročite lahko pri uredništvu "Zarje"
1135 E. 71st Street. Cleveland, Ohio.

IMPORTANT NOTICE

Families receiving more than one issue of "Zarja" are
kindly requested to sign the release below, giving name and
address of members to be taken off the mailing list. This is
war time and we should save wherever possible. Mail the
release to: "Zarja" Office, 1135 East 71 St., Cleveland, Ohio.

**SLOVENSKO-AMERIŠKI DRŽAVLJANSKI
PRIROČNIK**

je naslov knjižice, ki je pravkar izšla. Vsebinska je sledeča:

1. del obsega v slovenščini in angleščini vprašanja in od-
govore o Ameriki, njeni vladi in drugi stvarini, ki jo morejo
poznati vsi oni, ki iščejo drug državljanski papir.

2. del nudi čitatelju kratek zgodovinski pregled Amerike
(v slovenščini).

3. del pa obsega: a) Proglas neodvisnosti, b) Ustavo Zed.
držav, c) Zgodovinski govor predsednika Lincolna v Gettys-
burgu, d) Predsednike Zed. držav in dobo njihove vlade, in
e) Posamezne države, njih glavna mesta, prebivalstvo in
površino.

Sedaj bolj kot kdaj prej je potrebno, da pozna vsak Ame-
rikanec svojo domovino čim natančneje. Zato naj bi ime-
la vsaka naša hiša to knjižico vedno "pri rokah." Cena ji
je samo 50 centov. Naroča se pri:

LEO ZAKRAJŠEK

302 E. 72nd Street

New York, N. Y.

IZJAVA ČLANICE

(Ko podpišete, pošljite takoj na uredništvo Zarje, 1135 East 71st St., Cleveland, Ohio)

Jaz, _____, članica podružnice št. _____ SZZ

v _____, dovoljujem, da se do nadaljnjega obve-
stila ne pošilja "Zarje" sledečim članom v naši družini, ker je prav, da v vojnih časih
hranimo, kjer nam je mogoče:

Naslov _____ Mesto in država _____

Podpis članice

ST. 73, WARRENSVILLE, OHIO
Pred.: Mrs. J. Yane, 23925 Aurora Rd., Bedford

Tajn.: Mary Turk, 23200 Vera St. Shaker Square

Blag.: Aloizija Turk

Seje: Prvo nedeljo na 21715 Vera St.

ST. 74, AMBRIDGE, PA.

Pred.: M. Becek, 123 Merchant St.

Tajn.: Jenny Anzur, 720—25th St.

Blag.: Jenny Anzur

Seje: Prva sredo v mesecu v Slovenskem domu 129 Merchant

ST. 77, N. S. PITTSBURGH, PA.

Pred.: A. Knaus, 1040 Spring Garden

Tajn.: Mary Ohnart, 937 Haslage Ave.

Blag.: Johanna Mravintz

Seje: Prvi torek v mesecu v Svabian Hall, 912 Chestnut St.

ST. 78, LEADVILLE, COLO.

Pred.: H. Popovich, 321 Elm St.

Tajn.: Rose Champean, 121 W. 4th St.

Blag.: Angela Raine, 207 Leiter Ave.

Seje: Tretjo sredo v mesecu na domu članic

ST. 79, ENUMCLAW, WASH.

Pred.: J. Richter, R. No. 1

Tajn.: Ivana Chacata, R. No. 2, Bx. 53

Blag.: Frances Rotar

Seje: Pri članicah

ST. 80, MOON RUN, PA.

Pred.: Mary Cvengros, Box 767

Tajn.: Beatrice Hast

Blag.: Genevieve B. Arch

Seje: First Thursday of each month

ST. 81, KEEWATIN, MINN.

Pred.: Mary Naglich

Tajn.: Anna General

Blag.: Mary Matasich

Seje: Drugi četrtek v mesecu ob osmih v Keewatin Village Hall

ST. 83, CROSBY, MINN.

Pred.: J. Novak, 817 Oak St.

Tajn.: Mary Deblock, G.D., Ironton

Blag.: Mary Deblock

Seje: Prva nedelja v mesecu v Louis Deblock dvorani

ST. 84, NEW YORK CITY, N. Y.

Pred.: I. Zakrajšek, 1039 Forest Ave., Rldgewood

Tajn.: Anna Stare, 6901—66th St.

(Glendale, N. Y.)

Blag.: Helen Giovanelli

Seje: Prvi ponedeljek v mesecu

ST. 85, DE PUE, ILL.

Pred.: M. Stupar, Box 381

Tajn.: Maria Jermenc, Box 205

Blag.: Maria Zugic

Seje: Prva nedelja, 2 p. m. v Slovenskem domu

ST. 86, NASHWAUK, MINN.

Pred.: Helen Kolar, Box 403

Tajn.: Mary Roberts, Box 461

Blag.: F. Starkovich, Box 630

Seje: Prvi ponedeljek v St. Cecelia Hall

ST. 87, PUEBLO, COLO.

Pred.: Jane Dolgan, 1124 So. Santa Fe Avenue

Tajn.: B. Petkovsek, 404 So. Santa Fe Avenue

Blag.: Mary Dolgan, 1124 So. Santa Fe Avenue

Seje: Second Tuesday at St. Mary's Hall

ST. 88, JOHNSTOWN, PA.

Pred.: M. Kuzma, RD 3, Box 249

Tajn.: Mary Lovse, R. D. 3, Box 275

Blag.: Mary Zupan

Seje: Prva nedelja v mesecu ob 7 p. m. v dvorani sv. Anne

ST. 89, OGLESBY, ILL.

Pred.: Josephine Livek, 331 Elm St.

Tajn.: Mary Meglich, 224 E. 2nd St.

Blag.: Frances Kozel

Seje: Prvo nedeljo v Music Hall, ob 7 P. M.

ST. 90, BRIDGEVILLE, PA.

Pred.: Chris. Klemencic, Box 17 Presto Pa.

Tajn.: Mary Rupnik, 701 Chartiers St., Bridgeville, Pa.

Blag.: Mary Usnick

Seje: Third Sunday at 3 P. M., St. Barbara Hall

ST. 91, VERONA, PA.

Pred.: Mary Lonack, 408 Virginia Ave.

Tajn.: Amalia Sorch, 409 Virginia Ave.

Blag.: Jos. Dallas, 381 Porte St.

Seje: Prvi torek, 401 Virginia Ave., Oakmont, Pa.

ST. 92, CRESTED BUTTE, COLO.

Pred.: Frances Saja

Tajn.: Mary E. Volk, Box 254

Blag.: Mrs. Mary Volk

Seje: First Sunday, K. of C. Hall

ST. 93, BROOKLYN, N. Y.

Pred.: H. Corel, 67 Scholes St.

Tajn.: Miss Helen Corel, 67 Scholes St.

Blag.: Helen Hödnick, 6024—68th St.

Seje: Tretja sobota v mesecu

ST. 94, CANTON, OHIO

Pred.: Jennie Prince, 2608—17th St. S. W.

Tajn.: Josephine Rossa, 1824 Vine St. S. W.

Blag.: Josephine Rossa

Seje: Vsak tretji četrtek v mesecu

ST. 95, SO. CHICAGO, ILL.

Pred.: M. Markezich, 2809 E. 95th St.

Tajn.: M. Plesha, 9121 Mackinaw Ave.

Blag.: Mary Miskulin

Seje: Prvi ponedeljek v mesecu v cerkveni dvorani

ST. 96, UNIVERSAL, PA.

Pred.: Mary Klemencic, R. D. 1, Murrsville, Pa.

Tajn.: Mary Kokal, Reiter Road

Blag.: Mary Pavlik, School Street

Seje: Drugo nedeljo v mesecu v Slovenian Hall, ob 2 popoldne

ST. 97, CAIRENBROOK, PA.

Pred.: A. Satkovich, Box 123

Tajn.: Mrs. Mary Korosic, RFD 1, Central City, Pa.

Blag.: Margaret Mihelc, Central City

Seje: Prvo nedeljo v mesecu ob 2 popoldne v St. John Baptist Church Hall

ST. 99, ELMHURST, ILL.

Pred.: Mary Cermel, 133 Melrose St.

Tajn.: Victoria Volk, 243 Larch Ave. Elmhurst

Blag.: Emma Fischer

ST. 100, OTTAWA, ILL.

Pred.: A. Polancic, 1113 Poplar St.

Tajn.: Mary Likovich, 1111 Lafayette

Blag.: Mary Likovich

Seje: Vsak drugi četrtek v mesecu

ST. 101, DULUTH, MINN.

Pred.: Mary Zabukovec, 301 E. 4th St.

Tajn.: Louise Patkowski, 301 E. 4th St.

Blag.: Anna Zidar

ST. 102, WILLARD, WIS.

Pred.: Mary Zupancic

Tajn.: Anna Rautar

Blag.: Gertrude Godec

Seje: Drugo nedeljo v mesecu v društveni dvorani

ST. 104, JOHNSTOWN, PA.

Pred.: Sophie Pejack, 402 Vaughn St.

Tajn.: Julia Selan, 133 Wilson St.

Blag.: Sylvia Thomas, 602 Orange Ave.

SWUA DRILL TEAMS
Branch, Captain's Name and Address

6—Mary Ambrozic, Box 454, Barberton, Ohio.

10—Frances Susel, 15900 Holmes Ave., Cleveland, Ohio.

14—Dorothy Golich, 19602 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio.

15—Elinore Hrovat, 3524 East 82nd St., Cleveland, Ohio.

20—Josephine Mahkovec, 1319 Broadway, Joliet, Ill.

21—Helen Konkoy, 4686 W. 130th St., Cleveland, Ohio.

23—Anne Saari, 120 E. Sheridan Ave., Ely, Minnesota.

25—Ann Marolt, 1055 E. 68th St., Cleveland, Ohio.

26—Molly Sumich, 222 — 57th St., Pittsburgh, Pa.

28—Rose Hrebec, 2456 "C" St., Calumet, Michigan.

32—Josephine Jamnik, 861 E. 222nd St., Euclid, Ohio.

38—Ann Zgonc, 124 — 4th St., S. W., Chisholm, Minn.

40—Angeline Tomazin, 126 E. 31st St., Lorain, O.

41—Mary Sever, 18606 Neff Rd., Cleveland, Ohio.

47—Mary Skul, 13805 Durkee., Cleveland, Ohio.

49—Mary Ann Intihar, 861 E. 210th St., Cleveland, Ohio.

50—Rosalie Jerman, 1012 E. 66th Pl., Cleveland, Ohio.

55-57—Frances Mollis, R. D. 2 Box 194, Newton Falls, Ohio.

87—J. Simony, 309 E. Northern St., Pueblo, Colo.

FOR YOUR PORTRAIT OR GROUP PICTURE
go to

BUKOVNIK STUDIO

762 E. 185th St.

Phone KEnmore 1166

CLEVELAND, OHIO.

Za simpatično postrežbo se obrnite na
ZAKRAJŠEK FUNERAL HOME, Inc.

6016 St. Clair Avenue. Cleveland, Ohio.

LICENZIRANI POGREBNI ZAVOD

Invalid Car Service. Postrežba noč in dan

Avtomobile za vse prilike. Tel.: ENdlicott 3113

"Ameriška Domovina"

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI
DNEVNIK V ZED. DRŽAVAH

*Največja jugoslovanska unijska
tiskarna v Ameriki*

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska
dela po jako zmernih cenah
6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Tel.: HEnderson 0628.

DR. JOHN J. ZAVERTNIK

PHYSICIAN and SURGEON

OFFICE HOURS AT 8724 W. 26th STREET
1:30 — 4:00; 6:30 — 8:30 Daily, Tel. Crawford 2212

Wednesday and Sunday by appointment only

Residence 2219 S. Ridgeway Ave.
Tel. Crawford 8440

IF NO ANSWER—CALL AUSTIN 5700

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 39 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja;
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Glavna prodajalna: 6019 St. Clair Ave.
Tel.: HEnderson 2088

Podružnica: 15303 Waterloo Rd.
Tel.: KEnmore 1235

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd St.
Tel.: HEnderson 2068

CLEVELAND, OHIO

Personal Loans

Na razpolago za financiranje nakupa

- avtomobila
- gospodarskih predmetov

Za:

- družinske in hišne potrebščine
- popravo posestva
- plačilo zavarovalniške premije
- poravnavo računov

—To je nekaj tipičnih namenov—

Pridite in povejte nam o vaših potrebah.
Ni treba, da bi bili vlagatelj.

THE NORTH AMERICAN BANK COMPANY

6131 St. Clair Ave.
15601 Waterloo Rd.
Cleveland, Ohio

BOLEZEN . . NESREČA . . SMRT

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče
ubraniti. Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak
prizadet. Če hočeš dobro sebi in svojim
dragim, pristopi v

KRANJSKO-SLOVENSKO KATOLIŠKO JEDNOTO

*Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki*

Članstvo: 37,500 Premožanje: \$4,950,000

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod
svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnini vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD
351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.